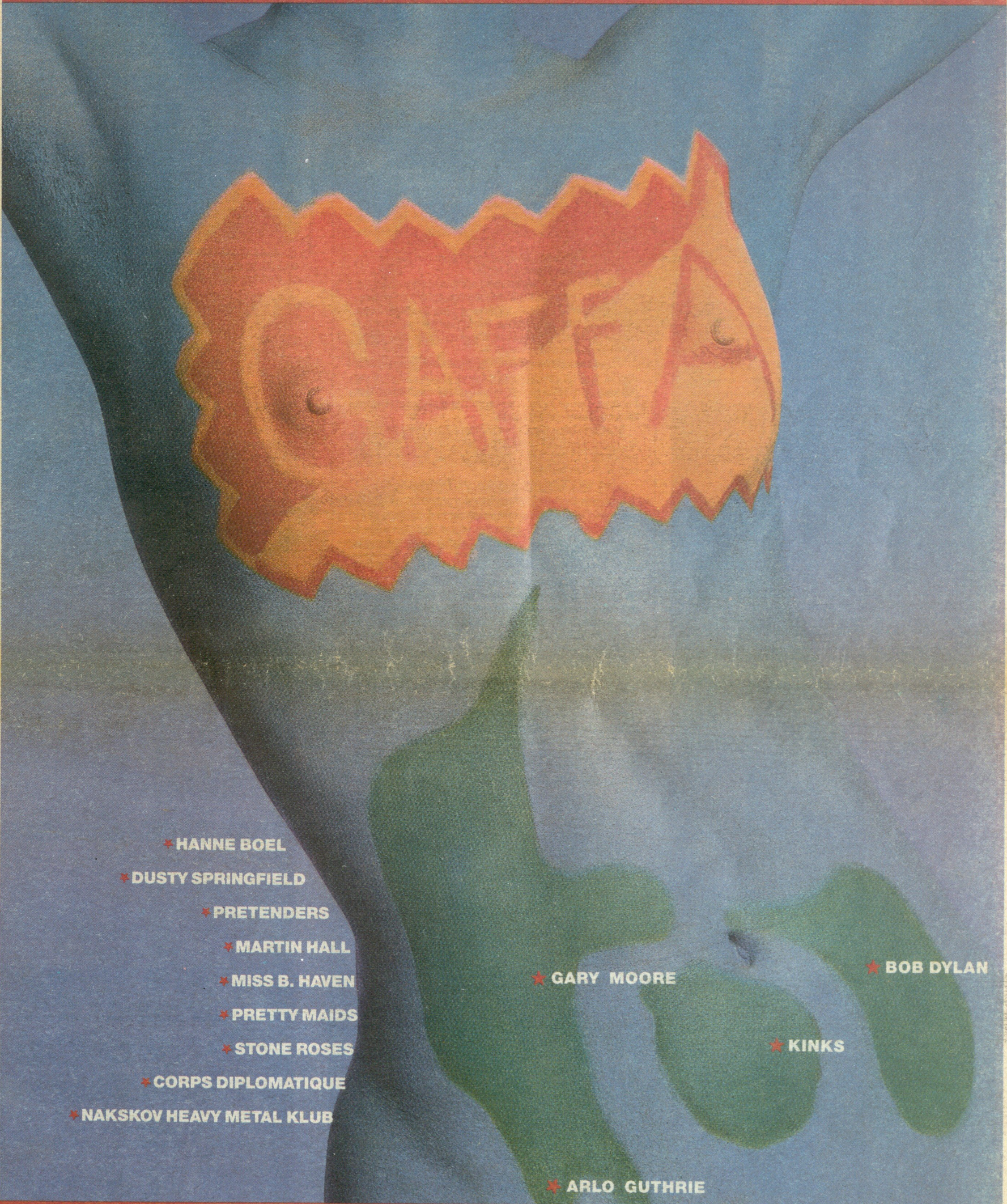

Nr. 70 Juni 1990

* HANNE BOEL

* DUSTY SPRINGFIELD

* PRETENDERS

* MARTIN HALL

* MISS B. HAVEN

* PRETTY MAIDS

* STONE ROSES

* CORPS DIPLOMATIQUE

* NAKSKOV HEAVY METAL KLUB

* GARY MOORE

* BOB DYLAN

* KINKS

* ARLO GUTHRIE

STORT FESTIVALNUMMER

SILJE - NORSK DEBUT

● En pige på 21 somre tog for et par år siden den lange vej fra Norge til USA og opsøgte sit store idol Pat Metheny, der skulle spille til en koncert. Hun sagde til ham:

– Hej, jeg hedder **Silje** og er sangerinde. Jeg har en drøm om at lave en plade, hvor du spiller med på et nummer. Har du lyst til at høre min musik?

Og så gav hun ham et kassettebånd. Han virkede chokeret, men tog imod båndet. Om det skyldtes Siljes smil, funkende øjne eller det faktum, at han selv som purung havde henvendt sig til vibrafonisten Gary Burton på nogenlunde samme måde, er ikke godt at vide. Han havde i hvert tilfælde aldrig hørt om hende før eller om det talent, hun gennem flere år havde udfoldet som sangerinde på den norske jazzscene.

Da den Grammy-belønnede musiker imidlertid hørte sangen **Tell Me Where You're Going**, der er en blanding af jazz, country og pop, var han solgt. Ikke blot havde den norske pige komponeret nummeret helt i guitaristens ånd, hun sang det tillige med en sjælden, på en gang sløret og ren stemme.

Opmuntret af Methenys begejstring fortalte den ligefremme Silje, at hun havde brug for en producer og et pladeselskab. Og det fik hun. Producenten hed **Richard Niles**, og han var ikke den værste hun kunne få. Udover at eje et pladeselskab har han skabt hits for stjerner som Grace Jones, Paul McCartney og Randy Crawford.

Nu lå vejen åben. Og den har foreløbig ført til pladen af samme navn som singlen, der lige er udkommet i Danmark. Silje betegner musikken som popmusik med elementer fra andre musikgenrer:

– Pladens ramme er pop, men jeg synes popmusikken bliver mere spændende, hvis man også blander den med jazz, country og soul. Det er en varieret plade, der svarer til min personlighed, og den røde tråd i musikken er, at jeg selv har skrevet den, fortæller hun.

Inspirationen henter hun hos folk som **Joni Mitchell**, **Steely Dan** og **Ricky Lee Jones**. Og så selvfølgelig **Pat Metheny**, der spiller duet med Silje på pladen i en akustisk version af titelnummeret.

Siljes drøm er gået i opfyldelse. Og tilmed har hun fået en anerkendelse, som de fleste pladedebutanter ville misunde hende. Anmelderne var vilde med hende efter en koncert i London, og hendes single er blevet et hit i den engelske radio.

Den 23-årige Silje tager successen og de flotte anmeldelser med stoisk ro og er ikke nervøs for, hvordan folk modtager pladen:

– Jeg går ikke op i, hvad andre mennesker synes om musikken. Jeg har brugt meget tid på at finde konceptet og de rigtige mennesker, og derfor kan jeg stå inde for det 100 procent.

Jeg har gjort det, der var rigtigt for mig, så ingen kan røre mig musikalsk, siger Silje, der dog indrømmer, at det med at skulle stå frem og snakke med pressen og smile kommer lidt bag på hende. Herhjemme har Jarl Friis-Mikkelsen haft fat i hende til programmet Harry Måneskin.

Men Silje skænker ikke pressen en tanke, når hun først står foran publikum. Hun er vild med at optræde live og glæder sig til den store turné, hvor hun skal ud og præsentere den nye plade sammen med sit band gennem fire år. Norske Silje er klar til at møde sit verdenspublikum.

Karen Nyholm Møller

UNDERGRUNDEN LUFTER UD

● Er der liv i den danske rock-undergrund?

Ja, minsandten! **Foreningen Mole** fra København har fundet spor af levende væsener og samlet LP'en **Klima** med 10 danske grupper, der har meget lidt tilfælles med Helmiq, Fenger og Falch.

Free-jazz, tekno-punk, collage-musik og art-rock er gruppernes musik blevet kaldt i mangel af bedre. Det er altså blevet en temmelig rodet plade med gamle kendinge fra underverdenen som **Picnic**, **Cyklon**, **Anti-Cyklon**, **Cockpit Music**, **Global Guaranty Orchestra** og halvgamle eller nye navne som **Trash Taxi**, **Vanviddets Husarer**, **Terminator Ted**, **Tzarina Q-cut**, **Cats Cradle** og **Sloppy Wrenchbody**.

Men sådan som de danske pladekøbere opfører sig nu om stunder, ligner Klima jo en sikker underskudsforretning.

– Ja, men pladen er også ment som ren promotion, forklarer **Claus Rynt** fra Mole.

– Og den ender sikkert med at blive et samlerobjekt, for kun 100 af de 1000 trykte eksemplarer kan købes i forretningerne. Resten forærer vi væk til spillesteder, presse og pladeselskaber. Både herhjemme og i udlandet. Simpelt hen for at skaffe grupperne flere spillejobs og en pladekontrakt.

– Spillestederne og pladeselskaberne er nærmest ved at drukne i de kassette-bånd, de får tilsendt, og jeg ved, at mange spillesteder overhovedet ikke lytter til bånd. Der er ingen, der tager bånd alvorligt. Derfor skal musikken ud på plade.

Statens Musikråd har støttet Klima med 24.000.- kr., mens Mole og grupperne selv har skudt resten af pengene i LP'en. Men allerede nu har Mole søgt om penge til den næste plade.

– Der var ingen nye grupper, der henvendte sig, da

Tzarina Q-Cut, et af de ti navne på samle-LP'en Klima

vi fortalte om Klima-projektet, fortsætter Claus Rynt, så vi måtte benytte os af dem, vi kendte i forvejen. Forhåbentlig får vi flere nye undergrundnavne med næste gang.

Den danske undergrundscene har været igennem nogle meget sløje år, og det har Claus Rynt en forklaring på:

– I mange år har der ikke været nogen, der turde tage chancer, og hvis ikke Mole gør noget, er der ikke nogen der gør noget som helst.

– Undergrunden har været for dårligt koordineret, men vi kommer ikke nogen vegne hvis vi ikke arbejder sammen. Med Mole håber vi at lave en forening, der kan hjælpe folk igang med deres projekter.

Per Carlsen

DEN RENE VARE

● Navnet **Dani Klein** siger vel de færreste noget. Hun er en lille, belgisk dame med opsat, rødt hår. Hendes stemme er forbausende dyb og sprød, når hun taler. Endnu dybere og sprødere bliver den, når hun synger.

Efter i knap ti år at have skreget lungerne ud på sig selv på blandt andet den belgiske punk- og rockscene, har hun nu endelig fundet sig selv i en afslappet blanding af pop, soul, jazz, flamenco og blues i gruppen vi alle sammen kender navnet på, men ikke kan huske: **Vaya Con Dios**.

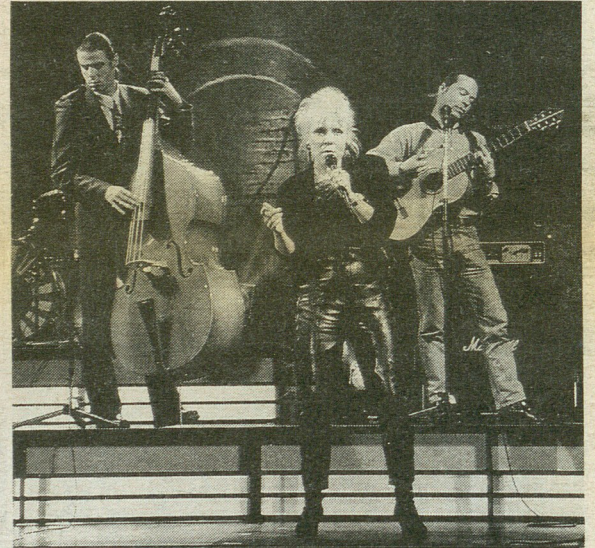
Vaya Con Dios betyder direkte oversat 'Gå med Gud', men vendingen bruges normalt i betydningen 'held og lykke'. Gruppen har netop udsendt sin anden LP **Night Owls**. Den er lige som gruppens første album optaget uden de store produktionsmæssige kunstgreb. På alle numrene bruges akustiske instrumenter, arrangementerne er dog lidt større på den nye plade. Orkestret er udvidet med både kor og blæsesektion. Eneste elektriske instrument er et Hammondorgel. Kort sagt: Vaya Con Dios er for musikken, hvad Pilegården er for ost og smør: den rene vare.

Dani Klein tegner sammen med kollegaen, guitaristen **Dirk Schoufs** Vaya Con Dios. Den tredje person, man ser på deres nye plades cover, er **Jean-Michel Gielen**. Han har skrevet og arrangeret flere af numrene på pladen så godt, at Dani og Dirk (godt de ikke fandt på at kalde sig det) syntes, at han fortjente at få sit kontrafej med på billedet.

Vaya Con Dios startede ret beskedent ved en vens åbning af en tøjforretning hjemme i Belgien. Men den dag i den tøjforretning skete der noget. De to musikere, der på det tidspunkt havde en tredje ven med, havde med ét fundet den musikalske stil, de havde søgt efter i årevis. Og inden længe havde de fået udgivet deres første single, **Just A Friend**, der strøg lige ind på førstepladsen på hjemlandets hitliste. Siden fulgte en LP, der gik sin sejrsgang over Europa. I Grækenland blev de ligefrem valgt til Årets Navn sidste år.

Dani Klein tager successen med ophøjet ro.

– Jeg holder begge ben på jorden. Jeg ved, at alt kan gå galt i morgen, siger hun.

Af en europæisk opadstigende stjerne at være er hun befriende uimponeret og ligefrem. For eksempel finder hun generelt, at rige mennesker er dybt kedelige at være sammen med. Hun er også på det rene med, at hendes succes stiller hende i et surt dilemma. For jo flere plader Vaya Con Dios sælger, jo større spillesteder må de finde sig i at skulle optræde på. Og hun kan faktisk bedst lide de små intime scener, hvor hun er i nær kontakt med publikum.

Omkring november skulle en Europaturné også bringe Vaya Con Dios omkring disse breddegrader. Sidst gruppen spillede i Danmark var på sidste års **Midtfyns Festival**. Og Dani Klein ser frem til et lykkeligt gensyn.

– Vi var i et telt, hvor der var 4000 mennesker, og det gik virkelig fint. Det var en af vores bedste koncerter nogensinde, siger hun.

Også denne gang vil det belgiske orkester udelukkende spille akustisk, på nær lige Hammondorglet altså. Så om Gud vil, har vi en stor koncertoplevelse til gode til efteråret.

Lotte Lund

GAFFA udgives af: Foreningen Musikmagasinet
GAFFA, Guldsmedgade 23 o.g., 8000 Århus C,
Tlf. 86-12 98 99, Telefax 86-12 35 01.
København: att. Per Reinholdt Nielsen, Gl. Køge
Landevej 249 B st.th., 2650 Hvidovre
Telefon: 31-49 89 56

Redaktør: Arne Vollertsen

Ansvarshavende: Arne Vollertsen & Susanne
Taabbel

Medarbejdere ved GAFFA: Per Reinholdt Nielsen,
Robert Borges (RAB), Christian Toft, Michael Hansen,
Jan Jul, Bjørg Tulinius, Mads Kastrup, Jens JAM
Rasmussen, Jakob Kvist, Torben Didriksen, Jens Rasmus-
sen, Martin Kongstad, Ebbe Weile, Jan Opstrup Poul-
sen, Jan Eriksen, Kim Fogh, Kåre Gade, Niels Peder-
sen, Inge Dolmer, Peter Schollert, Lars Nielsen, Henrik
Fohns, Hans Davidsen-Nielsen, Mette Olsen, Per Carl-
sen, Lotte Lund, Michael Harder, Robin Skjoldborg,
Einar Vid Neyst, Steen Tronsgaard, Mette Kier, Niels
Harbo

Annoncer: Lars Bo Jensen, Tlf 33-32 25 55 / Susan-
ne Taabbel Tlf 86-12 98 99

Administration: Helle Thorø, Jakob Helmer

Lay-out: Valle

Forsidefoto: Jan Jul

Sats: JBRgrafik/Jysk Fotosats

Tryk: Avis-Tryk, Hornslæt

Oplag: 82.000 eksemplarer

Deadline for Gaffa Nr. 71: Redaktionelt: 20.8.

Kalender: 17.8. **Annoncer:** 24.8.

GAFFA Nr. 71 udkommer d. 4.9.90.

Forsidefoto: Steen Tronsgaard

● **Rock Nalle**, veteran med speciale i danske udgaver af **Little Richard**-klassikere, går snart i studiet for at indspille en ny plade. Med sig har han rock'n'roll-bandet **The Scooters**. Rock Nalle har forøvrigt lige tabt sig 75 kilo.

● I begyndelsen af denne måned udkommer **Dansk Rock Samråds** nye opsamlings-LP **Secrets II**. Det drejer sig intet mindre end en tredobbel LP, der dog sælges til en CD's pris. GAFFA var tidligt ude og anmeldte allerede pladen i sidste nummer, men nu har **Secrets II** altså fundet vej til pladebutikkerne.

Pladen er tænkt som en præsentation af uetablerede danske talenter og byder på liveoptagelser med **Her Personal Pain**, **The Tide**, **Redlands**, **Gilmartins**, **Vertical Smile** og **Sound Addicts**.

De seks bands minus et enkelt kan forøvrigt opleves live på **Kløften Festival** i Haderslev og både Gilmartins og Her Personal Pain spiller på Roskilde Festivalen.

● De amerikanske heavy-funkere **The Red Hot Chili Peppers** har tilsyneladende et problem med deres seksualdrifter.

Under en TV-optagelse i marts sprang bassisten **Flea** og trommeslageren **Chad Smith** ned fra scenen og væltede en pige omkuld, hvorefter Smith rev badedragten af hende og Flea "simulerede samleje". Begge herrer blev anholdt, men løsladt mod kaution.

Og sidst i april blev så gruppens sanger **Anthony Kiedis** fundet skyldig i at have overfaldet og "rørt en kvindelig studerendes ansigt med sin penis" efter en koncert i Virginia, USA.

The Red Hot Chili Peppers har tidligere gjort sig bemærket med et pladecover, der parodierer The Beatles' Abbey Road-LP-foto. De fire rødgloedende chili-pebre gik over samme fodgængerovergang som Lennon & Co, men kun iført hvide sokker over deres kønsdele.

The Red Hot Chili Peppers spiller på dette års Roskilde Festival.

● **Lou Reed** har interviewet Tjekkoslovakiets populære ministerpræsident **Vaclav Havel** for det amerikanske magasin **Rolling Stone**.

Havel er gammel fan af **The Velvet Underground**, og hans eneste betingelse for at give magasinet et interview var, at Lou Reed skulle være journalisten.

● **Prince**, der giver koncert på Gentofte Stadion den 5. juni, har afsluttet optagelserne til sin nye film **Graffiti Bridge**. I filmen er Prince igen oppe mod sin ærkerival **Morris Day** i kampen for at kontrollere en natklub. Prince, som selv har skrevet og instrueret **Graffiti Bridge**, er selvfølgelig også manden bag musikken. Det drejer sig om mindst 19 sange, der udkommer på en dobbelt-LP. Film og plade kommer til efteråret.

● Sidst i efteråret udkommer **Paul Simons** nye plade. "Den er for brasiliansk musik hvad Graceland var for afrikansk musik" er den officielle beskrivelse af Simons nye værk, der for tiden bliver indspillet i både USA og Brasilien.

● **The Traveling Wilburys** har indspillet materiale til en ny plade. Der er imidlertid ikke blevet fundet en afløser for **Roy Orbison** endnu.

● "Neil Young møder John Mogensen". Således beskriver pladeselskabet Elektra en ny plade med den århusianske musiker **Ivan Sand**. Sand's sange handler om musikerlivet og pladen har fået titlen **Vejen Hjem**. Ivan Sand er på turné i denne måned og spiller blandt andet på Midtjys Festival.

● Talentkonkurrencer er der en masse af. En af de største af slagsen er **Yamaha Band Explosion**, der i år afvikles for sjette år i træk. Sidste tilmeldingsfrist for interesserede amatørbands er den 15. juli.

Yamaha Band Explosion er en verdensomspændende konkurrence, der slutter med en international finale i **Tokyo**. Men inden da har vinderbandsene fra de tre danske regioner Jylland, Fyn og Jylland (fra Kolding og nedefter) og Sjælland/Bornholm været til skandinavisk finale i Göteborg, hvorfra én deltager går videre til den store finale i Tokyo. Nærmere oplysninger kan fås på tlf. 35 82 09 10.

● **TV-2** tager på stor turné til efteråret. Men inden da spiller bandet en mindre sommerturné, der blandt andet bringer dem til nogle ret særpregede koncertomgivelser. Koncerterne er realiseringen af en gammel drøm om at spille på historiske steder. Desværre er de højtflyvende planer blevet begrænset voldsomt af stramme regler og fredningsbestemmelser, men to "historiske" koncerter er det da blevet til, én ved **Valdemar Slot** på Tåsinge og én ved **Hammershus** på Bornholm.

HVA' FA'EN LAVER DU MUHL?

Lars Muhl - flankeret af pladeselskabets Lone Nielsen og Ernst Jørgensen - skriver under på sangkatalog-kontrakten med BMG International

● Hva' fa'en er der blevet af **Lars Muhl**? Siden den stort anlagte **King Of Croon**-plade og en efterfølgende turné i foråret '88 har han været som udraderet fra spotlyset.

Efter en forgæves forespørgsel både hos Muhl's pladeselskab, hans bookingfirma og talløse forgæves opringninger på et telefonnummer, der siden viste sig at være nedlagt, endte det med, at jeg måtte pumpe stålgeden og opsøge ham på hans Christiansbjerg-adresse.

— Jo, der er da gået lang tid og egentlig skulle jeg allerede have haft en plade ude nu, fortæller Muhl, der stadig lever i bedste velgående.

— Jeg har længe haft et projekt kørende med **Brian Patterson** - du ved, ham fra **Bamse** og **Kylling**. Ja, det er ham der gemmer sig bag fjerene og lægger stemme til kyllingen. Han skriver nogle forrygende tekster, og allerede før jul havde jeg egentlig en hel LP fiks og færdig.

Julen bragte imidlertid ikke velsignet bud for Lars Muhl. Han nærlyttede sangene og kom til den hårde konklusion: "det holder ikke". Det hele blev kasseret.

— Jeg havde nok slået større brød op end jeg kunne bage. Måske var jeg for ambitiøs og ihvertfald havde jeg svært ved at se mig selv i de sange. Jeg har det nok bedst, når jeg både skriver musikken og teksten, forklarer Muhl sig.

— Jeg håber dog at gennemføre projektet i en anden form en dag, siger han, mens man mærker en uendelig tidshorizont.

Kun to af numrene - det ene med tekst af Patterson - er med i omarbejdet form, når Muhl i august og september går i studiet for at indspille sin nye LP. Andre er blevet helt omarrangeret og bruges f.eks. af **Lis Sørensen**.

I stedet har Lars Muhl gennem de sidste måneder arbejdet med demo'er i den tidligere 8000 C-guitarist **Lars Alsings** studier, der ligger et stenkast fra Muhls adresse. Alsing er med på den kommende plade, ligesom helt nye navne og gamle kendinge. Hvem det er, vil Muhl ikke forplumre vandene med nu. Men er der råd og plads til det i budgettet, vil Muhl gerne have både blæsere og strygere med - også på den efterfølgende turné.

— Nej, det bliver ikke et udspil med danske tekster. Men det kommer måske en dag. Jeg har en drøm om at arbejde sammen med **Elisabeth**. Hun ved det bare ikke (for nu, hvis hun altså læser GAFFA, red.). Noget af det hun har lavet til Søs Fenger og Lis Sørensen er jo ren poesi. Flotte ting. Jeg har tidligere produceret et par numre for hende, og jeg følte, at vi tænkte musik på samme måde. Men hvordan det eventuelt skal være, ved jeg ikke. Alt lige fra Grand Prix til en duet til....hvad ved jeg. Men måske vil hun ikke.

Til gengæld vil pladeselskabet **BMG** Lars Muhl. 1. juni udkommer 21 skarpe hits på CD fra perioden med **Warm Guns**, med den for Muhl sigende titel **Hard Luck**. Og BMG International har netop fået Muhls underskrift på hele hans sang-katalog.

Fra selskabets London-kontor skal **One More Minute** og de andre sange fra Danmarks ballade-mager nummer ét nu tilbydes til alle verdens musikalske afkroge. Vist nok den første kontrakt af sin art herhjemme, og det multinationale selskab må have lettere ved at nedbryde de mure danske Genlyd og Fox Records bankede panden mod.

Ellers nyder Lars Muhl den tilbagetrukne tilværelse og er ikke bitter over de manglende platinplader - via aviserne er Muhl jo efterhånden bedre kendt som "manden der fortjener et hit" end hans musik.

— Jeg vil det måske ikke nok, når det kommer til stykket. Vil ikke give det sidste, afgørende af mig selv. Jeg egner mig forbavsende godt til at være den jeg nu engang er. Lidt på afstand af branchen.

Henrik Friis

GUITARUDSLIP

● — Der er ingen rocktradition i Danmark. Her kalder man også Ray Dee Ohh for rockmusik. Vi spiller rigtig rock. En kraftfuld rock, som er amerikansk af tradition, fremhæver Ian Walsh fra LP-debuterende **Boghand-le** fra København.

Det noget særpregede bandnavn har absolut intet med bøger at gøre, men kan nærmest oversættes hen i retning af "lokumshåndtag". Og Boghandles uterlige rock lyder også mere af lokumsudtræk end litterær recitation.

Ian Walsh, som er af amerikansk herkomst, har ikke noget specielt positivt syn på den danske rockscene og foretrækker at gå egne veje. LP'en **Son Of A Six-Pack** er også et tydeligt bevis på, at der stadig er liv i den utæmmede og hårdtslående afkrog af dansk undergrundsrock.

— Det er ikke musik, som du hører til hver dag. Vi føler os på ingen måde tilknyttet den gængse danske ny-rockscene, der er meget enslydende og engelsk orienteret. Vi er mere amerikanske i udtrykket. Der er heller ingen særlig scene for vores musik herhjemme. Så ser det bedre ud i steder som Sverige og Tyskland. Vores musik er derfor også mere i slægtskab med svenske **Union Carbide Productions** og amerikanske **Dinosaur Jr.** end noget dansk band.

— Vi har dog ingen entydig inspirationskilde, og vi er ikke blege for at bruge et **Hendrix**-riff. Andre har også nævnt så forskellige navne som **Disneyland After Dark** og tidlig **Suicide** i forbindelse med vores musik. Hvis jeg selv skal beskrive musikken, så er det rock med en massiv lydmur af guitarer, uden at det går hen og bliver for tungt. Jeg opfatter det selv som glad festmusik med mange lyse toner, forklarer Ian Walsh.

Umiddelbart kan det godt være lidt svært at finde de omtalte lyse toner i Boghandles bistrerock, hvor Ian Walsh's vrængende stemme kæmper for at få ørenlyd. Men at det ikke er død og dommedag, hans stemme udspreder, er titelnummeret et ganske godt billede på.

Sangen er en karikatur på den noget overvægtige amerikaner, der bruger det meste af sin fritid foran flimmeren med popcorn og dåseøl. Efter nogle six-packs af sidstnævnte, kan det tænkes, at de mere na-

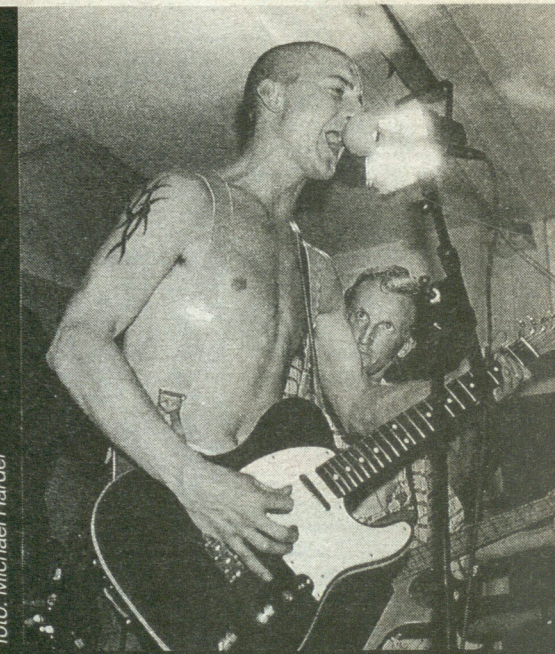

foto: Michael Harder

turlige instinkter tager over, og farmand går igang med konen. Hvis alt så går vel, ender det med en **Son Of A Six-Pack**.

Det siger næsten sig selv, at pladen ikke er udgivet på et velkonsolideret dansk pladeselskab. Det er derimod et samarbejde mellem pladeforretningerne **Sex Beat Records** og **Rock Ugien**, der står bag udgivelsen.

Begge pladeforretninger har tidligere været involveret i et par undergrundsudgivelser på bånd og plade. Sex Beat Records regner ikke med at en udgivelse som Boghandles vil sælge over 500 eksemplarer herhjemme, men til gengæld satser man på alternative distributionskanaler i Sverige, Tyskland og Holland, hvor der er en større interesse for bands som Boghandle. Derfor kan vi også se frem til flere udgivelser af denne art, så længe man kan få det til at løbe rundt økonomisk.

Jan Opstrup Poulsen

Månedens citater:

Gnags opkøber Bilka og laver en restaurationskæde, der handler med hundekød. Doberman i gele og friturestegt Rottweiler og sådan noget. Dronning A.G. flytter ind i præsteboligen i Skjern. Årets Sang-håb bliver pensionisten Johannes Møllehave, der går solo.

Lars H.U.G. om dansk rock år 2000 i Chili

Alle mine kolleger, der køber det ene hus efter det andet til 14 millioner dollars og råber på, at vi alle skal komme hinanden ved, og at det er så synd for indianerne, regnskove og sådan noget. Fuck that! Og jeg mener det. Så må de faneme bruge nogle af deres penge. Men det gør de ikke. Arh....jeg brækker mig.

Ray Sawyer alias Dr. Hook i Ekstra Bladet

14-årige sidder ikke på de bagerste rækker og ryger pipe. Det ligger ikke til dem.

Thomas Helmig i Mix

Vi spiller horrormusik, du ved "Fredag den 13." og "Motor-savsmassakren", det er sådan noget vi går på klingen.

Claus Rynt Pedersen fra cyberpunk-orkestret Sloppy Wrenchbody i Levende Billeder

En gang kom jeg for skade at udtale til et københavnsk musikmagasin, at jeg egentlig lige så gerne ville spille i Ringkøbing som i Musikcaféen i vores hovedstad. Det kostede et hul i kalenderen den dag vi skulle have spillet der.

Poul Krebs i Århus Stiftstidende

● Sidste nyt fra Foreningen For John Mogensens Minde:

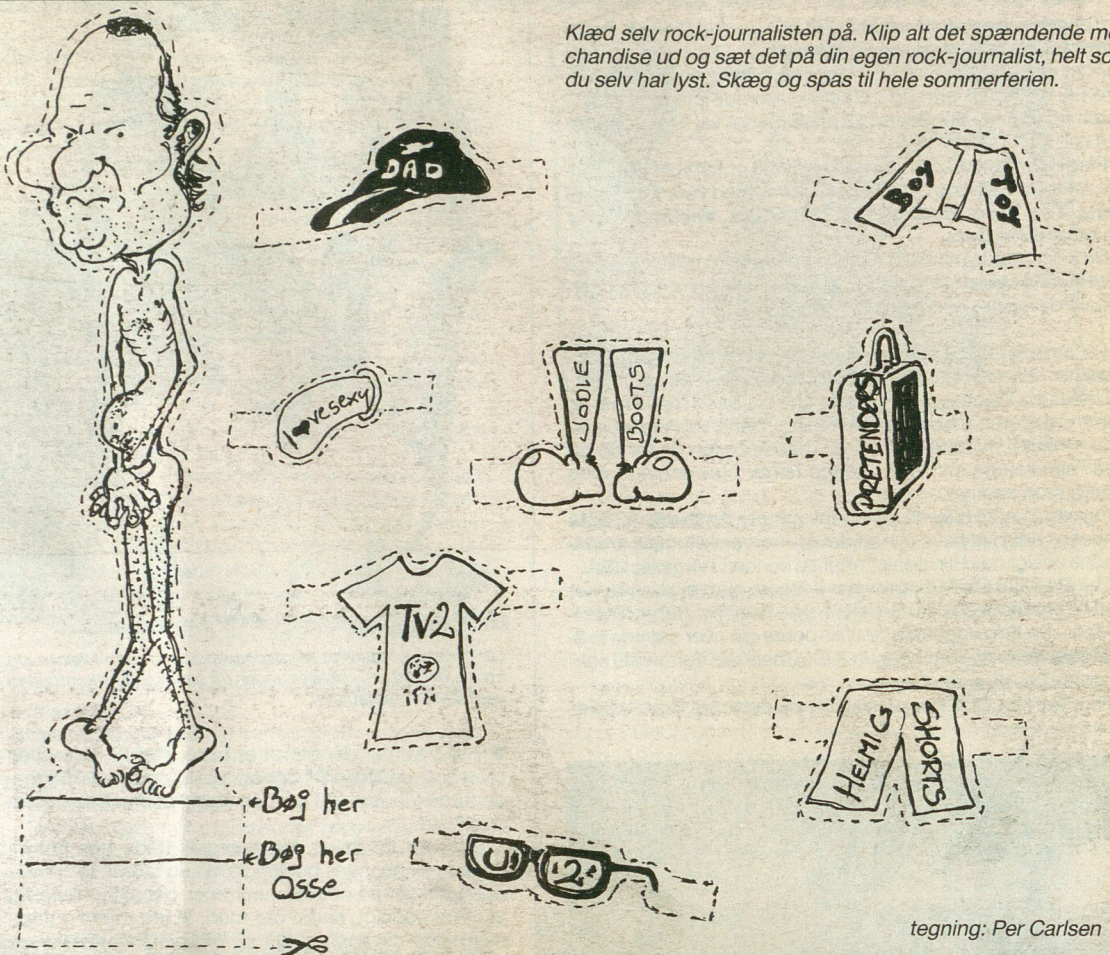
Foreningens bestyrelse har fået den største anerkendelse man kan forestille sig for deres banebrydende arbejde. Johns enke Ruth Mogensen, der bor i Malaga, Spanien, ringede til klubben og udtrykte sin glæde over initiativet med disse ord:

- Tak, drenge.

Ruth og hendes nye mand er blevet optaget som æresmedlemmer i klubben.

DE GRATIS GLÆDER

Klæd selv rock-journalisten på. Klip alt det spændende merchandise ud og sæt det på din egen rock-journalist, helt som du selv har lyst. Skæg og spas til hele sommerferien.

tegning: Per Carlsen

Det var en helt almindelig dag i rockjournalistens liv. Efter en hård nat med gratis øl og endnu et kedeligt orkester ringede vækkeuret allerede ved middagstid.

Han strakte sig og den gamle **Sharing Patrol** T-shirt gled op over den lette olmave. Hårdt liv. Han rakte ud efter **Sonet**-badekåben, hoppede ud i køkkenet, satte kaffe over og skænkede op i **På Slaget 12**-kopen.

Ahh, liv igen. Og så lige en smøg, der dog blev til aske i **Intellectuals**-askebægret, mens dagens første avis-dosis blev indtaget.

Anmeldere, øv, de har ikke en skid forstand på noget som helst. De skriver bare om hendeønde rock-sangere, mens de selv sidder og scorer gratis plader og merchandise. Næh, det er ikke noget for mig, tænkte rockjournalisten, mens han stod under bruseren og gned **DAD**-shampoo i håret.

Ikke noget med at sidde fast i dyndet. Næh, på med de gamle blå **Michael Jackson Bad**-sokker, snuppe en **Bryan Ferry** T-shirt, skrue sig ned i **Eva Dahlgren**-bukserne, krydre med en **Poul Krebs**-skjorte, **Young Guns**-bandana'en og så lige sætte **Brother Beyond**-kuglepennen i skjortelommen.

Foråret var ikke rigtig startet så **Springsteens Tougher Than The Rest**-jakke lunede, og det hjalp lidt ekstra at vikle **Lisa Stansfield**-halstørklædet tæt og sætte tempoet lidt op.

Sanne Salomonsen-skoene lavede mærker på grusstien, og med et preview-bånd af den kommende LP med De Nye Travelling Wilburys på walkmanden var livet næsten værd at leve - hvis det ikke lige var for synet af skriverkarlen fra det konkurrerende blad. I en **Joe Cocker**-læderjakke.

Hvad, hvor har han den fra, tænkte han og måtte klo

sig under den slidte **Rockers By Choice**-kasket og lette lidt på **Tom Jones**-solbrillerne. Usling, jeg må have fat i pladeselskabet.

Endnu en dag gik med de faste ritualer. Tænde **Madonna**-stearinlyset. Telefonsamtaler, sige nej til interviews, pakke plader ud, lytte til gamle Byrds-singler og i det hele taget følge med i tidens musikliv.

Senere samme dag: Endnu et guitarband ude i byen. Men hjemme venter den sande lykke. Videoen har optaget udsendelsen og ved to-tiden sidder han der så foran apparatet med øl, smøger, chips, **Cindy Lauper**-legetøjsbilen, og en **Johns**-blok klar til at skrive noter under ugens vigtigste TV-program.

Moonjam-skjorten? Check. **Danseorkester**-jakken? Check. **Rolling Stones**-kasketten? Har jeg. **Depeche Mode** T-shirt? I orden. Alt kører planmæssigt. Rart at vide, man ikke er glemte.

Men hov, hvad er nu det? En **Hallo Hallo** T-shirt. Jamen, hvor, hvem? Jeg må have fat i pladeselskabet bag programmet. Nårh nej.

Rockjournalisten er lige ved at falde over **Eric Clapton**-atlasset, støder ind i **Jeff Healey**-førerhunden, rager æsken med **One Two**-hårjern på gulvet og styrter ud i **Eurythmics**-entreen og griber **Talk Talk**-telefonen. Febrilsk slår han op i **Soul II Soul** Time-manageren, finder nummeret til TV-studiet og efter lang venten er der hul igennem.

Hallo Hallo, er det Lotte? Jeg må have den T-shirt.

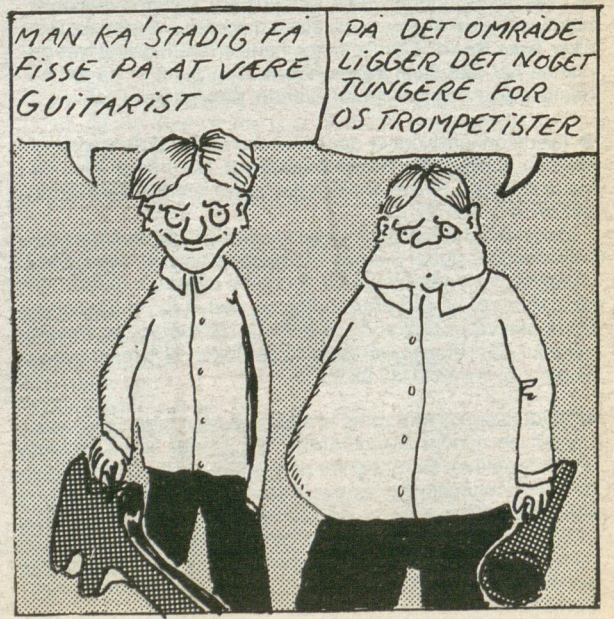
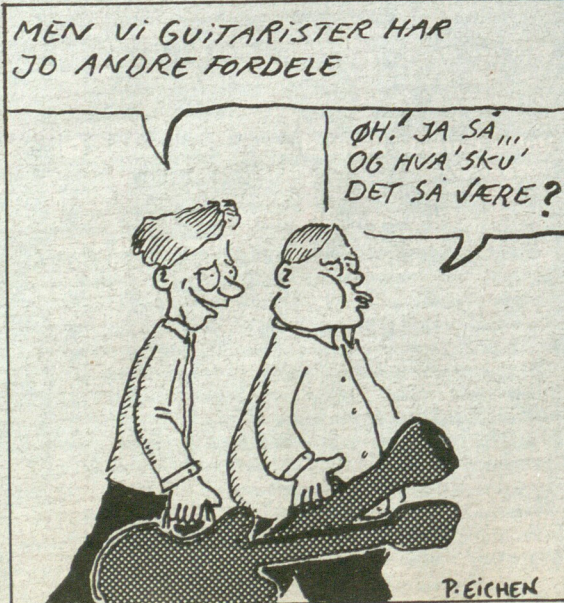
- Jamen, det er da i orden, men så skal du også skrive noget pænt om os i bladet.....

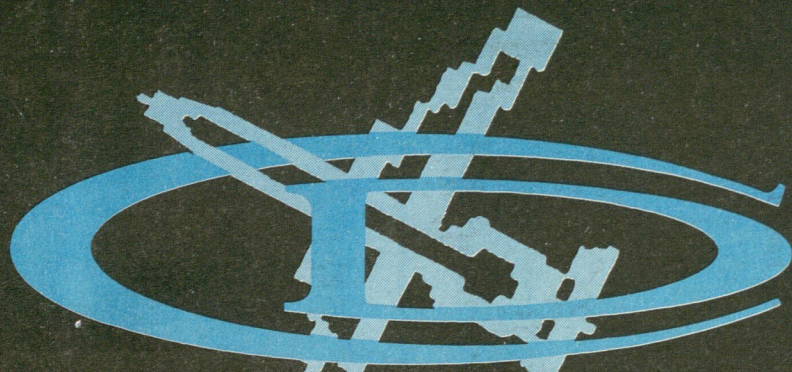
Næh, hov hov, hvad mener du? Jeg ligger da ikke under for den slags pression.....

Niels Pedersen

SANDHEDEN OM ROCK'N'ROLL

af Peter Eichen

CORPS
DIPLOMATIQUE

HVIS ALT VAR O.K.

NYT ALBUM UDE 6. JUNI!

CBS

JEG ER PERFEKTIONIST

Hanne Boel er 32 år. Men selvom hun har en af Danmarks bedste sangstemmer, er den nyeste plade, Dark Passion, kun hendes anden solo-LP. Med den tager Hanne Boel et stort skridt væk fra den usikkerhed, der har "forsinket" hendes karriere.

Af Kim Fogh
Foto: Robin Skjoldborg

EGENTLIG VAR HUN hurtigere ude end de fleste. Allerede som 5-årig var Hanne Boel til pigtrådkoncerter. Storebror Niels, der dengang var 17, havde sit eget orkester, og en gang mellem, når han skulle passe lillesøster Hanne, tog han hende med i det blå folkevognsrugbrød, der fragtede Niels Boels orkester rundt til kroer og klubber.

– Jeg husker engang jeg må være faldet i søvn i rugbrødet på vej hjem fra en koncert. Jeg vågnede op i min lyserøde strutkjole, og først troede jeg, at jeg drømte. Men jeg fandt hurtigt ud af, at instrumenterne omkring mig var ægte nok, og jeg husker, hvor spændende og hemmelighedsfuldt det var. Jeg måtte love min bror, at jeg ikke fortalte vores far og mor noget, og selvfølgelig var det med til at gøre hele musikverdenen vildt interessant og tillokkende, fortæller Hanne Boel.

Men den succes, som den 5-årige Hanne Boel i rød strutkjole lå og drømte om i rugbrødet, kom først 26 år senere. Efter debut-LP'en Black Wolf kunne Hanne Boel tapetsere en hel Hornbæk-villa med gode anmeldelser og oven i jubelen fik hun en IFPI-pris som Årets Sangerinde.

Efterfølgeren Dark Passion samler den musikalske tråd op, hvor Black Wolf slap, så der er udsigt til endnu mere optur.

FEM AF PLADENS sange er ret ukendte numre, som Hanne Boel sammen med produceren Poul Bruun har fundet frem og genfortolket. Thomas Helmig har skrevet og produceret Keep The Clock Running og Hanne Boel har selv skrevet tekst og musik til Strange World og Cry For You.

– Grunden til, at jeg kun har to hjemmelavede numre med, er ganske enkelt den, at de var de eneste, jeg følte var gode nok til at komme med på pladen. Jeg er meget blufærdig overfor min musik - og især overfor det, jeg selv skriver - men først og fremmest er jeg perfektionist. Det indrømmer jeg blankt.

– Lige fra starten af min sangkarriere har jeg altid insisteret på at være 100% forberedt. Det, jeg står for, skal være i orden. Jeg hader at være på gyngende grund.

– Jeg ville da gerne indspille flere af mine egne numre, og det er da også meningen, at der skal være flere af dem på de næste plader. Men hvis der er noget i en sang, jeg ikke kan få til at fungere helt perfekt, så er jeg ligeglad med, hvem der har skrevet den. Så ryger den ud.

TITLEN DARK PASSION var Poul Bruuns ide. Han mente det var dækkende for den musik og sangstemme, som Hanne Boel er blevet kendt på i sin solokarriere. Først var Hanne Boel lidt skeptisk overfor titlen, men hun blev overbevist, efterhånden som hun opdagede, at der er mange forskellige opfattelser af, hvad Dark Passion betyder.

En del af pladen er indspillet i A&M studierne i Los Angeles, og det var især i USA, at folk tolkede titlen forskelligt. Ordet Dark blev opfattet både som mystisk, inderlig, skjult, blufærdig, sort, hemmelighedsfuld og uhyggelig.

En ting, titlen Dark Passion vist ikke kan tolkes hen i nærheden af, er salgstal. Ikke desto mindre stod der allerede før udgivelsen 30.000 ud for titlen på pladeselskabets bestillingsliste. Der er stadig et godt stykke op til de 141.000 eksemplarer, som Black Wolf har solgt i Danmark, Norge og Sverige. Et salgstal som pladeselskabet og Hanne Boel end ikke i deres vildeste feberfantasier troede på fra starten.

FAKTISK VAR DER ikke ret mange, der troede på, at succes-klokkerne nogensinde ville begynde at ringe. Hanne Boels første klavertime - som 9-årig - var en musikalsk fiasko. Intet interesserende hende mindre end klaverundervisning.

Lidt bedre gik det, da hun som 11-årig fik lyst til at spille på guitar og begyndte at synge i kor sammen med nogle venner.

Så var Hanne Boel i en periode med i Gladsaxe Ungdoms Mandolinorkester, hvor det blev til flere koncerter i udlandet, først og fremmest på tyske kurbade-anstalter.

Efter tre år på musiklinie på gymnasiet og endeløse rækker af søndag formiddage i et kirkekor på Nørrebro, kom hun på musikkonservatoriet, som hun forlod i 1980. Uddannet musikpædagog, 22 år gammel.

Op gennem 80'erne var Hanne Boel "hende korpigen fra Blast", der kunne lægge det perfekte kor på alt fra Keld og Hilda til Kasper Winding. Hun optrådte tit i TV og radio, og var ofte i pladestudier for at lægge kor på andres musik. Egentlig gik det fint for Hanne Boel.

I DAG KAN hun se, at det netop var det, der var problemet.

– Jeg var jo egentlig godt tilfreds med min karriere. Jeg havde nok at lave med Blast, jeg havde travlt med at synge kor i

andre bands og jeg var også blevet en efterspurgt sang-pædagog. Der var ingenting, der tvang mig til at søge efter min personlige stil. Og slet ingen, der opfordrede mig til at gå solo.

Det gjorde Hanne Boel så alligevel efter syv år i Blast. Og efter hundredevis af timer sammen med keyboardspilleren Morten Wulf fandt hun ind til den musik, som står hende nærmest: Den bluesy blå soul-rock.

– For at gå solo må man vide, hvad man vil. Og jeg var efterhånden blevet temmelig stilforvirret med min klassiske uddannelse, min jazz- og big band-baggrund fra Blast og alle de forskellige genrer, jeg havde lagt kor på op gennem 80'erne.

NU ER HANNE BOEL ikke længere usikker på, hvilke musikalske veje hun vil søge henad. Musikken på Dark Passion er enkel og storladet. Lyden er international. Teksterne kredser omkring kærlighed og lidenskab, hvilket titler som (I Wanna) Make Love To You, If You Want My Body og Warm And Tender Love giver et praj om.

Hanne Boel er vokset fra strutkjolen. Hun har lagt korpige-forvirringen bag sig og er nået frem til det musikalske univers, hun lyder til at befinde sig bedst i. Dark Passion.

Store navne til små priser!

Det er ikke kun på Grøn Koncert, du kan møde toppen af dansk rock. De spiller i Fona hver dag. På LP, CD, MC og på tilbud. Se nogle af dem på Grøn Koncert. Hør resten hos Fona. Og fest videre derhjemme. På dit eget anlæg går selv de største navne aldrig af vejen for et ekstranummer.

Thomas Helmig/
Løvens Hjerte
LP/MC
CD

94,95
154,95

Miss B Heaven/
Nobody's Angel
LP/MC
CD

89,95
149,95

One Two/ Hvide Løgne

LP/MC
CD 94,95
154,95

Gnags/ Mr. Swing King

LP/MC
CD 94,95
154,95

Nikolaj/ Piloter

LP/MC
CD 99,95
159,95

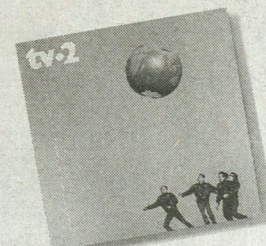
News/ Sort På Hvidt

LP/MC
CD 99,95
159,95

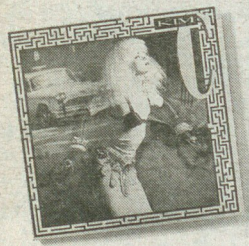
Basf Kassettebånd

3 stk. 69,95
5 stk. 99,95
10 stk. 179,95

TV-2/ Vi Bli'r Alligevel
Aldrig voksne

LP/MC
CD 94,95
159,95

Kim C/ Måske I Morgen

LP/MC
CD 94,95
159,95

Kim Larsen/ Kielgasten

LP/MC
CD 94,95
159,95

Lars H.U.G./ Kopy

LP/MC
CD 94,95
159,95

Der tages forbehold for ikke fremkomne varer, udsolgte varer, prisændringer og trykfejl.

FONA

Flink, Flinkere, Flinkest.

MUSIKERNYT

redag d. 25. 5. 1990 åbner jeg musikforretningen "Orkestergraven", tidligere Severin Guitars. Også i den nye

butik vil Søren Severin stå for reparation af strengeinstrumenter. Forretningen vil desuden kunne tilbyde reparation af forstærkere og andet musikgrej. I anledning af ejerskiftet holder jeg reception lørdag d. 16/6 kl. 10, hvor du er velkommen. Som åbningstilbud trækkes der ved 12-tiden lod om to "spader".

1. præmie; 1 Fender Stratocaster.
2. præmie; 1 Steel Line. Spaderne kan bese i "Orkestergraven". Gratis lodsejler fås i forretningen fredag d. 15/6 fra klokken 10-17.30. De udtrukne vindernumre offentliggøres i forretningen.

Jan Bebbcke
Jan Bebbcke

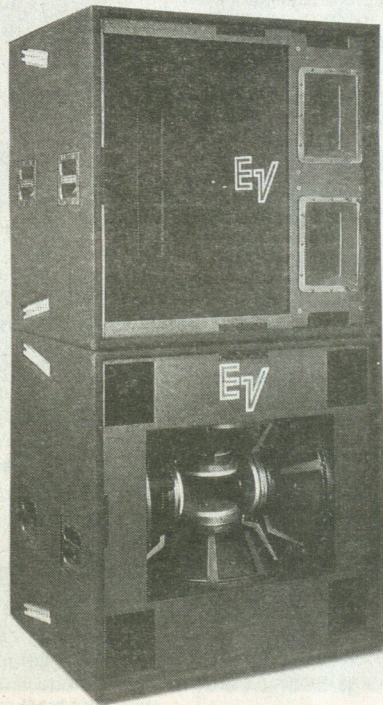
ORKESTERGRAVEN

Musikinstrumenter, forstærkere og tilbehør
Vestergade 49 8000 Århus C Tlf. 86 18 49 22

a MARK IV Company

ønsker...
DANSK PA CENTER
København
31 37 11 20
Rigtig hjertelig tillykke!
med

MT-4
Concert Sound System

Powered by
DYNACORD PCA 2544
4 x 500 W RMS

Importør:

ASCON Trading a/s
Hobrovej 355 . DK-9200 Aalborg SV
Telefon 98 18 50 66

Den 7. juli er D-dag. Da afslutter Dusty Springfield tolv års næsten total musikalsk tavshed med en ny LP. 60'ernes engelske pop-pige, der dengang chokerede verden med sit nej til apartheid og sine holdninger til sex, er tilbage

Af Karsten Jørgensen

I 1955 STOD en lille blåøjet, katolsk 16-årig pige foran spejlet på sit værelse og var alvorligt utilfreds med det hun så: et helt almindeligt ansigt, med hvalpefedt og ucharmerende store runde briller. Hendes korte hår var rødt, hendes smil var usikkert og hun var klædt i den traditionelle engelske skoleuniform. Hendes navn var Mary O'Brien.

Så tog hun den vigtigste beslutning i sit liv. Senere fortalte hun:

– Jeg beluttede simpelthen at blive et andet menneske.

Næste gang hun så i et spejl, havde hun tabt sig, håret var farvet lyst og kraftig øjenskygge gav hendes blik et mørkt og mystisk skær. Brillerne var væk og det samme var Mary O'Brien. Pigen i spejlet hed nu Dusty Springfield.

Og samme Dusty Springfield udgiver i midten af juni sin længe ventede nye LP Reputation, der bortset fra enkelte singler de seneste år markerer afslutningen på 12 års musikalsk tavshed.

DET FØRSTE STORMLØB mod den magiske popverden foretog Dusty i pigetrioen The Lana Sisters, som udgav en stribe upåagtede plader sidst i 50'erne med trestemmige vau-deville-agtige sange.

Men egentlig succes kom først efter hun i 1960 dannede folkemusikgruppen The Springfields sammen med storebroderen, der ligesom Dusty havde ændret sit navn fra Dion O'Brien til Tom Springfield.

I tre hektiske år lavede de populære udgaver af internationale folkesange, og samtidig udviklede Tom sig til en habil sangskriver. Men succesens kostede en hel del skænderier og konflikter. Modsat broderen følte Dusty for lidt udfordring i den puritanske folkemusik. Hun hældte mere og mere til rhythm'n'blues og soul, og det var derfor uundgåeligt, at deres veje måtte skilles.

Efter bruddet i 1963 fortsatte Tom Springfield med at komponere, bl.a. til gruppen The Seekers, som var en naturlig forlængelse af The Springfields. Dusty havde andre planer. Hun udgav I Only Want To Be With You i november 1963, der med et slag etablerede hende som solist og var en forsmag på, hvilke vidundere hun kunne udrette med sin stemme.

DET ENGLSKE BEAT-BOOM i '63-'65 fostrede en del kvindelige popstjerner, men Dusty Springfield skilte sig markant ud fra resten.

Den traditionelle engelske opfattelse af pop-piger er et levn fra 2. verdenskrig; hvor Vera Lynn symboliserede "pigen derhjemme" for de engelske soldater rundt om i verden. Lulu, Sandie Shaw og Cilla Black, som var samtidige med Dusty, lod sig alle pådutte dette image: De måtte ikke være mere glamourøse end pigen inde ved siden af. De var føjelige majonetter i en popverden, hvor kvindelige stjerner ansås for sekundære i forhold til de mandlige. De sang de sange, deres managere udvalgte for dem, uden at mukke eller spørge.

Dusty Springfield derimod kontrollerede i stor udstrækning valget af repertoire. Hun diskuterede ofte med sine producere, og det gav hende et ry for at være vanskelig at arbejde med.

– Mænd er ikke besværlige. De holder bare på deres rettigheder. Men kvinder med meninger og holdninger, de er besværlige, sagde hun senere.

Dusty ville ikke ligne naboens datter, og hun drev brugen af kosmetik ud i det helt absurde. Mascara, øjenskygge og enorme blonde parykker blev et varemærke, og hun lagde ikke skjul på, at hun f.eks. konsulterede transvestitter for at få gode råd om, hvilken øjenskygge, der holdt længst.

Hun var berømt for sin selvstændighed og allerede i 1964 resulterede det i, hvad man dengang anså for en international skandale.

I MIDTEN AF 60'erne var det usædvanligt at møde popstjerner, som havde en officiel samvittighed. I dag er pop og politik selvfølgelig infiltreret, men dengang var det bandlyst, at f.eks. musikere og sangere indviede publikum i, hvad de mente om politiske emner.

Som noget helt uhørt havde Dusty Springfield i kontrakten med sin manager fået indføjet en speciel klausul, som gik ud på, at eventuelle koncerter i Sydafrika skulle holdes foran et blandet publikum. Det gjorde hun i solidaritet med de mennesker hun beundrede og følte sig musikalsk beslægtet med.

I december 1964 indledte Dusty en turné i Sydafrika. Efter den første koncert i Johannesburg fik Dusty og hendes band konfiskeret deres pas af politiet, med den besked, at turnéen kun kunne fortsætte, hvis hun bøjede sig for de sydafrikanske myndigheders krav om, at sorte skulle formenes adgang til resten af de planlagte koncerter. Lange diskussioner fulgte, før Dusty fik sit pas tilbage og, med en konsekvens, som er kendetegnende for hende, tog det første fly hjem til England.

I den engelske presse, som ikke entydigt var modstandere af apartheid, blev hun beskyldt for diplomatisk usmidighed, men i musikverden havde episoden den effekt, at en lang række stjerner, med The Beatles i spidsen, nægtede at turnere i Sydafrika.

Dusty Springfield var således med til at lægge grundstenen til det, som senere mandede ud i en international kultur-bojkot af Sydafrika. Det, hundredevis af berømte popstjerner har gjort de seneste år, både før og efter Nelson Mandelas løsladelse, gjorde Dusty i 1964. Alene.

D-DAGEN ER NÆR

Dusty Springfield i 60'erne

Dusty Springfield nu

INDTIL 1969 INDSPILLEDE Dusty Springfield den ene klassiker efter den anden. Store komponister som Burt Bacharach og Carole King skrev sange til hende, som hun fortolkede med en overlegen selvfølghed, og hun stod ikke tilbage for de sangerinder hun blev sammenlignet med, fortrinsvis Diana Ross og Dionne Warwick.

You Don't Own Me, I Just Don't Know What To Do With Myself, You Don't Have To Say You Love Me, I Close My Eyes And Count To Ten, ja, listen er næsten uendelig. Alle er de præget af Dusty's næsten sygelige perfektionisme og den stærke påvirkning fra i særdeleshed den sorte popmusik, der kom fra pladeselskabet Motown.

Cliff Richard kaldte hende "den hvide neger", og selvom udtrykket er rigelig let og klicheagtigt, så havde Dusty Springfield unikke kvaliteter, som distancerede hende milevidt fra de nærmeste hvide konkurrenter.

EFTER DEN LEGENDARISKE LP Dusty In Memphis, med hittet Son Of A Preacher Man - hendes vel nok bedste plade - flyttede hun til USA, hvor hun i et interview i 1970 afslørede, at hun var biseksuel.

Og for en kvinde i popverdenen var alt andet end mand/kvinde-sex både abnormt, forargeligt og kommercielt selvmord. Dusty's karriere begyndte at falde fra hinanden, hun havde dårlige managere og lavede plader, der virkede som pausesignaler.

Narkotika har traditionelt i musikerkræde været den stimulator, der blev brugt mod berømmelsens højder og dybder. Også Dusty tog stoffer, fortrinsvis kokain. Hun drak også voldsomt, og da hendes første "comeback"-LP Cameo fra 1973 floppede, forsøgte hun at begå selvmord.

Efter endnu en katastrofalt dårligt solgt LP fra '78, It Begins Again, forsvandt Dusty fuldstændig fra medierne og var gennem det meste af 80'erne genstand for en kultdyrkelse blandt hovedsagelig homoseksuelle fans. Og det eneste, der adskilte Dusty Springfield fra samme mytiske status som Judy Garland, Edith Piaf og Janis Joplin var, at hun ikke var død.

EFTER DE MANGE år i kunstnerisk eksil, dukkede hun i 1987 op på hitsinglen What Have I Done To Deserve This sammen med Pet Shop Boys - en perfekt blanding af 60'er- og 80'er-musik. Og sidste år havde hun endnu en succes med sangen Nothing Has Been Proved fra filmen Scandal.

Med disse hits i mente er forventningerne til hendes nye LP, Reputation, naturligvis store. Pet Shop Boys er igen med, både som producere og sangskrivere, og at befinde sig under deres beskyttende vinger er vel ikke det dårligste udgangspunkt for endnu et, denne gang forhåbentlig vellykket, comeback.

D-dagen er nær, og hvis nogen har et ry at leve op til, er det Dusty Springfield. Men kombinationen af Pet Shop Boys' tæft for iørefaldende pop og Dustys inciterende stemme skulle ikke udelukke, at hendes ry i 90'erne får helt nye dimensioner.

Rhodes

Musician's Choice

Rhodes

JEG HØRER HJEMME PÅ GADEN

foto: Robin Skjoldborg

— Hvis du åbner for TV i USA, er der størst chance for, at du render ind i en reklame for sukkerfrit tyggegummi. Det siger en hel del om den kultur, gør det ikke? spørger Chrissie Hynde. Hun er i Danmark for at lancere den nye Pretenders-LP Packed.

Af Per Reinholdt Nielsen

PÅ PACKED HAR hun endnu engang samlet et band om den rocklyd The Pretenders skabte i slutningen af 70'erne og begyndelsen af 80'erne. Altså en klassisk rocklyd, skåret over melodi og omkvæd og med rødder tilbage især i britisk version af rhythm'n'blues.

Grupper som Kinks, Beatles og Rolling Stones er alle forfædre til Pretenders' lyd. En lyd, der har været af konstant høj kvalitet op gennem 80'erne og åbenbart skal fortsætte ind i 90'erne.

— **JA, JEG SPILLER** vel en slags klassiske popsange. Jeg er meget påvirket af tresserne og kan lide guitarer. Jeg er vel en slags traditionalist. Jeg vil arbejde med leadguitar, rytme-guitar, bas og trommer, optage sangene live i studiet og så lave overdubs. Traditionel rockteknik.

— Jeg kan lide housemusik og samplere og alt det der. Jeg synes det er spændende, men jeg har mine begrænsninger. Jeg kender kun mit simple format bas, guitar, trommer og sang. Nogle få gange bruger jeg keyboards i min musik, men det handler ikke om keyboards. Det handler om guitarer. Jeg er bare en gammeldags pige, siger Chrissie Hynde.

CHRISSIE HYNDE KOMMER oprindeligt fra Akron, Ohio, men har tilbragt hele sit voksenliv i England. Hun flyttede til London i 1973, arbejdede først som servitrice, skrev en kort periode for musikavisen New Musical Express og forfulgte ideen om at blive rockmusiker.

Siden sit 14. år havde hun spillet guitar og var allerede som 16-årig medlem af sit første orkester. Chrissie Hynde cirkule-

rede i tidens punkmiljø omkring grupperne The Clash og The Damned og medvirkede som backingsangerinde for blandt andet Johnny Thunders.

Hun fik samlet et band bestående af Pete Farnon, bas, James Honeyman-Scott, guitar og Martin Chambers, trommer og fik kontrakt med pladeselskabet Real Records. Der manglede bare et navn.

GRUPPEN VAR KOMMET i gang, og vi havde indspillet Stop Your Sobbing. Vi havde endda spillet et par koncerter uden at have et navn. Jeg kendte en fyr fra Hells Angels i London, og han gav mig ideen til navnet Pretenders.

Han tog mig engang ind i sit værelse, og lukkede døren, så de andre medlemmer ikke kunne høre, hvad vi lavede. Så satte han sin favorit-sang på: Sam Cooke's They Call Me The Great Pretender. Det var sgu sjovt. Den her store, maskuline fyr, som kunne li' en følsom sang.

Dagen før vores første plade skulle presses havde vi stadig ikke et navn. Jeg blev ringet op af pladeselskabet, som sagde, at nu skulle de have det og jeg svarede: "The Pretenders", fortæller Chrissie Hynde.

PÅ PACKED ER kun Hynde tilbage fra det oprindelige Pretenders. Honeyman-Scott og Farnon døde af narkotikamisbrug og trods udskiftninger hver gang The Pretenders indspillede nye plader eller tog på turnéer, har Chrissie Hynde bevareret gruppens lyd. Og hun kunne ikke drømme om at gå solo.

Jeg holder et band sammen og satser ikke på en solokarriere, fordi jeg kan lide at være i et band. Og den lyd vi har er ikke kun en Chrissie Hynde-sound. Det er en lyd, som er opfundet af de originale Pretenders, og jeg fortsætter i den tradition. Jeg gider ikke føre mig frem som solist.

— Hvis nogen ser mig på gaden i dag og siger: "Er du ikke hende fra Pretenders", så bliver jeg glad, men hvis nogen siger: "Se, se, der går Chrissie Hynde", tænker jeg: "Fuck off".

— **JEG HØRER HJEMME** på gaden og vil ikke leve en berømmetheds liv. Når jeg skal ind og se en film lejer jeg ikke hele salen og når jeg skal på restaurant, har jeg ikke tre bodyguards med til bords.

Den der Hollywood-ting med filmstjerner og berømtheder er jeg ikke interesseret i. Den livsstil er det rene skidt, fortæller Hynde.

Hun har en lang rock'n'roll-historie bag sig. Har haft forhold til Ray Davies fra The Kinks, blev gift med Jim Kerr fra Simple Minds i 1983 og som en af de få kvinder på rockscenen, der ikke optræder som syngende fotomodel, har hun været omspundet med historier. Men en legende, det er hun ikke.

— Jeg har været på TV et par gange og lavet fem rock'n'roll-plader og straks tror folk, man er en legende. Sikke noget sludder. Man kan markedsføre alt og få det solgt. Folk køber flere hamburgere end de køber Pretenders-plader. Jeg vil aldrig gå ind på den tankegang, at jeg skulle være noget specielt.

HVIS JEG SKREV alt det ned, jeg har lavet, ville det være spændende læsning, for jeg fører et farverigt liv, men jeg holder det for mig selv. Jeg kan lide den frihed det giver, at ingen i offentligheden ved, hvad jeg laver, når jeg ikke spiller musik.

— Jeg forsøger at undgå, alt det der hedder berømmelse. Jeg vil ikke leve som en millionær. Man kan købe lykken med penge, men det varer ikke særlig længe. Men så kan man jo købe noget andet, når det er slut. I sin yderste konsekvens tror jeg, at millionærer køber isolation.

— At have et valg er en god ting. Det er det, som adskiller os fra dyrene. Når man har penge, har man et ubegrænset antal valg - så mange, at man ikke kan administrere dem. Man tager de forkerte beslutninger. Man har måske et pænt hus og en pæn bil. Så sætter man et elektrisk hegn op omkring huset, man bliver paranoid. Livet bliver mere og mere komfortabelt, men man ender med at ligge på psykologens sofa.

— **DET ER IKKE** min drøm om livet. Jeg vil hellere køre en tur i en bus og ryge en smøg. Jeg ville være løgner, hvis jeg sagde, jeg ikke kunne lide, at jeg er rocksangerinde og folk måske ser op til mig. Det er en heldigere position at være i end at være en del af en ansigtsløs flok.

Det må sgu være frustrerende, når man som læser af aviser og magasiner hver dag skal høre på ansigtsløftninger, alkoholproblemer og vægtproblemer. For fanden mand. Hvorfor er der ingen der spørger mig, må den almindelige mand og kvinde tænke.

— Jeg sidder her i Ohoi og har mere fornuftige ting at sige, slutter hurtigtsnakkende og fandenivoldske Chrissie Hynde efter 30 minutters samtale på et hotelværelse i København.

USENTIMENTAL NEKROLOG

foto: Einar vid Neyst

For første gang i over tyve år er to personer fra en af rockens mest sagnomspundne grupper, The Velvet Underground, sammen. Lou Reed og John Cale har begået noget så svært som en usentimental nekrolog over deres tidligere manager og protege, popkunstneren Andy Warhol.

Af Per Reinholdt Nielsen

IMØDEKOMMENDE? NEJ. Venlig? Hm. Indadvendt, utilnærmelig, dystert og en smule træt er en mere præcis beskrivelse af en af styrmændene i The Velvet Underground.

Waliseren John Cales repetitive spillestil på piano, guitar og violin var sammen med Lou Reeds simple, men effektive gitarspil og perverterede og ætsende tekster hovednerven i Velvet Underground.

Andy Warhol, pop-artens førende hoved, faldt for gruppens lyd ved en koncert på Café Bizarre i Greenwich Village. Han blev gruppens manager og førte dem ind i sin egen bizarre kreds af personer omkring arbejdsstedet The Factory - beskrevet i sangene All Tomorrow's Parties og Walk On The Wild Side.

EFTER DE TO forgyldte plader The Velvet Underground And Nico og White Light/White Heat fra 1967 kom det til et drama-

tisk brud mellem John Cale og Lou Reed. John Cale forklarer 23 år efter på et hotel i det indre København:

– En af de væsentligste årsager til, at jeg forlod bandet, var, at vi så mindre talentfulde bands få succes. Vi vidste, at vi kunne skrive kommercielle sange, men de kom bare ikke, og vi var meget jaloux over andres succes.

Velvet Underground havde en meget ukoncentreret arbejdsproces. Det slog også vores samarbejde i stykker, og så var Lou Reed så dum at fyre Andy Warhol. Andy var den eneste, som havde overblik og kunne give os en retning. I stedet bragte Lou en manager ind, der var komplet inkompetent. Det var sindssygt.

DER HAR SIDEN været sporadiske forsøg fra Cales side på at bringe Velvet Underground sammen. Men det var først da Andy Warhol døde og ideen at lave en mindeplade virkede så indlysende, at de to musikere fandt sammen.

I julen 1988 lejede Cale og Reed et studie for ti dage, skrev en sangcyklus om deres forhold til Andy Warhol og hans kunststopfattelse. Musikken blev opført ved koncerter i St. Anne's Church og senere indspillet på pladen Songs For Drella. Drella er kælevavn for Warhol og en sammentrækning af Cinderella og Dracula.

Der havde været meget kold luft mellem Reed og Cale, men da problemer omkring rettigheder til Velvet Underground-sangene var løst, ønskede Cale igen at arbejde med Lou Reed. Begge har i interviews antydnet, at det heller ikke denne gang var smertefrit at arbejde sammen, men:

– **VI HAR LÆRT** at træde et skridt tilbage, hvis der er et problem under opsejling. Lade problemet leve sig ud fremfor

at opsøge konfrontationen. Der er konflikter mellem os i Songs For Drella, men det er en del af pladens kreativitet.

Jeg kan godt lide ideen om, at en eller anden interesserer sig så meget for mig, at han ønsker at ændre min personlighed. Sådan er mit forhold til Lou Reed, fortæller John Cale.

Reed forlangte, at Cale ikke bragte nogle af sine teknologiske instrumenter med ind i projektet. Cale skulle kun spille keyboard og violin, og sådan blev det.

– Vi havde muligheden for at tage et kor og et symfoniorkester med på pladen, men hvis vi gjorde det, ville det blive for meget mig, og hvis vi satte et band sammen, som ikke bestod af Maureen og Sterling - de to andre oprindelige medlemmer af Velvet Underground - ville alle sige: "Hvorfor bruger I ikke dem". Ved kun at benytte os selv og vores instrumenter blev det noget friskt og nyt, som ikke havde eksisteret før, siger John Cale.

LOU REED HAR beskrevet Songs For Drella som den tredje Velvet Underground-LP og John Cale er enig i beskrivelsen. Warhol-pladen rummer ekkoer fra perioden '67-'69, og mange af gruppens kneb er indarbejdet i den nye plade.

A Dream er en reciteret cut-up-sang i familie med den groteske The Gift fra White Light-LP'en, slutsangen Hello It's Me spejler den lyse Sunday Morning og Images rummer en af de spiralske violinøvelser, der var en stor del af Velvet Undergrounds recitative lyd og et af John Cales geniale tricks.

Gentagelser, der forskubber sig over et indviklet og evigt foranderligt mønster, arbejder Cale også med på sin kommende LP. En plade, der bliver til sammen med Brian Eno og har titlen Wrong Way Up.

HVORFOR VORE HØJTTALERE ER SÅ EXCEPTIONELT PÅLIDELIGE? ... HER ER EN ANALYSE:

Vore højtaleranlæg er anderledes end andre systemer.

Hjertet er den geniale TurboDevice og højtalerenhederne, der fremstilles af vort søsterselskab Precision Devices Ltd.

Særlig omsorg lægges i formningen af membranens profil for optimal ydelse i det tilsigtede anvendelsesområde. Uden på en epoxy harpiksimprægneret fiberglasform vikles svingspolen af ren kobbertråd, belagt med en temperaturbestandig emalje. Hele membranen vulkaniseres derefter ved høj temperatur for, at give den fuldstændig stivhed og integreret struktur for størst stabilitet og energitransmission.

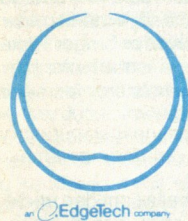
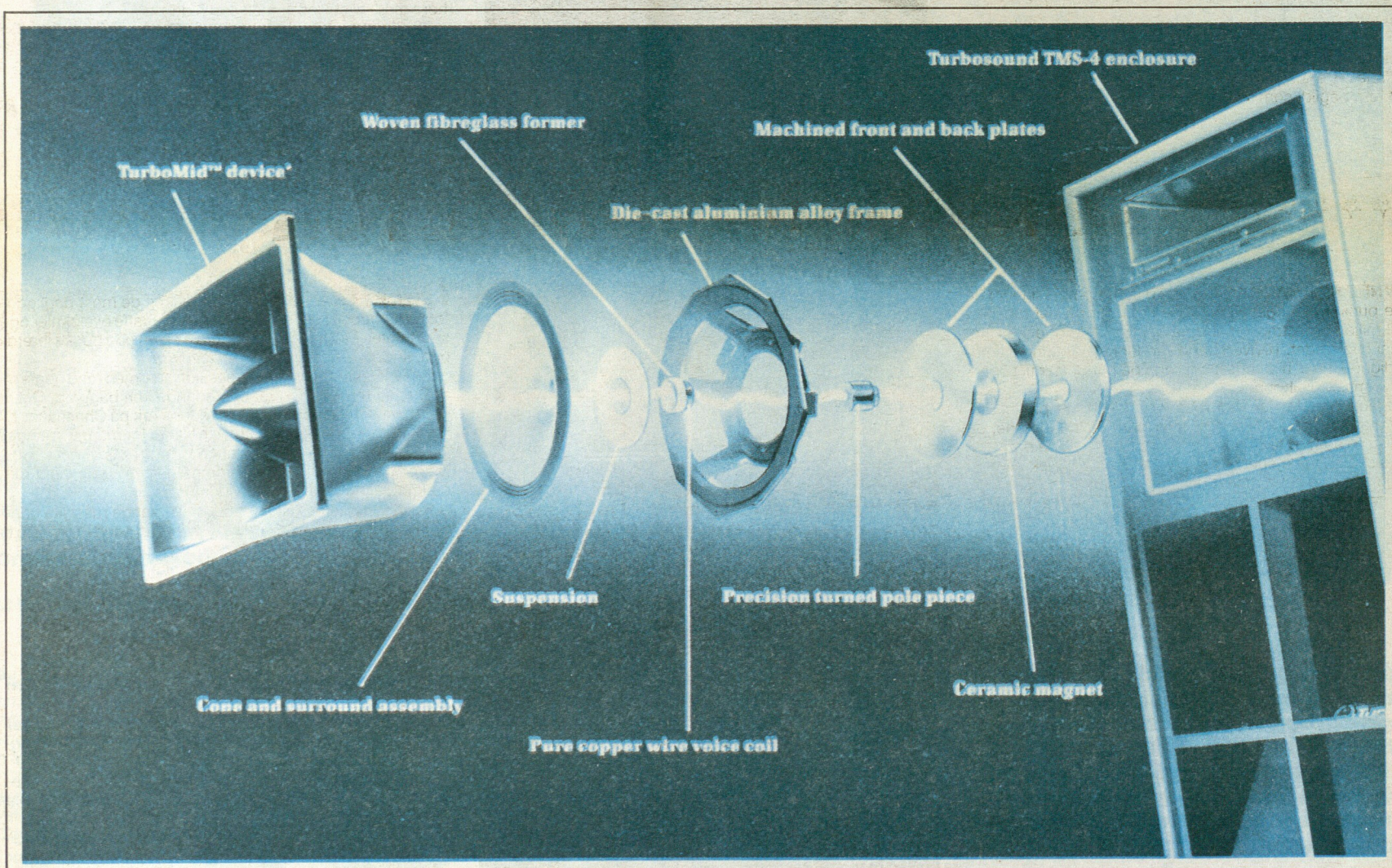
Magneten er en traditionel »sandwich« type. Forskellen ligger i vor opmærksomhed på detaljer og materialernes kvalitet. Fineste stål med lavt kulindhold forarbejdes med urmagerpræcision til optimal kontakt mellem for- og bagplade og den keramiske magnet. En så smal luftspalte som muligt mellem centerstykket og magnetkappen yder højere energi og større køling af svingspolen. I vore store enheder er de enkelte komponenter boltet sammen for yderligere styrke.

Baseret på de mest moderne fremstillingsprincipper formstøbes et kraftigt højtalerchassis i aluminiums legering - sikkerhed mod deformation på landevejen. Faktisk vejer vore chassi'er dobbelt så meget som de fleste andre fabrikanter. En garanti for, at enheden ikke tager skade, selv ved ekstremt kraftige stød.

De enkelte dele af højtaleren bliver samlet i en modular proces, hvor der testes i ethvert led af kæden, før de endeligt monteres i de kabinetter, der er fabrikeret med samme omhu og præcision. Al denne opmærksomhed på detaljer betyder, at ethvert skridt i fremstillingsproceduren er med til, at forøge systemets egenskaber.

Resultatet er et kompromisløst produkt, som præcist reproducerer den naturlige lyd, simpelthen på grund af det enestående design og den perfekte matching mellem de enkelte komponenter. Det betyder, at der ikke er behov for »smarte« boxe med extern elektronisk kompensation.

Derfor er vore højtalere så exceptionelt pålidelige — og derfor er de i dag verdens mest anvendte professionelle PA-system!

Turbosound®

ONCE HEARD NEVER FORGOTTEN

Dansk Audio Teknik ApS (Disco)
Frederiksberg Allé 6, 1820 Frederiksberg C (31 31 37 36)
Hagstrøm Musik (MI/PA)
Åboulevard 38, 2200 København N (31 39 65 00)
Dansk Biograf Teknik (Dolby Stereo installation)
Nyholms Allé 15, 2610 Rødovre (31 41 05 00)
Lars Green Musik (MI/PA)
Kegevej 40, 2630 Tåstrup (42 52 23 35)

Ejvinds Musik (MI/PA)
Østergade 49-51, 3700 Rønne (53 95 07 71)
Gaya Music (MI/PA)
Labæk 59, 4300 Holbæk (59 44 34 05)
Limelight (Disco installation)
Roskildevej 321, 4390 Vipperød (53 48 11 66)
Musikshoppen (MI/PA)
Vestergade 25B, 4930 Maribo (53 88 45 51)

Sound City (MI/PA)
Vindegade 110, 5000 Odense C (66 13 10 59)
Schmidt's Radio (Installation)
Skovbakkevængel 11, 5260 Odense S (66 15 05 57)
Brødrene Bak Musik ApS (MI/PA)
Dronningensvej 2, 5800 Nyborg (65 31 22 11)
Expert/Radiohuset Esbjerg (PA/Disco/Installation)
Kongensgade 106, 6700 Esbjerg (75 13 22 33)

Musikken (MI/PA)
Gothersgade 45, 7000 Fredericia (75 92 59 00)
Expert/Radiohuset Århus A/S (PA/Disco/Installation)
Frederiksgade 16-18, 8000 Århus C (86 13 01 22)
SD HiFi/Pro (PA)
Adelgade 45, 9500 Hobro (98 51 04 22)
Høgni Andreassen Musik (MI/PA/Disco/Installation)
Smurilsvej 6, FR-110 Tórshavn (1 90 60)

Import & Distribution: PER MEISTRUP PRODUCTIONS Co., Box 34, 2690 Karlslunde. Tel. 53 14 66 77 (Fax. 53 14 51 44)

☆☆ DEN RUSSISKE BJØRN ROCKER SIG ☆☆

For første gang i rockhistorien udkommer der en dobbelt-LP med undergrundsbands fra øst og vest. Next Stop Rock'N Roll: Laika er titlen på LP'en med lige dele dansk og sovjetisk rock.

FOR HALVANDET ÅR siden var idéen kun strøtanker. Nu er den blevet til virkelighed, selvom mange var skeptiske. Albumets titel skal da også ses som en hentydning til, at flere betragtede projektet Next Stop Rock'N Roll som værende lige så skørt som at sende en hund på rumfærd.

Musikeren Henrik Ib Jørgensen fra gruppen Kalashnikov og produceren Kim Sagild er initiativtagere til projektet. I samarbejde med Rockklubben i Leningrad, Sovjets største rockklub, som også er undergrundsdistributør af sovjetisk musik.

DET ENESTE ANERKENDTE pladeselskab i Sovjet er det statejede Melodia. For at nå derop skal man den trange vej op gennem systemet, og Rockklubben i Leningrad er et skridt på vejen for mange bands. En af idéerne bag projektet var netop at gå udenom de etablerede instanser for at undgå bureaukratiets klamme hånd. Det er således den første plade nogensinde, som udgives officielt udenom Melodia. En begivenhed, som russerne selv betragter som det største rockprojekt i sovjetisk historie.

LP'en består af 12 danske og 12 sovjetiske bands, men inden det nåede så vidt, blev der produceret en avis på dansk og russisk, som blev sendt ud til 2000 danske og 500 sovjetiske musikere. Der kom 200 forslag fra de danske musikere, som Kim Sagild og Ib Jørgensen sammen med Svend Gaul fra ROSA skulle vælge imellem. Kriteriet for sangene var, at de skulle forholde sig til projektets idé om en dialog mellem dansk og russisk rock.

De 24 numre på LP'en er således helt nye numre, skrevet specielt til lejligheden. Af de kendte danske navne kan nævnes Janes Rejoice, Sort Sol, Sharing Patrol, Allan Mortensen samt Kim Sagild, som selv har et nummer med på pladen.

PROJEKTETS FORMÅL ER at få det danske publikum gjort bekendt med, hvad der rører sig i sovjetisk rock. Dan-skernes kendskab til sovjetisk rock begrænser sig nærmest til bandet Gorky Park. Et band, som ifølge projektets initiativtagere, er promotet til Vesten via en mand i Moskva, som kort og godt er synonym med mafiaen derovre.

På trods af perestrojka og glasnost er det meget få bands, som kan få deres musik officielt distribueret. De mest betydningsfulde værker i sovjetisk rock eksisterer derfor slet ikke på plade, men derimod på bånd, som kopieres igen og igen. Derfor distribueres Next Stop Rock'N Roll på kassette for at nå ud til så mange som muligt.

Projektets familieskab til Next Stop Sovjet består kun i, at Next Stop Sovjet stillede deres kommunikationskanaler til rådighed. Next Stop Rock'N Roll er netop ikke en engangsforestilling, der slutter med udgivelsen af en LP. Overskuddet fra plader og CD'er her og kassetter i Sovjet går ind i Fonden For Sovjetisk-Dansk Rockmusikarbejde.

FONDENS HOVEDFORMÅL ER at bygge et uafhængigt og permanent lydstudie i Sovjet, der styres af danskere og russere i fællesskab. Et initiativ, som vil bryde med Melodias monopol, hvilket også er en af projektets idéer. Nogle af pengene kommer også til at gå til turnéstøtte til et sovjetisk band i Danmark eller omvendt, så fremover kommer vi nok til at høre mere til sovjetisk rock end hidtil.

Indtil da kan man, foruden Gorky Park, opleve det klassiske sovjetiske rockband DDT på årets Roskilde Festival. Et band, som har inspireret flere af de unge sovjetiske musikere på Next Stop Rock'N Roll pladen.

Mette Kier

☆☆☆☆☆☆ Leningrad Tur/Retur ☆☆☆☆☆☆

NAVNET STAMMER FRA hans tid som trommeslager i de glade punkdage i Lost Kids. Kose kom tæt på det russiske musikmiljø som altnulmand på et projekt, hvor effektiviteten var i højsædet. Til hvert band var der kun omkring 6 timer til rådighed, så skulle musikken ligge på bånd, klar til senere at blive mixet i København.

Udgangspunktet for den russiske afdeling af pladen var klar fra starten af. Det var russerne, som havde idéerne, og danskerne som så skulle sørge for at få dem ind på båndet.

– Russerne var meget åbne og indstillet på projektet, men samtidig var de også meget bevidste om, hvad de ville lave. Især deres sangere, som der virkelig var knald på, fortæller Kose.

– Deres tekster er jo meget mere politisk orienterede, så der er ikke plads til de store kærlighedssange. De skal virkelig have sagt noget essentielt. Derfor bliver det mere udtrykket i sangen end det bliver melodien og fraseringerne, som bliver det afgørende.

DE RUSSISKE ROCKBANDS er inspireret af den engelske rockscene. Samtidig er der andre bands, som er mere teatraliske i udtrykket som Sofamania eller Røde Mor herhjemme i 70'erne.

– Mange bands har rockens fremdrift krydret med et traditionelt instrument. For eksempel bandet NUL, der har harmonikaen som underlægningsmusik. Men man kan tydeligt høre, at det er russisk rock med rødder tilbage til folkemusikken og Kakalinka, griner Kose og tilføjer, at det lyder fedt og upoleret.

De fleste af de russiske bands på LP'en har ikke tidligere udgivet plade. Undtagelsen er bandet Jungle, som har udgivet plader gennem det statejede Melodia. De fleste bands ønsker dog ikke at samarbejde med Melodia under de eksisterende betingelser, hvor der hverken er aftale om ophavsret eller royalty.

FOR KOSE ER den afgørende forskel på de danske og de russiske bands, at man derovre ikke har tradition for danse-musik. De betragter musikken som en æstetisk kunst, hvor man ærbødigt lytter til musikken og tager stilling til budskabet. Alligevel er der et kæmpe grundlag for at spille musik, da russerne elsker at gå til koncerter.

De dårlige øvefaciliteter er endnu et problem for de russiske bands. Kose fortæller, at man kan høre det på musikken, fordi de ikke spiller ordentligt igennem. Specielt trommeslagerne slipper næsten trommeskindet inden de har ramt det, da de er vant til, at de ikke må larme.

– Vi oplevede noget, som siger meget om deres forhold. En af sangerne mødte ikke op som aftalt. Han var blevet sat i spjældet i 14 dage, fordi han havde øvet derhjemme. Vi måtte så vente til den allersidste dag med at lægge vokalen på båndet, da sangeren først da var blevet løsladt.

I oktober sidste år kørte Next Stop Rock'N'Roll's lastbil læsset med grej og ulønnet mandskab til Sovjet for at indspille 12 russiske bands. Bag bilens rat sad Karsten Bo Sørensen, Århus-lydmanden bedre kendt under navnet Kose.

Kose i Leningrad, iført sovjetisk hovedbeklædning

I SOVJET ER det et problem at skaffe de mest dagligdags fornødenheder. Lige så svært er det at skaffe øvelokaler og instrumenter. Men med en del fantasi og en god bunke ihærdighed, finder de fleste frem til en løsning.

– Vi var inviteret til en jam-session sammen med nogle musikere, som havde fundet et sted inde i en baggård. Det var nærmest som at komme ind i Fredens Ark på Christiania. Der havde åbenbart været et studie engang for mange, mange år siden. Og der var nogle maskiner, så man troede, det var løgn. De havde flikket alt muligt sammen af, hvad de fandt rundt omkring af forskellige komponenter.

Kose fortæller endvidere, at der er mange russiske bands, som kun spiller akustisk musik mere af nød end af lyst. De har simpelthen ikke råd til at købe en mikrofon. I det hele taget var det meget få bands, som havde anlæg, der kom på højde med det, danskerne transportererede med derover.

DEN DANSKE KOLONI, som også talte studieteknikeren Kasper Vorbeck og et videohold fra The Compagny i Århus oplevede også russerne i det mere festlige hjørne. Den sidste aften var hele holdet inviteret ud til et teaterkollektiv, som også har et nummer med på pladen. En rejse på 30 km. fra Leningrad førte danskerne ud til et palads, som under 2 Verdenskrig havde været tyskernes hovedkvarter.

– Det silede ned og var én stor mudderpøl. Foran huset var der et kæmpemæssigt bål, hvor der hang to store spande. Spandene kom på bordet med kogt kylling, og aftenen gik med performance, sang, dans og vodka. Det eneste vi kunne følge med på, var Sejle Op Ad Æen og John Mogensens Så Længe Jeg Lever, som de til sidst kunne udenad. Det var virkelig en oplevelse, man ikke glemmer, siger Kose, som valgte turen til Leningrad fremfor en ferie på Ibiza.

I VESTEN LÆSER man dagligt om glasnost og perestrojka og jubler. Men for russerne har de to ord nærmest fået den omvendte betydning.

– Jeg fik opfattelsen af, at systemet simpelthen er så tungt, at den eneste måde de kan skaffe ting på, er gennem det sorte marked. Det har udviklet sig til en slags organiseret mafia, som man ikke kan komme udenom.

– Det er selvfølgelig mit billede af det, men jeg tror, at mafiaen på grund af Gorbatjovs politik er begyndt at trække følehornene til sig, fordi de føler sig truet. Pludselig er det dobbelt så svært at skaffe de mest dagligdags ting, og det får en negativ virkning på den menige russer.

– Selvfølgelig ser de lysere på fremtiden, men før bøtten bliver vendt, skal de igennem et helvede, som de næsten ikke orker.

Mette Kier

● "En lille vrangvillig skiderik", kaldte skotten **Roddy Frame** engang sig selv. Og dermed hentydede han til sit andet jeg, gruppen **Aztec Camera**, der altid har gjort det modsatte af det forventede.

Da Aztec Camera i 1983 udsendte debut-LP'en **High Land, Hard Rain** med melankolsk 60'er-lyd og akustiske guitarer, var den kun 17-årige Frame allerede udråbt til geni. Sammen med grupper som **Josef K** og **Orange Juice** havde Aztec Camera skabt "lyden af det unge Skotland". Klassisk pop-musik i en ny, spændende forklædning. Og sørme om ikke det næste alvorsmænden fra undergrunden gør, er at sætte superstjernen **Mark Knopfler** til at producere LP nr. 2, **Knife**.

Derefter går der næsten fire år, før Frame i '88 dukker op med soul-LP'en **Love**, indspillet i USA med sorte funk-musikere. Og da den sorte dansemusik som hip-hop og house har domineret mere og mere siden da, ventede alle mere dansevenlig Aztec Camera. I stedet laver Roddy "Rasmus Mødsat" Frame LP'en **Stray** (på dansk "tilfældig"), en rigtig gammeldaws guitar-rock-plade:

– Jeg har bare genopdaget guitareren, forklarer Frame. Efter at have turneret med Love-LP'en i et år og have siddet og drukket øl og spillet guitar efter koncerterne, blev jeg forelsket i guitareren igen. Derfor er alle sangene på Stray små hyldeste til mine guitarhelte som **Johnny Thunders**, **Roger McGuinn** fra **The Byrds** og jazz-guitaristen **Wes Montgomery**.

– Nummeret **How It Is** er til dels en hyldest til **Keith Richards**, en af de bedste overhovedet. Guitarister som Eddie Van Halen og Joe Satriani tror, at det drejer sig om at spille så hurtigt som muligt og kunne flest mulige akkorder. Men ligemeget hvor meget de øver sig, kan de ikke spille et simpelt E, sådan som Richards kan.

– Titelnummeret **Stray** handler netop om, at de mennesker, der kan udtrykke noget med deres musik, er de mest uberegnelige og upålidelige. De er dovne, laller for meget rundt og kan aldrig tage sig sammen. Men når de endelig gør, kommer der det mest fantastiske ud af det.

– Van Halen og Level 42 kan øve så meget de vil. De har ikke fået den gave, *evnen*, som for eksempel mine guitar-helte har. Den slags uberegnelige mennesker er simpelthen essensen i musik.

En anden nyhed fra Frame er, at han er utvetydigt

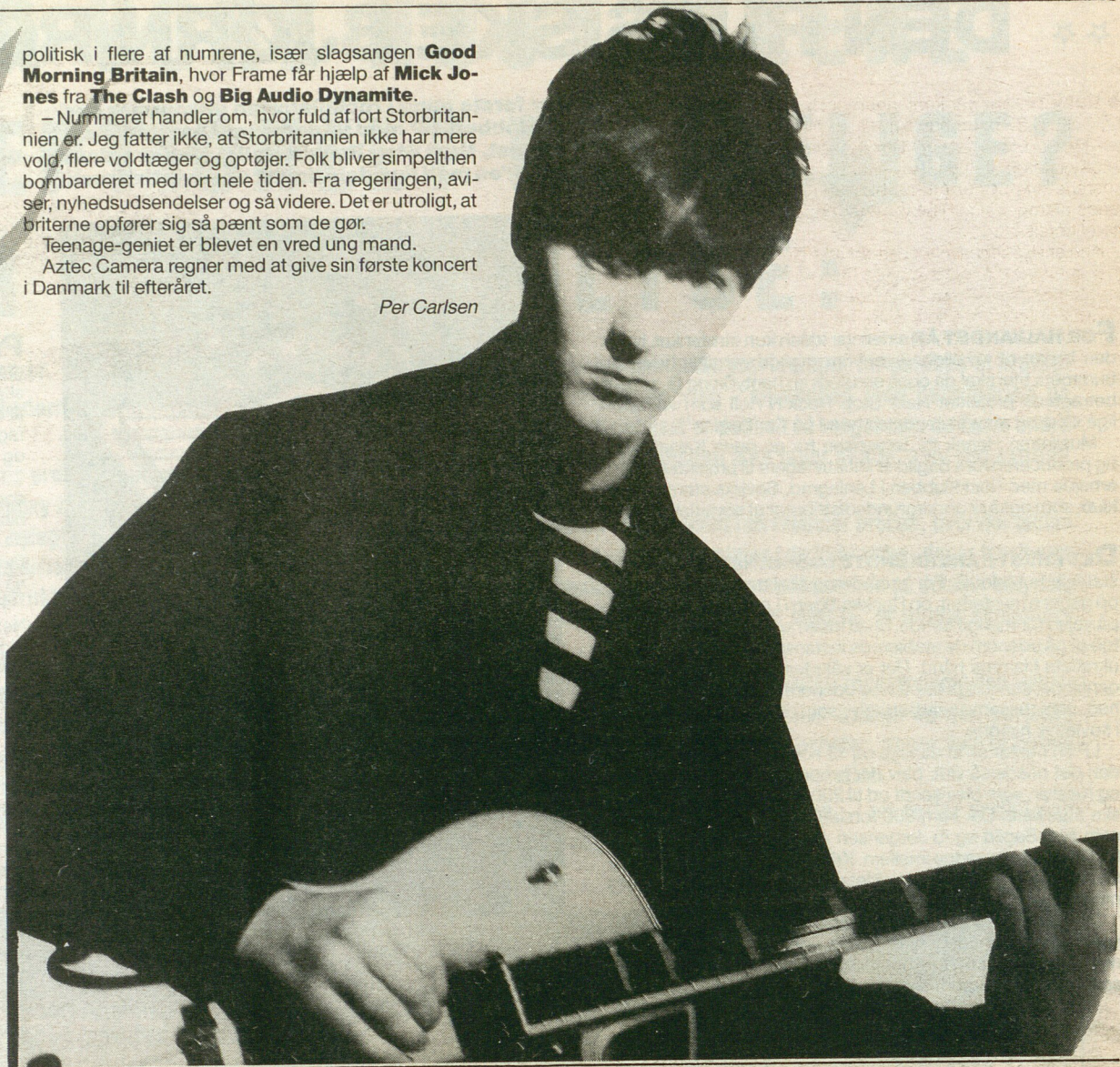
politisk i flere af numrene, især slagsangen **Good Morning Britain**, hvor Frame får hjælp af **Mick Jones** fra **The Clash** og **Big Audio Dynamite**.

– Nummeret handler om, hvor fuld af lort Storbritannien er. Jeg fatter ikke, at Storbritannien ikke har mere vold, flere voldtæger og optøjer. Folk bliver simpelthen bombarderet med lort hele tiden. Fra regeringen, aviser, nyhedsudsendelser og så videre. Det er utroligt, at briterne opfører sig så pænt som de gør.

Teenage-geniet er blevet en vred ung mand.

Aztec Camera regner med at give sin første koncert i Danmark til efteråret.

Per Carlsen

● Folkedans med fordansere til en rockkoncert er ikke hverdagskost for danske rockbands, men det blev det for Vordingborg-bandet **Danse Moderne**, der lige har været på turné i Tjekkioslovakiet og Østrig.

Men hvordan finder man på at tage til Tjekkioslovakiet?

– Det var gennem nogle personlige kontakter, og vi har forberedt turen gennem nogle måneder, så vi ikke ville få vrøvl med myndighederne dernede, fortæller **Ronnie Bille**, guitarist i bandet.

– En spøjs oplevelse havde vi på gymnasiet i Vrehlabi, en by 100 km fra Prag. Her stillede publikum op i syv kæder, én dansede for, og så fulgte publikum med i en blanding af folkedans og af, hvad man har lært i de vestlige ugeblade. Men der var gang i den.

– I Tjekkioslovakiet er man musikalsk set 10 år bagud, og derfor er punkbølgen med sjove solbriller, læderjakker og hanekamme det helt varme for øjeblikket. Den lokale punkmusik er mørk og dystert og med voldsomme udfald mod et politisk system, der allerede er i opløsning. Vores mere optimistiske popmusik var noget af et kulturchock for dem, slutter Ronnie.

Danse Moderne fik mange nye kontakter under deres ophold. Det betyder, at det tjekkiske band **Pestazolzi** kommer på genvisit til Danmark i efteråret, hvor de skal turnere sammen med Danse Moderne, ligesom der er store chancer for, at Danse Moderne skal til Tjekkioslovakiet igen til efteråret.

Punkbandet **Xara**, som Danse Moderne spillede sammen med i Tjekkioslovakiet, kommer til Danmark i foråret '91. Det er noget, der koster penge, og Danse Moderne har da også ansøgt diverse fonde og foreninger om støtte til den kulturudveksling, som disse turnéer er. Men endnu har ingen givet positive tilsagn.

"Jerntæppe Tour'en" har givet Danse Moderne en masse omtale i den lokale presse, ligesom de har optrådt live i Danmarks Radios Rullende Rockredaktion.

I turnébussen til Tjekkioslovakiet medbragte Danse Moderne også deres seneste single og en medarbejder fra lokalkradioen i Næstved, og gennem ham lykkedes det at få pladen spillet i den tjekkiske statsradio-landets eneste radiokanal. Singlen **Kigger På** er selvfinansieret og optaget med eget studieudstyr i et lånt studie, og det har givet en ret rå produktion, der ikke ligger langt fra Danse Modernes livelyd. B-siden af singlen er en vellykket version af Doors-klassikeren **Love Me Two Times**.

Danse Moderne kan i øjeblikket høres rundt omkring i landet og spiller blandt andet på **Midtfnys Festivalen**.

torben didriksen

● **San Fransisco**, kendt for dens blandede befolkning og kulturelle strømninger som de gamle hippie- og beatnik-bevægelser, har i 80'erne været arnested for den mest interessante del af det meterbrede Heavy Metal-spekter.

At San Fransisco også vil være et centralt punkt på 90'ernes metalglobus har to af de mest lovende bands fra San Fransisco-bydelen **Bay Area** allerede slået fast med et betontungt og teknisk raffineret hammerslaw.

Forbiden med LP'en **Twisted Into Form** og **Death Angel** med deres LP **Act 3**. De to bands lagde vejen forbi København i sidste måned, hvor GAFFA traf to Death Angels, hovedkomponist/guitarist **Rob Cavestany** og forsanger **Mark Osegueda**.

– Jo, Bay Area-grupperne har da haft deres egen lyd, ligesom New Yorker Heavybands har haft deres egen mere punkede hardcore-sound med bands som Cro-Mags. Men i Bay Area i dag søger grupperne mere deres helt egen originalitet fremfor blot at lyde som et band fra et specielt område, mener Mark.

Death Angels egen udvikling peger på Act 3 i retning af en langt mere funky, ja alsidig sound, uden der dog er givet alt for meget afkald på den oprindelige hæsb-læsende thrashenergi.

– Vi har altid lyttet til funkmusik, så funk-indflydelsen er en naturlig udvikling for os. Den nye funk/metalbølge med bands som **Fishbone**, **Living Colour** og **Red Hot Chili Peppers**, har skabt en ny lyd af kombinationen power, groove og følelse, lyder det entusiastisk fra Mark og Rob.

– Vi har ganske vist været opmærksomme på denne fede funk/metal-bølge, og meget ofte sætter vi Red Hot Chili Peppers-båndet på, når vi kører i turbussen, men vi forsøger ikke at kopiere.

Det er dog ikke kun Death Angels møde med de svingende funk-toner, som har givet inspiration til nye inputs på Act 3.

– I de seneste to år er vi stødt på mange alvorlige problemer, som har skabt flere seriøse emner på tekstsiden. Dette album er mere dybt, mere alvorligt for os. Hvilket gør det endnu mere meningsfuldt at spille numrene fra pladen, fastslår Rob, der sammen med Mark og de øvrige tre dødsengle nu forsøger at træffe det bredere publikum gennem den dør, som Bay Area scenens mest populære band, **Metallica**, har åbnet for San Fransiscos jordskælvsramte metalundergrund.

Jens Jam Rasmussen

● **Ruby Turner** var korsanger for Bryan Ferry, UB40 og Culture Club, før hun selv fik en plade på gaden. – Men tro ikke, det var stjernerne, som hev mig ud af anonymiteten. Jeg har selv skabt min karriere, og det kostede mig syv år i turné-bussen rundt til alle Englands afkroge, siger Ruby Turner fra Sophie Amalies hotelværelse 314.

Hun er i København for at medvirke i to TV-programmer, men vender også tilbage til landet 2. juni for at give koncert ved **Rock '90** i Brabrand.

Ruby Turner er til soul. Engelske anmeldere anser hende for at være Englands første store sorte sangtalent. De regner også med, at hun bygger en transatlantisk bro mellem engelsk rock-blues og amerikansk sydstats-soul.

I '88 udsendte Ruby Turner albummet **The Motown Songbook**. Pladen er en samling fortolkninger af Motown-hits fra den gyldne tid. Her får hun hjælp fra blandt andre **Four Tops** og berømte **The Temptations**. Bruce Willis er altså ikke den eneste, som har trasket **Under The Boardwalk** med den legendariske sang-gruppe i hælene. Ruby Turner siger, at pladen fik stor betydning for hendes udvikling som sangerinde.

– Jeg udskiftede den vilde kvinde af natten, som tordnede rundt som et næsehorn på scenen og råbte, med en sangerinde, som ønskede at vise sin evne til at synge med raffineret elegance.

Paradise er Ruby Turners seneste plade. Nummert **It's Gonna Be Allright**, er røget helt til tops på den amerikanske R&B-hitliste, så nu håber hun på en turné til Staterne inden længe.

– Giv mig Aretha Franklin-land, så slår jeg for alvor mit navn fast, siger den bredkæbede soul-dame.

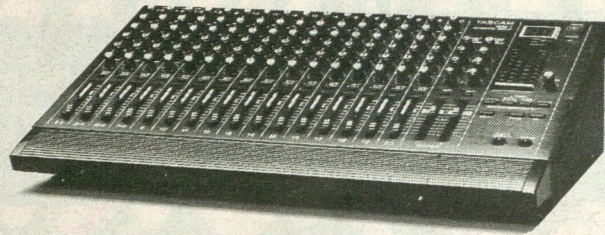
Hans Davidsen-Nielsen

SÅ ER DEN HER!

TASCAM MMI

- mixeren for Keyboard- og PA-folket.

- 20 indgange (4 stereo og 16 mono).
- Stereo out.
- Mute/Solo funktion.
- MIDI control.
- 4 Effect sends.
- 4 Stereo effect returns.
- Kan monteres i 19" rack.

TASCAM

Importør: Sø + Højem a-s Telefon: 31 22 44 34

SEX BEAT RECORDS

HARDCORE-TECHNO-ROCK-METAL-SUBPOP-PUNK

Special import/Collectors records

Misfits-Cramps-Metallica-GNR-Front 242-Cure-DK-Hard Ons-Depeche Mode-Skinny Puppy-Prince-Mudhoney-Joy Division-Soundgarden-U2-Fugazi-Radio Birdman-Erasure-DRI-Bowie-Quireboys-DI-Skid Row-DOA-Butthole Surfers-Cult-Boghandle..

POSTORDRE OVERALT REKVIRER LISTE/KATALOG
STUDIESTRÆDE 18 1455 K.K. PH/FAX+45 33128292

● I begyndelsen og midten af 80'erne gik den såkaldte gymnasiepop sejrigt gennem Danmark, mens skånske rockbands som **Nomads** og **Wilmer X** hev fat i rockrødderne og gav Sverige et image som arnestedet for rå garagerock.

Knap så firkantede har tingene været formet de senere år. Danskerne har fået deres rock'n'roll helte i **D.A.D.** og svenskere deres pophitmagere i **Orup** og **Anders Glenmark**. Rocken har fået sjæl og sjælen fået rock. En udvikling, det knapt otte år gamle svenske rock'n'roll band **THE SINNERS** har taget deres store del i.

–Vores musikalske arv er blues, rock'n'roll og endda countrymusik. Men der ligger vel meget soul i amerikansk inspireret rockmusik som eksempelvis Big Joe Turner, forklarer sangeren **Sven Köhler** om Sinners aktuelle pladeudgivelse, den meget soulinspirerede **Piece By Piece LP**.

– Det er tre år siden vi lavede vores sidste LP, så vi har fået mange nye inspirationer i de senere år, bemærker guitaristen **Michael Sellars**, der ligesom Sven er midt i tyverne, opvokset med rock'n'roll og fra den skånske by **Lund**. En meget rockmusikalsk by, der har opfostret repræsentanter for forskellige svenske rockgenerationer som **Ulf Lundell** og **TT Ruter**.

– Lund har et fortræffeligt rockmiljø. Mange bands har spillet på **Mejeriet**, vores største klub, der desuden rummer øvelokaler for 30-40 lokale rockbands af forskellig art.

Mejeriet er identisk med dét mejeri, hvorfra svensk TV vil sende liverock mange tirsdage fremover. Måske et kommende udklækningssted for nye svenske pop- og rocksuccesser? The Sinners spillede der allerede i april måned.

The Sinners spiller i Fælledparken lørdag den 27. juli.

Jens Jam Rasmussen

Tør du ta' den i rød...

Sophies båd-hals T-shirt i bomuld til **199,-** kan du også få i sort, pink, marine, søgrøn og hvid...

- ved Pustervig
ROSENKGADE 23 **SOPHIE** ÅRHUS C

RIGTIGE

GUITARISTER

træder ikke på pedalbrættet

– de hænger det om halsen.

Den nye ZOOM 9002 er verdens første mobile guitar multieffekt-processor. ZOOM 9002 sættes på guitarremmen og effekterne skiftes fra den medfølgende remote. Med en vægt på kun 280 gram kan ZOOM 9002 følge med guitaren overalt. På scenen, i studiet, undervejs i toget er der et arsenal af flotte effekter til rådighed: Compressor, distortion, EQ, pitch shifter, phaser, flanger, chorus, 2 digital delays, 2 digital reverbs – alle i ægte 16 bit kvalitet og op til 6 effekter på samme tid! ZOOM 9002 har input til walkman og er perfekt til øvning med hovedtelefoner, men kan også kobles direkte til en forstærker eller mixerpult. Ring efter brochuren og læs mere om den indbyggede metronom, reference pitch til tuning, 20 presets og 20 user patches, stereo output, genopladeligt batteri mm.

ZOOM 9002 - 4.985 inkl moms

ZOOM 9002

NEW STUDIO

Dem touw

Mød bl.a. Kim
på ZOOM & E
SQ1/VFX^{SD} den
i juni måne
Ring og hør om ti
på tlf. 86 19 08 99,
anviser nærmeste f

ABONNÉR PÅ GAFFA OG FÅ EN GRATIS T-SHIRT

For 100 kr. får du Danmarks Største Musikavis med posten hver måned i ét år. Som extra bonus får du en gratis T-shirt. Udfyld kuponen og send den ind til GAFFA.

Jeg bestiller hermed et abonnement på GAFFA og vil gerne have en Pepe T-shirt (100% ren bomuld) one size.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____ Evt. tlf.: _____

Konter: Check: Indsat på giro 437 68 97:

Sendes til GAFFA, Guldsmedgade 23, 8000 Århus C

PERSONAL MUSIC STUDIO

*- flottere lyd
- bedre sequencer
- renere effekter*

Nu kan den flotte, amerikanske VFX^{SD} lyd fås til under 15.000 kr! SQ 1 er et komplet studie: Samplede akustiske instrumenter, flotte synthesizer lyde, 20 trommesæt, multi-effekter og 16 spors Midi sequencer. SQ 1 lydene er baseret på de samme waveforms som i Ensoniqs VFX^{SD}. 21 voices, 8 x multitimbral, 180 interne lyde, masterkeyboard og avancerede Midifunktioner gør SQ1 til det bedste valg i sin prisklasse. Hvis pengene strækker lidt længere falder valget på VFX^{SD} med diskdrev, polyfonisk aftertouch, 12 x multitimbral, 6 oscillatorer pr. voice og 4 outputs.

SQ1 - 14.900 inkl moms
VFX^{SD} - 22.900 inkl moms

SQ1

MUSIK
TECHNOLOGY

MUSIK UDEN GRÆNSER

NORDEUROPAS STØRSTE MUSIKKÆDE!

KØBENHAVN

**SUPER
Sound**

Skindergade 27
Tlf. 33 32 50 88

**COPENHAGEN
STRING CENTER**

Klosterstræde 22
Tlf. 33 14 03 92

**PRO
SHOP**

Skindergade 27
Tlf. 33 32 50 88

**YAMAHA
MUSIC CENTER**

Skindergade 24
Tlf. 33 91 21 33

Mossing
SUPPE STEG & IS
Klosterstræde 22
Tlf. 33 91 21 33

**SUPER
DRUMS**

Skindergade 24
Tlf. 33 15 24 02

SUPER Sound

**KEYBOARDS
ORGLER
PIANOER
SYNTHESIZERS
MINI-KEYBOARDS
TROMMER
PERCUSSION
STRENGEINSTRUMENTER
EL GUITARER
GUITAR AMPS**

**EL BASSER
BAS AMPS
MUSIC COMPUTERS
SOFTWARE
P/A Udstyr
MIXERE
MIKROFONER
STATIVER
DISCO ANLÆG
FLIGHT CASES**

HJØRNET AF SKINDERGADE OG
KLOSTERSTRÆDE ER KØBENHAVNS
HOTTESTE MUSIKHJØRNE!

Hos os kan du:

KØBE KONTANT MED RABAT

KØBE PÅ AFBETALING

KØBE PÅ KONTO

LEASE MED KØBSRET

LEJE MED FORKØBSRET

F.eks. kan du leje en el-guitar m. forstærker (værdi 4000 kr.) for under 140 kr. mdl.

- du kan leje en saxophon (værdi 7000 kr.) for under 240 kr. mdl.

- du kan leje en synthesizer (værdi 9000 kr.) for under 360 kr. mdl.

- du kan leje et digital piano (værdi 18.000 kr.) for under 625 kr. mdl.

Alle gængse instrumenter kan du leje for ca. 3,4% af værdien pr. måned.

-og så har du 6 mdrs. forkøbsret!

Hos os finder du Nordeuropas største, bedste og fineste udvalg i alverdens musikinstrumenter - og så er vi de billigste.

Tilsammen mere end 2000 kvadratmeter fyldt op med musikinstrumenter.

Super Sound

DIPLOMATI PÅ DANSK

Der er faktisk tale om en debut, når Corps Diplomatique midt i måneden udsender deres anden LP. Gruppen har nemlig foretaget en næsten 180 graders vending fra britisk orienteret ny-rock til en dansksproget rockplade.

Af Jan Opstrup Poulsen

DA CORPS DIPLOMATIQUE tilbage i 1987 udsendte deres første LP *This Can't Be Heaven*, var det umiddelbart svært at høre, at den daværende trios hjemsted var Århus og ikke et sted i England midt imellem U 2 og The Mission.

Corps Diplomatique fik da også mange halvsure anmelderpropstød at høre for denne geografiske forvirring, men det bed ikke på dem. Vi var nemlig i 80'erne, hvor et hav af britisk inspirerede rockbands skød frem i lyset af U 2's enorme popularitet.

Fælles for de fleste var, at der kun var hån til overs for dansksproget rockmusik. Det var ganske enkelt umuligt at synge på dette forkvælede sprog, og hvem gad bekymre sig om Danmark, når det store udland lå lige for ens fødder, parat til at blive indtaget.

Corps Diplomatique var med på dette vogntog, der aldrig rigtig kom afsted. Men hvor mange af de tilsvarende danske ny-rock bands gav op undervejs, var der nogle, som ufortrødent fortsatte.

DET STORE PUBLIKUM har Corps Diplomatique aldrig haft fat i, og deres pladesalg kan de kun selv grine lidt af. Men de er aldrig gået i stå, og har siden debut'en givet et utal af koncerter.

Samtidig har de hele tiden udviklet deres musik, og tre år efter deres første udspil er de altså klar igen, men denne gang med en dansksproget LP, der ligger langt fra hvad der ellers har kendetegnet Corps Diplomatique. Ifølge dem selv er pladen, der har fået titlen *Hvis Alt Var Okay*, "ikke en kapitulation til dansktoppen, men et bud på lyden af dansk rock i 90'erne".

Alligevel kan man med rette spørge, om det århusianske svar på britisk nyrock har kastet det hvide håndklæde i ringen og er forfaldet til feberhede drømme om stjernestatus hos et købedygtigt publikum med en hjælpende hånd fra vort danske modersmål.

FOR AT FINDE et svar, satte GAFFA sanger Henrik Hahn og trommeslager Robert Borges stævne blandt lagkage og klunketil på et gedigent dansk konditori i Århus midtby.

— Når man som os har valgt at leve af musikken, så er man også nødt til at indrette sig lidt efter hvordan markedet er. Jeg synes ikke, det er nogen falliterklæring, at vi nu synger på dansk, og i det hele taget spiller mere dansk. Det har også gi-

vet os en helt fantastisk respons, fortæller Robert Borges, imens Henrik Hahn fordøjer det sidste stykke jordbærlagkage og supplerer:

— Nu har vi hele tiden haft blikket rettet mod udlandet, og på en måde har det ikke kunnet undgå at blive lidt halvhjertet. For ellers skulle vi nok tage de fulde konsekvenser af det og flytte til udlandet, i stedet for at sidde hjemme i øvelokalet og rive os i håret over, at der ikke sker noget synligt.

— Men nu er vi altså ikke flyttet til udlandet, så vi besluttede at vende blikket hjemad. Spille noget dansk musik og på den måde prøve at konsolidere os herhjemme.

PARADOXSALT NOK STARTEDE Corps Diplomatique i de tidlige 80'ere som et dansksproget band under navnet Hetz. Allerede dengang markerede de sig som et yderst aktivt indslag på den alternative nyrock-scene, og fortsatte op igennem 80'erne på det alternative plan.

Denne situation er med *Hvis Alt Var Okay* ændret totalt, da pladen helt igennem er finansieret af pladeselskabet CBS.

— Pladen er også et udtryk for, at der gerne må ske noget på karrierefronten, for vi kan ikke blive ved med at være et alternativt hardcoreorkester. Det holder bare ikke.

— Det handler for os om at komme fremad, ligesom for alle andre. Det var for frustrerende at skulle fortsætte på det alternative plan, hvor vi altid har ordnet og betalt alting selv. Det tog alt for meget af vores tid, som burde være brugt på at spille musik. Det jo er det, det hele drejer sig om, pointerer Robert Borges.

HELT OPGIVET UDLANDET har Corps Diplomatique dog langtfra. Tværtimod ser de store fordele i, at de nu er på et multinationalt pladeselskab. Indtil videre er planerne bare stillet i bero.

— Vi vil først prøve at få banket noget op herhjemme, før vi prøver udlandet. Pladeselskabet har opfordret os til at komme med engelsksproget materiale, og den er vi selvfølgelig helt med på. Men de bedste chancer for at få noget ud i udlandet er, hvis man først har bevist, at man klarer sig på hjemmemarkedet. Der er ikke så mange, som er interesseret i at udsende plader med en gruppe, der måske kun sælger et par hundrede plader herhjemme, forklarer Henrik Hahn, der må indrømme, at han ikke har haft det helt let med den danske sang:

— **I STARTEN VAR** det ikke nogen speciel fornøjelse at synge på dansk, og jeg blev da også hurtigt døbt "udlandsdanskeren". Afklimatiseringen og omstillingen fra det engelske var en del sværere end jeg umiddelbart havde forestillet mig. Jeg troede, at det vel bare var at synge som på engelsk med danske tekster, og længere var den ikke. Det viste sig hurtigt, at den var en del længere, og der er stadig et stykke vej endnu, men jeg synes, at det er blevet helt hæderligt.

— Det er en helt anden fornemmelse man har, når man ved, at publikum forstår det hele med det samme. Der er noget di-

rette i det, som ikke er tilstede, hvis du synger på engelsk. Det bliver næsten uhyggeligt nøgent, når man synger på dansk, men samtidig føler jeg, at man kommer mere ud med det, og det er i sig selv tilfredsstillende.

DET VIL DOG være synd at påstå, at sproget er det eneste nye indslag i Corps Diplomatiques verden. Rent musikalsk er der også blevet slået et par kolbøtter siden sidst. Et ganske synligt bevis er, at den oprindelige trio er blevet udvidet med to nye medlemmer, der håndterer bas og piano. Det har frigjort nye kræfter hos de tre oprindelige medlemmer.

— Trioformen kan godt blive lidt ensformig, og er samtidig utrolig krævende, fortæller Henrik Hahn.

— Vi har selvfølgelig hele tiden haft bas med, som jeg hovedsageligt har spillet, men på det seneste har vi også brugt keyboard, som vi har programmeret på forhånd, når vi spillede ude. Derfor har vi sådan set bare fået decentraliseret de forskellige opgaver i bandet med de to nye medlemmer.

SELVOM HVIS ALT VAR Okay på mange måder bryder med det billede, der hidtil har tegnet Corps Diplomatique, og måske nok er bandets brud med 80'erne, har de dog ikke forkastet alle de gamle idealer og musikalske inspirationer.

— Generelt er 80'erne ved at være passé med de udtryk og holdninger, der var gældende. Men det er ikke fordi, vi har lagt det hele fra os, mener Henrik Hahn.

— Musikalsk befinder vi os langt fra *This Can't Be Heaven*, men for os har det været en glidende udvikling og ikke en pludselig omvæltning. På de tre år, der er gået, har vi hele tiden holdt os selv i gang og lavet ny musik. Så egentlig føles det som om, at vi har lavet tre fire plader, der bare ikke er kommet ud, forklarer Robert Borges.

DET HAR ALTID været kendetegnende for Corps Diplomatique, at der har været en summende aktivitet omkring dem, selv i tider, hvor de næsten har været glemt af et ellers ganske trofast publikum.

Tilsyneladende er bandet i besiddelse af en utømmelig mængde nysgerrighed, og er hele tiden i stand til at sætte sig nye mål. Derfor skal vi næppe forvente, at de bliver i rollen som dansk power-rockband dette årti ud. Der bliver nok slået endnu nogle musikalske kolbøtter, inden Corps Diplomatique bliver gamle og trætte.

— Behageligheden er let at falde i søvn i, og derfor er det vigtigt at opsoge nogle af de sider af tilværelsen, man ellers ikke umiddelbart støder ind i. Det har vi tit gjort med Corps Diplomatique, og det er en af de største grunde til, at vi er i stand til at fortsætte, selvom vi ikke har en plade ude hvert år, fortæller Henrik Hahn og slutter:

— Det her er det første trin på en ny udvikling, og der kan ske mange ting endnu.

HEAVY PÅ HEDEN

Hvordan bruger man en kvart million kroner på en musikvideo? GAFFA har været med Pretty Maids i brunkulslejerne for at få svaret.

Af Lars Nielsen

Klokken er halv seks om morgenen, og tågen ligger tæt og fugtig over den jyske hedes store brunkulslejer syd for Herning. Det er som om alle landets røgmaskiner er sat til at arbejde på højtryk for at få det øde landskab til at ligne en scene fra Forbrydelsens Element.

Men tågen er lige så ægte som de eder og forbandelser fotografen fra Saks Film slynger ud. For der er ingen strøm til hans store 4 kilowatt lampe.

Generatoren brændte sammen i går, og den nye generatorvogn fra CF i Herning er kørt fast i den løse sandjord. Så nu skal der trækkes over 400 meter kabel før optagelserne kan gå i gang. Og det skal gå stærkt inden solen kommer for meget frem. Musikvideo er hårdt arbejde.

DENNE MAJMORGEN ER et af Danmarks mest øde områder fyldt med mennesker, biler og en hvid hest.

Her er damen klædt i blåt, stylisten, coverdesigneren, to CF'ere fra Herning, Jørgen Juhl fra CBS, Poul Christensen, forsanger i Pretty Maids, og GAFFA's søvnige udsendte. Plus fem mand fra Saks Film.

Saks Film har været heldige med at få jobbet. Da Pretty Maids udgav deres forrige LP Future World, blev videoerne optaget af et amerikansk selskab, og det hele foregik i USA. Men denne gang har der ikke været tid til at flyve over Atlanten. Derfor besluttede Maids'enes pladeselskab CBS at lave optagelserne i Danmark.

Saks Film fik opgaven og samtidig et budget på 250.000.- kr. til at lave 4.35 minutters video for. Og 14 dage til at lave den i.

Normalt bruges der herhjemme "ikke mere" end 50-100.000.- kr. på en video. Men Pretty Maids fra Horsens er ikke et helt almindeligt dansk heavyband. Når repertoirechefen på CBS Danmark, Jørgen Juhl, uden at ryste på hånden underskriver en regning på tre millioner kr. for ét stk. LP og en kvart million kr. for ét stk. video, lugter det langt væk af international satsning.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at CBS, siden de skrev kontrakt med Pretty Maids i 1984, har brugt en masse penge og energi på at sælge gruppens plader i det store udland. Så investeringerne i Pretty Maids' nye LP er en logisk udvikling af de planer CBS har med gruppen.

Men på trods af markedsføringen i Europa og USA, og en turné som opvarmning for Deep Purple, er det helt store pladesalg stadigvæk noget man venter på. Alligevel er Jørgen Juhl optimistisk denne morgen i tågen.

– Selvfølgelig kan jeg have søvnløse nætter, det er jo blandt andet mig, der står for skud, hvis det mislykkes. Men jeg er sikker på, at pengene kommer ind igen.

– Vi ved, at Pretty Maids kan sælge plader både i Tyskland og Frankrig, og lige nu er japanerne helt vilde for at få fat i den nye plade. Så selv om der ikke er gået hul på det amerikanske marked endnu, er jeg ikke bekymret, forklarer Jørgen Juhl.

Lige nu er klokken halv syv, og der er langt fra den jyske hede til det internationale plademarked. Men strømmen er nået igennem kablet, hvidbalancen er sat, og producenten Morten Rasmussen kan for syttende gang råbe værsgo. Og for syttende gang rider Dorthe fra Scandinavian Models i sin kropsnære blå dragt gennem tågen og ned ad bakken. Den hvide hest under hende er tydeligt nervøs, og hun både fryser og er træt, men billederne skal i kassen i dag.

– Okay det var fint, vi tager det en sidste gang, råber Morten Rasmussen for tredje gang, og Dorthe rider op ad bakken igen. Musikvideo er hårdt arbejde.

foto: Steen Linde

EN SMUK PIGE på en hvid hest, en forsanger i et øde landskab og et band der spiller midt i mellem brændende biler og bygninger. Det er de gennemgående billeder i videoen og selv om det er klichéer, er det hvad publikum vil have, mener Jørgen Juhl.

Heavyrock har sit eget billedsprog, som med få afvigelser går igen i mange gruppers videoer og pladecovers. Så Jørgen Juhl tog udgangspunkt i det billedsprog, da han sammen med Saks Film lavede manuskriptet, eller skudlisten, som det hedder inden for branchen.

Oprindeligt var der lavet skudliste til det mere rå og hurtige nummer Young Blood, men CBS International fandt ud af, at balladen Savage Heart blev spillet mere på radioen. Så pludselig skulle der startes forfra.

– Jeg hørte sangen igennem og forestillede mig Poul gå rundt i en ødemark og synge numret. Samtidig skulle vi have nogle billeder af bandet og en pige, der lignede hende fra coveret.

– Det er en traditionel video vi laver, men for at gøre den lidt speciel bruger vi Chroma Key til at sætte nogle effekter ind, fortæller Jørgen Juhl.

Chroma Key er det nye vidundermiddel i musikvideobran-chen. Med det kan man i redigeringen flytte alt, lige fra paddehatteskyer til kløvermarker ind i baggrunden på billederne. Det er det samme princip TV-avisen bruger, når Voldborg gæster på, hvilket vejrkort, der nu kommer frem bag ham.

På den måde vil der være fyldt med brændende bål bag forsangeren Poul Christensen, når han syngende går rundt i det ellers brandfarlige hedelandskab.

Poul Christensen alias Ronnie Atkins, forsanger i Pretty Maids, synger ikke særlig meget lige nu. Han keder sig.

Nu har han ventet i fire timer på at skulle mime de 20 linier, der skal optages i dag. Resten af Pretty Maids er taget til KB-Hallen for at øve til Europa-turnéen. Men forsangeren må pænt sidde og vente i den lokale murers 4-hjulstrækker indtil kameraet er blevet flyttet.

Endelig er alt klart. Playback'en er sat til, lyset er i orden, og kameraet står foran den rigtige baggrund.

Så pludselig banker den massive heavyrock ud over de fredelige brunkulslejer, og Poul Christensen går frem mod fotografen mens han mimer til sangen.

Efter kun seks optagelser er alle tilfredse, og folkene fra Saks Film begynder at slæbe udstyret op ad bakken, så det er klar til næste optagelse. Musikvideo er hårdt arbejde.

– JEG VED FAKTISK ikke, hvad videoen går ud på. Det er noget Jørgen har fundet på. Men jeg stoler selvfølgelig på, at det bliver godt. Normalt har vi mere check på det, men der har ikke været tid, og lige nu er jeg mere gearret op til turnéen. Så det her er noget der skal overstås uden for meget ventetid og gentagelser.

– Selvfølgelig føler man sig enormt dum, når man skal gå og mime foran 40 brandmænd, der står og glor, som jeg skulle i går, da vi optog med hele bandet i Århus. Det må man så bare glemme. Vi skal jo lave den video, forklarer Poul Christensen.

Og Jørgen Juhl supplerer: – Det ville være utænkeligt at sælge Pretty Maids til udlændet uden en video. En god musikvideo med flotte billeder og en single, der bliver spillet i radioerne, er det der skal til.

– MTV Europe har allerede spurgt efter en video, og de tyske tv-stationer, der skal gøre reklame for turnéen, vil også have den færdig så hurtigt som muligt.

Solen er brudt igennem og har spredt tågen i brunkulslejerne. Men det har ikke gjort arbejdet lettere for folkene fra Saks Film, der sveder igennem, mens de slæber udstyret videre til næste scene.

– Når vi er færdige med optagelserne i dag, skal vi til KB-Hallen og optage nogle livescener. Derefter skal vi klippe videoen på 8 dage, og med 8 dage mener jeg 8 gange 24 timer, siger en træt Morten Rasmussen, inden han vender sig om, og råber: "klar til optagelse".

Musikvideo er hårdt arbejde.

Der er ikke noget specielt usædvanligt i den 29-årige bassist Torben Westergaards foreløbige jazzkarriere. Han bor som så mange andre unge danske jazz-brushoveder i New York.

HAN HAR STUDERET i Los Angeles, og han har sin debutplade, med titlen *What I Miss*, på vej på Olufsen Records. En plade, der traditionen tro byder på nogle af USA's mest vel-estimerede musikere.

Den historie har man jo lissom hørt før. Men selv er Torben Westergaard træt af at høre om New York og af at blive betragtet som en karrieremager. – Spørg mig hellere om Moskva, siger han. – Måske er det i virkeligheden der, at de virkelig spændende ting sker.

Når Torben Westergaard alligevel har besluttet sig til at bo i New York og fortsætte med det ihvertfald et par år endnu, skyldes det, at det for ham er det bedste sted at lære.

Han er sig bevidst, at den nye danske generation jazzmusikere ofte vandrer på traditionens allerede betrædte stier. Men han har lyst til at lære af traditionen, og i New York finder han alle genrerne udført på højeste plan.

– **JEG KAN SELV FØLGELIG** godt se det spændende i at springe lige ud i eksperimenterne, og til tider kommer der da også noget godt ud af det. Men jeg vil helst se mig selv som en forlængelse af de allerede indhøstede erfaringer, siger Torben Westergaard.

– Derfor er min nye plade måske heller ikke den plade, jeg i virkeligheden helst vil lave. Det er ligesom et statement: Nu er jeg nået hertil! Den næste plade bliver mere fremadskudende. F.eks. har jeg investeret i en synthesizer med rytmeboks, så alle muligheder står åbne.

What I Miss udkommer til maj og er blevet til med støtte fra Statens Musikoråd. Derfor er pladen delt i to. I virkeligheden ville Torben Westergaard helst have indspillet hele pladen med de amerikanske musikere, som er guitaristen John Abercrombie, pianisten Kennie Werner og trommeslageren Adam Nussbaum.

Men Statens Musikoråd forlangte, at der også skulle være danske musikere med, før de ville give støtte. Derfor er pladens anden side indspillet i Danmark med pianisten Thomas Clausen, percussionisten Marilyn Mazur, trommeslageren Alex Riel, saxofonisten Hans Ulrik og guitaristen Uffe Steen Jensen.

DANSKE WESTERGAARD

FRA USA

– **JEG HAR SELV** komponeret alle numrene, men jeg har valgt det sådan, at jeg med de amerikanske musikere har indspillet de mest "europæiske" numre og med de danske musikere indspillet de mere swingende "amerikanske" numre.

– Så undgår musikerne at falde ned i de værste stilmæssige klichéer, såsom at komme til at spille ren ECM-agtig jazz.

Denne musik-bevidsthed lover godt for Torben Westergaard. Han mener, at man som jazzmusiker har en forpligtigelse til at lytte til andre stilarter, og på spørgsmålet om, hvad der i øjeblikket ligger på gramfonen, svarer han:

– Jeniffer Warnes' *Famous Blue Raincoat*, Milton Nascimento samt Beethovens symfonier - alle sammen gode jazz-plader.

Jens Rasmussen

Med den nylige udsendelse af debutalbummet *Up And Coming* har det odenseanske jazz-funk orkester Visitor lavet en markant statusopgørelse efter flere års eksistens.

PLADEN ER UDSENDT af det lokale pladeselskab Søde Records, og LP'en er indspillet i Gloria-studiet i Odense. Visitor har produceret, mens Michael Friis, der bla. vil være kendt for sit arbejde med Sebastian, Culpepper og Anima, er ansvarlig for det færdige mix sammen med Gloria-lydtekniker Søren Mikkelsen.

Orkesterets besætning, der helt og holdent rummer professionelle musikere, er stort set forblevet uændret siden starten for fem år siden.

Bortset fra et par udskiftninger på bassistens plads, der fra '88 har været udfyldt af Henrik Kunz, har den faste kerne været saxofonisten Morten Øberg, trommeslageren og slag-tøjsmanden Jesper Rosenqvist, guitaristen Jørgen Ehlers og keyboardmanden Asbjørn Bech Jessen.

Sidstnævnte to musikere skriver alt gruppens materiale, der udelukkende består af klare ørehængere, og som bl.a. på den måde skiller sig ud fra jazz-funk hovedstrømmen.

VISITOR HAR AF gode grunde fået et godt rygte som et meget homogent og velspillende musikalsk kollektiv, hvorend de så har udfoldet sig.

Efterhånden har de lokalt, såvel som f.eks. i Århus, hvor gruppen har spillet utallige gange på musikværkshuset Fru Jensen, fået oparbejdet et fast publikum. Med *Up And Coming* som visitkort håber Visitor selvsagt på at nå ud til endnu flere mennesker end hidtil.

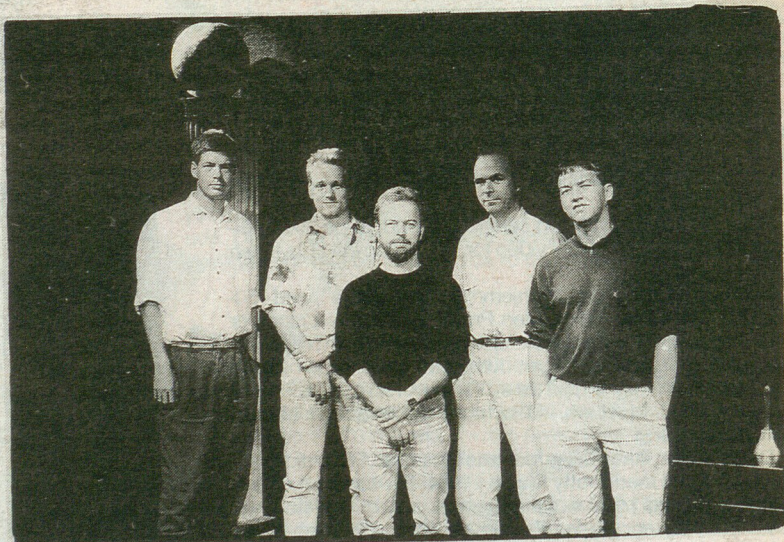
GAFFA har talt med Jørgen Ehlers og Jesper Rosenqvist. – *Up And Coming* virker meget som en statusopgørelsesplade. Betragter I den selv som sådan?

– Ja, meget, forklarer Jesper Rosenqvist. – Også fordi vi har spillet så længe sammen. Og fordi vi så stædigt har holdt fast ved vores musik. Vi holder så meget af at spille den, at vi slet ikke kan lade være. Nu skulle vi altså have lavet den plade. Vi har længe haft et brændende ønske om at få manifesteret noget af vores musik, efter at have spillet os igennem 60-80 numre.

– **VI KUNNE HAVE** valgt mange af vore nye kompositioner, tilføjer Jørgen Ehlers.

– Men vi ønskede at indspille de numre, som virkelig har bidt sig fast i vores repertoire, og derigennem også har vist

STATUSOPGØRELSE FRA VISITOR

deres kvaliteter. Der kommer hele tiden nye numre til, og de får selvfølgelig deres chance næste gang.

– *Hvorfor har I valgt at lave en studie- og ikke en live-LP efter så mange år foran et levende publikum?*

– Siden vi indspillede *Up And Coming*, fortæller Jesper Rosenqvist, har vi lavet ti nye numre, der er ret forrygende live, og dem ville vi da gerne have lagt for dagen på en live-LP på et eller andet tidspunkt. Men det er svært at overføre live-energien til plade, da man altid ryger ind i nogle perfektionistiske betragtninger, så derfor har vi i første omgang valgt studieløsningen.

– *Hvorfor har I ventet så længe med at indspille jeres debut-LP?*

– Vi har indtil nu først og fremmest opfattet os selv som et live-orkester, hvor vi har haft lejlighed til at trykke den af og spille præcis den musik, som vi har følt er rigtig for Visitor, forklarer Jørgen Ehlers.

– **DET HAR GIVET** os en vis ro, for vi har vidst, at vi ikke bare var et orkester, som ville blive opløst, p.g.a. manglende succes. Derfor har det også været naturligt, at der er gået lang tid før vi har indspillet pladen, selvom vi måske også kun-

ne have gjort det for et par år siden. Det er dog først nu, vi virkelig har følt behovet for måske at nå ud til et større publikum gennem medierne via pladen.

– *Hvor længe har I været om at indspille pladen, og kan I sige lidt om, hvordan kompositionerne er fordelt?*

– Vi har indspillet i flere omgange, og det har taget os et halvt år i alt, forklarer Jesper Rosenqvist.

– Pladen indeholder otte numre. Asbjørn har skrevet fem og Jørgen tre kompositioner, så man kan sige, at Asbjørn er vores hofkomponist. Det er jo ret sjovt, i betragtning af, at det var Jørgen, der startede Visitor som et forum for sine egne numre. Da Asbjørn så fattede interesse for projektet sprøjtede han numre ud af ærmerne, og nu leverer han 75% af, hvad vi spiller.

– **ASBJØRN OG JEG** har lavet den arbejdsdeling, at han skriver de fleste numre, og jeg skriver de bedste, slutter Jørgen Ehlers leende.

Visitor tager snart på PR-tur for *Up and Coming*, og kender man sin besøgstid, vil man kunne konstatere, at Visitor er en visit værd.

Peter Widmer

Ren Pilsner Rent Guld

Kunne du finde på at kysse din kæreste midt i Lykkehjulet? Synes du, det er mandschauvinistisk at holde døren for en pige?
 Kan du få din mormors underkjole til at ligne en million? Synes du, livet er grønt nok med kunstige tilsætningsstoffer?

SYGDOMMEN KÆRLIGHED

YAMAHA BAND EXPLOSION '90

Vær

med i den store
rockkonkurrence, hvor du og
dit band kan vinde rejser med
alt betalt til Tokyo samt
20.000 US dollars.

Hent tilmeldingskupon hos din
lokale musikforhandler,
H&M, HMV og Fona.
Sidste tilmeldingsfrist er den

15. juli 1990

Informationskontor:

Har du spørgsmål vedrørende konkurrencen er du
altid velkommen til at ringe 35 82 09 10

Miss B. Haven søger plads på det internationale nichemarked med deres engelsksprogede LP Nobody's Angel.

Af Per Reinholdt Nielsen
Foto: Robin Skjoldborg

— **FØRST VAR DET** os selv, der ville til udlandet, fordi vi ikke troede, vi kunne få det til at løbe rundt herhjemme. Men da pladesalget nåede 25.000 på vores første plade, glemte vi den gamle drøm en smule. Det var pladeselskabet, som presede på og fik ideen om en international kontrakt virkeliggjort, fortæller bandets grundlægger, sanger, guitarist og sangskriver Lise Cabble.

— Fordelen ved at vores musik kommer ud i England er, at de har alle stilarter. Vi troede først, at pladeselskabet WEA ville prøve at gøre os til et nyt Bananarama, men markedet er så stort, at man kan leve fint som Miss B. Haven, vurderer bandets leadguitarist Anne Vig Skoven.

MISS B. HAVEN VOKSEDE ud af pigepunkbandet Clinic Q, der 1982 udsendte den engelsksprogede og Bowie-inspirede LP Aye. Aye blev udsendt på CBS, men efter et ikke særlig overbevisende pladesalg ønskede selskabet ikke at fortsætte samarbejdet.

Clinic Q arbejdede videre, skiftede en del medlemmer ud, indspillede nye numre, lavede videoer og tilbød sig selv ved en happening-lignende auktion til det højstbydende pladeselskab. Ingen bød, men senere fattede Ernst Jørgensen fra det forholdsvis nystartede selskab It's Magic interesse for bandet, og 1987 udsendtes første LP under navnet Miss B. Haven.

Specielt Læg Dig Ind Under Himlen, Alt Er Dit og Sov Sov var sange, det var rart at have det skidt sammen med. Tonen var præget af anløben skønhed, stilen poetisk uden overføleri og sangenes fortællinger skåret over kærligheden som sygdom.

— Både fascinationen af drømmen om ridderen på den hvide hest og så angsten for at blive opslugt af den eneste ene, er det der kommer frem, når jeg skriver sange. Harmonien er ikke smuk i sig selv, kun hvis den får modspil af noget....sorgeligt, forklarer Lise Cabble.

MISS B. HAVENS ANDEN LP fra 1988 var en mindre produceret og mere umiddelbar plade end debut-LP'en. Teksternes billedsprog stod lidt svagere. Sanglinierne var blevet mere direkte - stadig smukke, men ikke så kunstfærdige og billedrige som for eksempel: "For du kan slå min skal ind/flæk den som en kokosnød/Alt er dit kom og tag det" (Alt Er Dit), eller "Coco er mit navn/Jeg har mit eget sted/Min opgang er så snæver den vrider dagen af led/Jeg hvisker til en kaktus der hviler i mit skød/at det du føler bliver kilden til din død" (Coco).

Coco hedder Nobody's Angel på Miss B. Havens nye internationale LP, som gruppens udenlandske pladeselskab WEA udsendte sidst i maj måned, og som herhjemme lanceres af It's Magic. Pladen indeholder ni nyproducerede numre taget fra gruppens to LP'er og så et enkelt nyt nummer med titlen Have Mercy.

— **SANGENE ER OPRINDELIGT** skrevet på engelsk, så det er de danske versioner, der er oversat, oplyser Lise Cabble og fortæller videre:

— Coco er mere mystisk og speciel på dansk, men jeg synes, at den engelske "originalversion" er lige så god i sin direkte form. Nogle af sprogbillederne fra de danske tekster har været svære at udtrykke på engelsk. Til gengæld er de engelske sange mere ligefremme. Jeg har måske haft en tendens til at synes, at det lyder pinligt, når man siger tingene ligeud på dansk. Derfor har jeg pakket mine sange ind i sproglige billeder, siger Lise Cabble.

TO AF NUMRENE på den internationale LP er produceret af Jeff Lynne (Move, Electric Light Orchestra og Traveling Wilburys), Finn Verwohlt har ommixet et nummer, og Duncan Bridgeman har produceret resten af LP'en.

— Jeff Lynne var vi ikke så vilde med. Han var mere vores engelske managers og danske pladeselskabs valg. Vi havde ikke så meget kontakt med ham. Duncan Bridgeman var derimod på bølgelængde med os.

— Da vi var i London, hørte vi Transvision Vamp's hit I Don't Care. Vi faldt for nummerets arrangement og produktion, som Duncan Bridgeman havde stået for, siger Anne Vig Skoven.

Fælles referenceramme for de to engelske producere og bandet var, at Miss B. Haven lavede sange med stort S og at man skulle undgå smarte synkoper og alle mulige teknologiske lyde.

Begge producere har givet Miss B. Haven en større lyd, men hvor Jeff Lynne går efter et "rent" lydunivers og de bløde ballader, var Duncan Bridgeman og gruppens fælles mål en rocksumpet lyd med tykt orgel og forvrænget el-guitar.

MISS B. HAVEN BRÆNDER ikke så meget for Nobody's Angel som for de to første LP'er. Sangene er jo lavet, er deres argument for i høj udstrækning at lade producere bestemme. Undervejs i processen var bandet for eksempel i tvivl om, hvorvidt nummeret Making Love In The Snow/Læg Dig Ind Under Himlen nu også fik det rigtige udtryk i hænderne på Jeff Lynne.

— Men som en slags efterrationalisering tror jeg, at genproduceringen af vores numre har skubbet på en udvikling, der allerede var igang i bandet. Vi har længe haft problemer med at spille et nummer som Læg Dig Ind Under Himlen live, fordi det er så langsomt.

— Både Jeff Lynne og Bridgeman har sat tempoet op, og først synes vi det lød ad helvede til, men nu kan vi se ideen med at spille lidt hurtigere. Nu er det nærmest omvendt. Efter at have vænnet mig til Sand In My Eyes tænkte jeg "åh nej", da jeg hørte den danske udgave, siger Lise Cabble.

— Vi havde også en tendens til at alt det nye materiale endte i en traditionel countryrytme. Det var vi allerede ved at arbejde os ud af inden Nobody's Angel, men indspilningsprocessen til den plade har skubbet på i vores udvikling.

PÅ NOGLE PUNKTER har Miss B. Haven været nødt til at bøje sig. For eksempel affandt gruppen sig med, at Jeff Lynne fjernede et mellemstykke i nummeret Sand In My Eyes.

— Midt i studieprocessen var det svært at bedømme, om det var godt eller ej. Når vi hører det bagefter, synes vi, det er lidt synd, siger Anne Vig Skoven og tilføjer, at pladeselskabets holdning til orkesteret har ændret sig.

I begyndelsen var meldingerne, at bandet skulle lanceres over et par LP'er og få tid til at udvikle sig. Nu føler Miss B. Haven, at de måske kun har én chance med LP'en Nobody's Angel.

IRRITATION GIVER LIV

Martin Hall udsender to nye LP'er: En soloplate og en live-plade med bandprojektet And Then Again.

SKOENE STILLES PÅ en lille måtte i entréen. Det pletfri lysegrå gulvtæppe dækker alle tre værelser. Hvide vægge med få billeder. To hvidmalede arbejdsborde og to rokokostole med guldstofbetræk er de eneste møbler. Langs en væg står et keyboard og et stereoanlæg. Ud strømmer blid og blød musik. Et sovset kor mumler sig gennem gamle hits fra tiden før, under og lige efter 2. verdenskrig.

– Den hedder Stardust fortæller Martin Hall begejstret.

– Jeg fandt den for 10.- kr. på vej efter morgenbrød. Den er fra 1963 og udgivet af Det Bedste i en pladeserie med titlen Mood Music For Entertainment And Relaxation. Bagpå forklarer de, at man skal bruge den, når den hektiske dag er overstået. Med de melankolske korgengivelser skal man drømme sig tilbage til perioder af ens liv.

– En helt igennem melankolsk plade, der opfordrer folk til at dagdrømme og spilde deres liv. Samtidig med at det er skrækindjagende, så er der noget fascinerende over det skær af uvirkelighed, den har over sig.

NUMMERET NOCTURNE IN BLUE på Martin Halls nye LP Imperfect er en direkte inspiration af Stardust. Indspillet gennem en radiomonitor for at få den samme tynde lyd.

– Mellemtonelyden, som fra en telefon, giver en melankolsk tidsforskydelse. Ligesom at høre plader fra ens barndom. Men det er ikke en opfordring til eskapisme. Den er til de sene aftimer, hvor der er en tidløs stemning.

Imperfect er indspillet over to måneder hjemme i Martin Halls treværelses Frederiksberglejlighed. Formen på pladen er bestemt af de midler han havde for hånden, en Korg Workstation og en firespors sequencer. Tekst og musik er lavet på stedet gennem en mere spontan arbejdsproces end tidligere Martin Hall-produktioner. Senere er der lavet overdubs i et mindre studie.

– Imperfect er et resultat af min rastløshed. Den er en pause mellem min forrige LP Presence og den næste store produktion, som jeg går i gang med til efteråret.

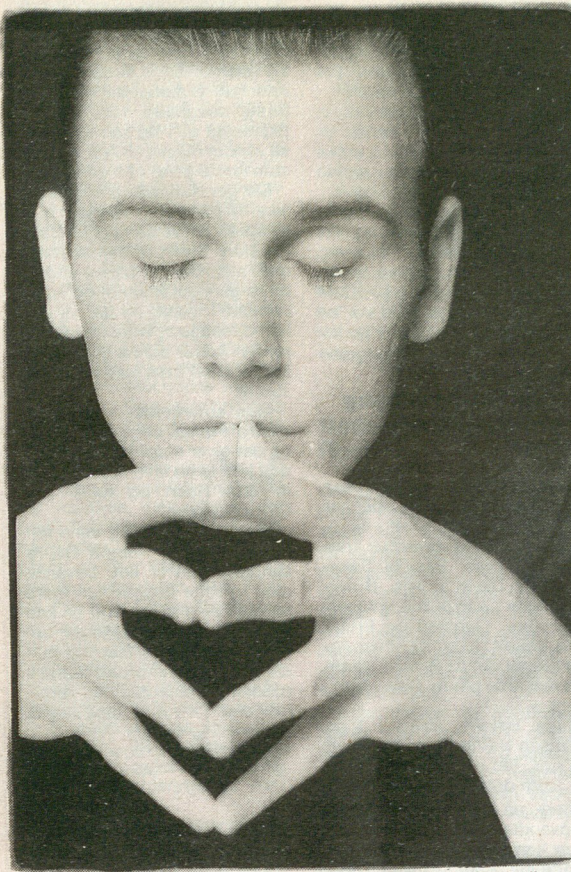

foto: Robin Skjoldborg

– Den er indspillet under primitive vilkår, hvilket har givet nogle begrænsninger. Og det er godt, for jeg har en tendens til at gøre det for stort. Her havde jeg ikke mulighed for at blæse vokalerne ud eller lægge stort strygerorkester på. Jeg har valgt mellem perfektion og signal.

OG SIGNALET PÅ Imperfect er kraftigt. Pladen er et hidsigt opgør med menneskeracen og den vej ned i solet. Fra dommedagen i Prime Material til den brutale fire liniers sang Red Room: "Thing/Door/Free Power/Dog's Blood Rising".

– Den handler om det kulturelle bevidstløshedsfelt. "Red" er blod, vold og dynamik. "Thing" er den tilstand folk kommer i. De bliver dyr med et lidt større ordforråd og mere elegant tøj, der lever for at spise og ikke omvendt. "Door" er folks indgang til livet. Vi vælger alle en attitude. "Free Power" er vores frie licens til at gøre, hvad vi vil i vores 70 år. "Dog's Blood Rising" er det 20. århundrede. Alle ved, der er noget galt, men ingen gør noget ved det. Meningen med livet er blevet en vittighed.

Derfor findes der altid en kontaktadresse på Martin Halls plader, hvor man kan få infomateriale om referencer til teksterne.

PÅ HANS ANDET aktuelle pladeprojekt er teksterne til gengæld trådt i baggrunden. Det er mini-LP'en Dreamworld med sidste års live-projekt And Then Again.

– And Then Again er et færdigt projekt. Der var videoerne, som lige er udsendt, og nu kommer live-pladen via pladeforretningen Snog Rock i København.

– Vitaminet på den ligger i den umiddelbare oplevelse og den spontane spilleglæde. Der er ikke det store forkynderbudskab. Faktisk er sangene kun tilfældige brøl hist og her. De er kun på fire linier og ved koncerterne blev halvdelen glemt. Titlerne taler for sig selv.

Ud over de to LP'er kommer nummeret Prime Material på en remixed single, lavet af DJ Chief 1 fra Rockers By Choice, og til efteråret går Martin Hall igang med to singler, der skal lede frem til den næste "rigtige" LP.

Henrik Föhns

ROSER AF STEN

The Stone Roses er ikke tresser-revival, men taler alligevel om positive vibrationer, har svaj i bukserne og bærer lyden af både The Rolling Stones og The Byrds i sig.

MANCHESTER-ORKESTERET THE STONE ROSES er noget så originalt som et guitarrockband, der ikke fornægter en mere varieret rytmisk bund end lige netop det traditionelle punch på to og fire. Deres behændige blanding af independent-rock, soul, funk og brede orientering mod mange genrer og årtier gør forsanger Ian Brown, guitarist John Squire, bassist Gary Mounfield og trommeslager Reni til et moderne og tidssvarende bud på musik i 1990'erne.

Debut-LP'en fra sidste år, bandets livekoncert i The Station, København, den 15. maj og singlen Fool's Gold er alle tre enestående musikalske beviser på bandets originale krydsning mellem blidt sunge folk-agtige melodier, en funky bund - på Fool's Gold hjulpet på vej af et samlet og loopet brudstykke fra en souklassiker - varieret, intuitivt guitarspil og et smukt drømmende univers.

KORT FØR KONCERTEN i The Station mødte GAFFA Ian Brown. Med lavmælt, men indtrængende stemme fortalte han især om sin tro på det positive.

– Hvis man tror på, at tingene vil forandre sig, så gør de det måske. Hvis du på forhånd afviser tanken om forandring, sker der absolut intet, siger Ian Brown med en optimistisk tone, der samtidig bærer en skygge af desillusion i sig.

– Vores succes har gjort Manchester til et bedre sted at være. Den har bragt folk sammen og givet dem troen på, at også de kan gøre noget. Lave deres egen musik, drive deres eget diskotek, male deres egne billeder.

– Der er stor arbejdsløshed i det nordlige England, så man er nødt til selv at tage initiativ, og heldigvis er folk igen begyndt at føle sig stærke, føle de kan selv og føle de kan være kreative, fortæller Ian Brown.

TRODS BESÆTNINGEN BAS, sang, guitar og trommer har Stone Roses ikke lukket af for en musikform, der næsten udelukkende fremstilles på maskiner.

– Det ville være stædig konservatisme at afvise teknologien. Det er hvordan musikken lyder, og ikke hvordan den er fremstillet, der tæller, mener Ian Brown. Han lytter lige gerne til house, hip hop, reggae, soul og rock og vil med The Stone Roses lige så gerne optræde på klubber som på rockscener. The Stone Roses og Happy Mondays, også fra Manchester, har i høj grad været førende i den overraskende sammensmeltning mellem rock og dansemusik.

The Stone Roses blev dannet af de to barndomsvenner Ian Brown og John Squire og har siden 1985 skubbet en lokal popularitet ud til hele England, hvor de af musikaviserne NME og Melody Maker, samt en stadig større publikumskreds, nyder stor anerkendelse. Gruppens to første singler udkom på det lille selskab FM Revolver. Siden gik jagten fra London-pladeselskaberne ind, og det blev Silvertone, som også har Sonic Boom og John Lee Hooker i stalden, der løb af med sejren.

THE STONE ROSES holder selvstændighedens fane højt. Gruppen fik et chok da de opdagede, at FM Revolver uden deres samtykke havde lavet en video. Videoen skulle fremme salget af de to singler på pladeselskabet, men Stone Roses syntes, de så fjollede ud. De overmalede FM Revolvers kontor og sagen er indtil videre endt i retten.

– Selvfølgelig har det givet os god omtale. Men det var ikke kun derfor vi gjorde det. Vi vil ikke være marionetdukker i pladeindustriens teater. Måske kommer vi så til at betale 20.000 pund i erstatning til Paul Birch fra FM Revolver, men vi har vist, at man ikke skal løbe om hjørner med os, siger Ian Brown.

The Stone Roses udsender snart singlen One Love og arbejder nu på nyt materiale til deres anden LP, som forventes udsendt i vinteren 1990/91.

Per Reinholdt Nielsen

IRRITATION GIVER LIV

Martin Hall udsender to nye LP'er: En soloplate og en live-plade med bandprojektet And Then Again.

SKOENE STILLES PÅ en lille måtte i entréen. Det pletfri lysegrå gulvtæppe dækker alle tre værelser. Hvide vægge med få billeder. To hvidmalede arbejdsborde og to rokokostole med guldstofbetræk er de eneste møbler. Langs en væg står et keyboard og et stereoanlæg. Ud strømmer blid og blød musik. Et sovset kor mumler sig gennem gamle hits fra tiden før, under og lige efter 2. verdenskrig.

– Den hedder Stardust fortæller Martin Hall begejstret.

– Jeg fandt den for 10.- kr. på vej efter morgenbrød. Den er fra 1963 og udgivet af Det Bedste i en pladeserie med titlen Mood Music For Entertainment And Relaxation. Bagpå forklarer de, at man skal bruge den, når den hektiske dag er overstået. Med de melankolske korgengivelser skal man drømme sig tilbage til perioder af ens liv.

– En helt igennem melankolsk plade, der opfordrer folk til at dagdrømme og spilde deres liv. Samtidig med at det er skrækindjagende, så er der noget fascinerende over det skær af uvirkelighed, den har over sig.

NUMMERET NOCTURNE IN BLUE på Martin Halls nye LP Imperfect er en direkte inspiration af Stardust. Indspillet gennem en radiomonitor for at få den samme tynde lyd.

– Mellemtonelyden, som fra en telefon, giver en melankolsk tidsforskydelse. Ligesom at høre plader fra ens barndom. Men det er ikke en opfordring til eskapisme. Den er til de sene aftimer, hvor der er en tidløs stemning.

Imperfect er indspillet over to måneder hjemme i Martin Halls treværelses Frederiksberglejlighed. Formen på pladen er bestemt af de midler han havde for hånden, en Korg Workstation og en firespors sequencer. Tekst og musik er lavet på stedet gennem en mere spontan arbejdsproces end tidligere Martin Hall-produktioner. Senere er der lavet overdubs i et mindre studie.

– Imperfect er et resultat af min rastløshed. Den er en pause mellem min forrige LP Presence og den næste store produktion, som jeg går i gang med til efteråret.

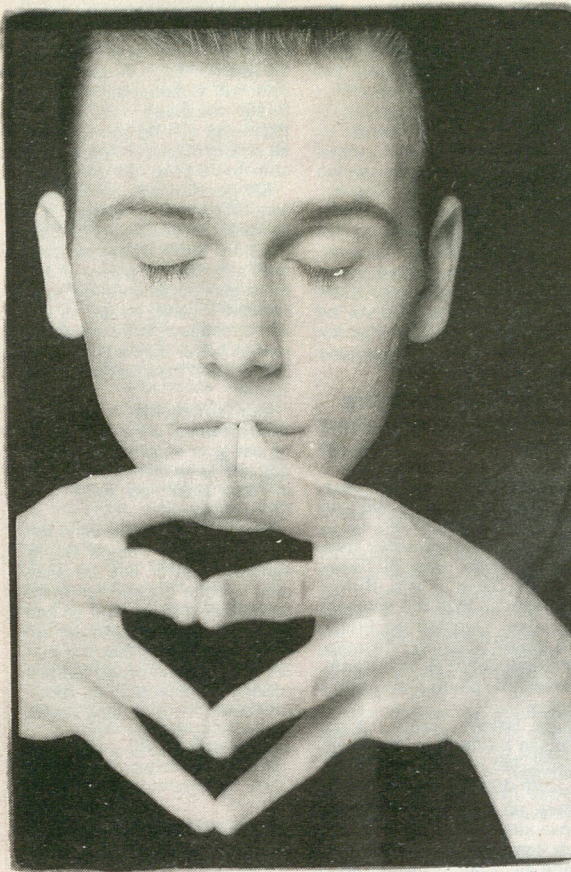

foto: Robin Skjoldborg

– Den er indspillet under primitive vilkår, hvilket har givet nogle begrænsninger. Og det er godt, for jeg har en tendens til at gøre det for stort. Her havde jeg ikke mulighed for at blæse vokalerne ud eller lægge stort strygerorkester på. Jeg har valgt mellem perfektion og signal.

OG SIGNALET PÅ Imperfect er kraftigt. Pladen er et hidsigt opgør med menneskeracen og den vej ned i solet. Fra dommedagen i Prime Material til den brutale fire liniers sang Red Room: "Thing/Door/Free Power/Dog's Blood Rising".

– Den handler om det kulturelle bevidstløshedsfelt. "Red" er blod, vold og dynamik. "Thing" er den tilstand folk kommer i. De bliver dyr med et lidt større ordforråd og mere elegant tøj, der lever for at spise og ikke omvendt. "Door" er folks indgang til livet. Vi vælger alle en attitude. "Free Power" er vores frie licens til at gøre, hvad vi vil i vores 70 år. "Dog's Blood Rising" er det 20. århundrede. Alle ved, der er noget galt, men ingen gør noget ved det. Meningen med livet er blevet en vittighed.

Derfor findes der altid en kontaktadresse på Martin Halls plader, hvor man kan få infomateriale om referencer til teksterne.

PÅ HANS ANDET aktuelle pladeprojekt er teksterne til gengæld trådt i baggrunden. Det er mini-LP'en Dreamworld med sidste års live-projekt And Then Again.

– And Then Again er et færdigt projekt. Der var videoerne, som lige er udsendt, og nu kommer live-pladen via pladeforretningen Snog Rock i København.

– Vitaminet på den ligger i den umiddelbare oplevelse og den spontane spilleglæde. Der er ikke det store forkynderbudskab. Faktisk er sangene kun tilfældige brøl hist og her. De er kun på fire linier og ved koncerterne blev halvdelen glemt. Titlerne taler for sig selv.

Ud over de to LP'er kommer nummeret Prime Material på en remixed single, lavet af DJ Chief 1 fra Rockers By Choice, og til efteråret går Martin Hall igang med to singler, der skal lede frem til den næste "rigtige" LP.

Henrik Föhns

ROSER AF STEN

The Stone Roses er ikke tresser-revival, men taler alligevel om positive vibrationer, har svaj i bukserne og bærer lyden af både The Rolling Stones og The Byrds i sig.

MANCHESTER-ORKESTERET THE STONE ROSES er noget så originalt som et guitarrockband, der ikke fornægter en mere varieret rytmisk bund end lige netop det traditionelle punch på to og fire. Deres behændige blanding af independent-rock, soul, funk og brede orientering mod mange genrer og årtier gør forsanger Ian Brown, guitarist John Squire, bassist Gary Mounfield og trommeslager Reni til et moderne og tidssvarende bud på musik i 1990'erne.

Debut-LP'en fra sidste år, bandets livekoncert i The Station, København, den 15. maj og singlen Fool's Gold er alle tre enestående musikalske beviser på bandets originale krydsning mellem blidt sunge folk-agtige melodier, en funky bund - på Fool's Gold hjulpet på vej af et samlet og loopet brudstykke fra en souklassiker - varieret, intuitivt guitarispil og et smukt drømmende univers.

KORT FØR KONCERTEN i The Station mødte GAFFA Ian Brown. Med lavmælt, men indtrængende stemme fortalte han især om sin tro på det positive.

– Hvis man tror på, at tingene vil forandre sig, så gør de det måske. Hvis du på forhånd afviser tanken om forandring, sker der absolut intet, siger Ian Brown med en optimistisk tone, der samtidig bærer en skygge af desillusion i sig.

– Vores succes har gjort Manchester til et bedre sted at være. Den har bragt folk sammen og givet dem troen på, at også de kan gøre noget. Lave deres egen musik, drive deres eget diskotek, male deres egne billeder.

– Der er stor arbejdsløshed i det nordlige England, så man er nødt til selv at tage initiativ, og heldigvis er folk igen begyndt at føle sig stærke, føle de kan selv og føle de kan være kreative, fortæller Ian Brown.

TRODS BESÆTNINGEN BAS, sang, guitar og trommer har Stone Roses ikke lukket af for en musikform, der næsten udelukkende fremstilles på maskiner.

– Det ville være stædig konservatisme at afvise teknologien. Det er hvordan musikken lyder, og ikke hvordan den er fremstillet, der tæller, mener Ian Brown. Han lytter lige gerne til house, hip hop, reggae, soul og rock og vil med The Stone Roses lige så gerne optræde på klubber som på rockscener. The Stone Roses og Happy Mondays, også fra Manchester, har i høj grad været førende i den overraskende sammensmeltning mellem rock og dansemusik.

The Stone Roses blev dannet af de to barndomsvenner Ian Brown og John Squire og har siden 1985 skubbet en lokal popularitet ud til hele England, hvor de af musikaviserne NME og Melody Maker, samt en stadig større publikumskreds, nyder stor anerkendelse. Gruppens to første singler udkom på det lille selskab FM Revolver. Siden gik jagten fra London-pladeselskaberne ind, og det blev Silvertone, som også har Sonic Boom og John Lee Hooker i stalden, der løb af med sejren.

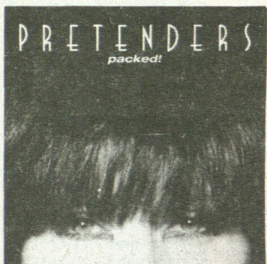
THE STONE ROSES holder selvstændighedens fane højt. Gruppen fik et chok da de opdagede, at FM Revolver uden deres samtykke havde lavet en video. Videoen skulle fremme salget af de to singler på pladeselskabet, men Stone Roses syntes, de så fjollede ud. De overmalede FM Revolvers kontor og sagen er indtil videre endt i retten.

– Selvfølgelig har det givet os god omtale. Men det var ikke kun derfor vi gjorde det. Vi vil ikke være marionetdukker i pladeindustriens teater. Måske kommer vi så til at betale 20.000 pund i erstatning til Paul Birch fra FM Revolver, men vi har vist, at man ikke skal løbe om hjørner med os, siger Ian Brown.

The Stone Roses udsender snart singlen One Love og arbejder nu på nyt materiale til deres anden LP, som forventes udsendt i vinteren 1990/91.

Per Reinholdt Nielsen

FIRE FEDE TIL SAMLINGEN

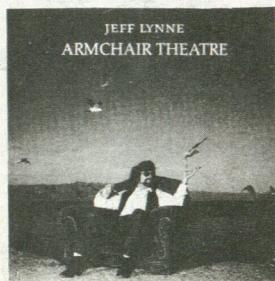
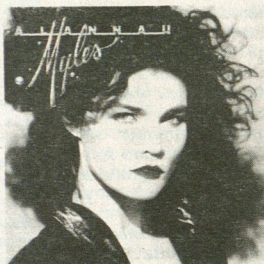

PRETENDERS "PACKED"

Chrissie Hynde har gjort det igen... 11 nye stærke sange.

ALANNAH MYLES "ALANNAH MYLES"

Fedt, gyngende rock'n'roll fra canadiske Alannah Myles – indeholder selvfølgelig hittet "BLACK VELVET".

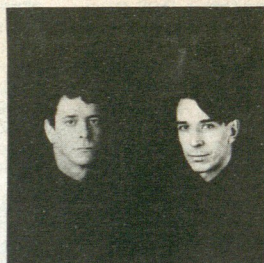

JEFF LYNNE "ARMCHAIR THEATRE"

Utrolig spændende nyhed fra musikeren, produceren og manden bag ELO og Travelling Wilburys.

LOU REED & JOHN CALE "SONGS FOR DRELLA"

Politiken: "Song For Drella" står som en uafrystelig helhed – knugende smuk. **Berlingske Tidende:** Suveræn og gribende. Reed og Cale har begge lavet fremragende ting siden Velvet Underground – men intet som dette. **Ekstra Bladet:** En plade, der vil få vandet til at gå på Warhol-freaks, befæste Lou Reed fans i deres tro på mandens uopslidelighed og minde John Cale elskere om, hvad du har savnet så længe. En god plade – ja om nogle dage vil jeg sikkert sige fremragende.

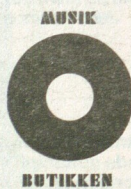
CHECK DEN I DIN PLADEBUTIK

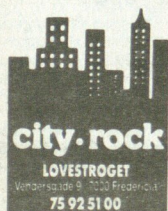
BADSTUEGADE NO. 9
8000 ÅRHUS C.
86 199097

Pladeshoppen - Vestergade 14
8600 Silkeborg - Tlf. 06 82 55 09

KONGENSGADE 96 - 6700 ESBJERG - TLF. 05 12 30 17

ORLA LEHMANNSGADE 2 · 7100 VEJLE
TLF. 05 83 45 40

DANMÆRKSVEJ 3 · 9000 AALBORG · TLF. 88 16 69 55

Henrik Fohns

BEDST LIGE NU

Master Fatman:
Baby I Need You More And More
Smuk og svulstig mandschauvinisme i stereo.

Mexikansk øl og Bog Handle
live på Kafé Rust. i Mono.

Grandes Exitos:
Carlos Gardel
Argentinsk tango fra før jeg blev født. Estereo.

VÆRST LIGE NU

At jeg mangler et sted at bo og at danske pladeselskaber er for gumpeunge til at opdage en musikalsk guldgrube som compilation-pladen Klima. Og at jeg ikke får flere fanbreve!

Blow Job: Sikker Sax

– Olufsen

Rent instrumenteringsmæssigt er den første association Lester Bowies Brass Fantasy. Ogigheden holder også stik, hvis man ser på den respektløse, der karakteriserer den århusianske blæskvintet Blow Jobs første plade.

Men hvor jazzen og blues'en er udgangspunktet for Lester Bowies messingfantasier, så er der en god portion nordisk klassisk musik indbygget i Blow Job's musik. Jeg har en fornemmelse af, at Carl Nielsen ligger og roterer af fryd over Blow Jobs mærkelige hoppende etuder. Og nok er det vespillet og arrangeret til fingerspidserne, men det er også præget af en umiskendelig humor.

Det lyder ikke som noget andet, jeg har hørt i lang tid.

Jens Rasmussen

Artillery: By Inheritance

– Roadrunner

En uheldig kontrakt med deres tidligere pladeselskab og lineup- og produktionsproblemer har været nogle af årsagerne til, at Artillery først nu har deres tredje album på gaden, tre år efter den meget roste LP Terror Squad. Et album, der af flere metal-kendere er blevet benævnt som et af de bedste europæiske thrashmetal-albums. Al dette er historie, nu har Artillery kontrakt med et godt metal-label og er klar til for alvor at gøre noget ved den så lovende karriere.

Trods stor rutine har Artillery dog nok følt et vist pres under den lange indspilningsproces. Et pres, som ikke just blev mindre af, at bassisten blev skiftet ud undervejs og trommerne mixet om tre gange.

Men med Flemming Rasmussen (Metallica) som producer er Tåstrup-drengene nået frelst i mål med en overrumplende stærk og kompakt produktion, der blander bunden, de sprælle guitarer og den ret specielle skingre vokal sammen til en proper cementblanding.

Artillery har udspaltet thrashspektrret en del i forhold til de to første albums, men de mere alsidige kompositioner har ikke haft nævneværdige omkostninger for poweren og intensiteten i bandet. Fornemt.

Denne LP vil få overbevist skeptikere, som har tvivlet på dette plade-comebacks vellykethed, om bandets stadig store talent og potentiale. En har de ihvertfald overbevist. Under-tegnede.

Jens Jam Rasmussen

Renee Rosness: Renee Rosness

– Blue Note

Trods alle forbedrede digitale optageteknikker er det stadig en fryd at sætte gamle plader på gramofonen. Derfor er overraskelsen fuldkommen, når man hører den nye plade med den 28-årige canadiske kvindelige pianist Renee Rosness.

Jamen, den der runde pianolyd, det lyder da fuldstændig som... og rigtig nok. Producentnavnet på coveret giver forklaringen: Rudy Van Gelder! Bluenotes hofproducer gennem en menneskealder har sørget for, at denne pladedebut lyder rigtigt.

For lyden er nemlig i overensstemmelse med med musikken. Vi finder os stilistisk i tressernes begyndelse og nogle af navnene fra dengang er da også med, f.eks. Herbie Hancock og Wayne Shorter. I Danmark har vi mødt Renee Rosness i Joe Hendersons og Wayne Shorters grupper. Et enkelt nummer på pladen Diana stammer faktisk fra Montmartre, hvor Renee spillede sammen med Shorter.

Hendes spil er varieret og smukt. Især i den sjældne Monk-komposition Bright Mississippi, hvor også saxofonisten Branford Marsalis står for en smuk indsats, kommer hendes spil rundt i hjørnerne med 1/3 stænk Monk og 2/3 Rosness. En stærk debut.

Jens Rasmussen

Ulrik/Hess Quartet: Ulrik/Hess Quartet

– Olufsen

Det her er absolut den bedste plade, saxofonisten Hans Ulrik til dato har medvirket på. Pianisten Nikolaj Hess er foreløbig rent plademæssigt et ubeskrevet blad, men kemien mellem de to musikere har fået det bedste frem i dem begge. Modsat mange andre danske jazzplader, hvor der til lejligheden er importeret et par amerikanske berømtheder, og hvor musikken ofte bliver nervøs og uinspireret, så har Ulrik/Hess været på banen længe med utallige jobs, inden de gik i studiet.

Det kan høres.

Pladen består primært af Hans Ulrik-kompositioner, men er alle arrangeret sammen med Hess. Hess' bebop-prægede klaver trækker Hans Ulriks Garbarek-inspirerede sax bort fra det rent ECM'ske, og det klæder Hans Ulriks spil, der på denne plade fremstår langt mere personligt end tidligere. Musikken er ikke genre-mæssigt fastlåst, det er kompositionernes natur, der bestemmer genren. Det gode resultat skyldes selvfølgelig også den anden og mere garvede halvdel af kvartetten, bassisten Hugo Rasmussen og trommeslageren Aage Tanggaard.

Ulrik/Hess Quartet er en plade, man ikke bliver færdig med lige med det samme.

Jens Rasmussen

Forbiden: Twisted Into Form

– Under One Flag

Flotsam And Jetsam: When The Storm Comes Down

– MCA

Det vil uægtelig være ovovet at kalde denne anden LP fra Bay Area-bandet Forbiden for årets topscorer i power/thrash-kategorien, nu hvor Exodus, Slayer og Megadeth givetvis har nye albums ude allerede inden efterårets komme.

Men på ihvertfald ét punkt er Forbiden de tre fornævnte megagabands overlegen. Vokalen. Forsanger Russ Andersson magter hele heavy vokal-spektrret - fra den sabelagtige King Diamond-vokal, over den majestætiske Dio-stemme til den mere rå thrash-sang.

En æstetisk nydelse, der ikke bliver mindre af Forbiddens gennemførte og til tider komplekse metalmusik. Twisted Into Form beviser, hvor vidstrakt man kan bringe thrashmetal.

Hvor Russ Andersson er styrken hos Forbiden, synes Eric A.K. at være det modsatte hos Arizona powermetal kvintetten Flotsam & Jetsam. Skingret og sammenhængende. Eric A.K.'s højt mixede stemme skærer Flotsams ellers så intense og spændtunge kompositioner i småbidder. Flotsam & Jetsam-eksperter har imidlertid betroet undertegnede, at man værner sig til sangeren efterhånden. Det må man så absolut håbe, da dette band ihvertfald instrumentalt har en masse at byde på.

Jens Jam Rasmussen

Suzanne Vega: Days Of Open Hand

– A&M Records

Som musikken ligger Suzanne Vegas tekster og tanker og vugger nede på miniature-planet. Men de formår alligevel at rejse sig og sige noget klogt mellem rene almindeligheder. Banalt er det stadig, som på New Yorker-sangerindens to første LP'er. Det er som at få fortalt ting man ved, er lidt genert over, men trods alt gider lytte til, fordi de småsinges med en mild, indsmigrende og behagelig stemme.

Udfoldelsesrummet for Vega's velproducerede og udlugede folk-rock med velklang og et akustisk lydbillede synes begrænset. Men på sin indadgående spiral tager hun lytteren med på en sindig og måske pædagogisk belærende, men også oplevelsesrig rejse.

Teksten er i centrum hos Vega, men den hjælpes på vej af et forudsigteligt akkompagnement. Det er diskret og velformuleret, men danner sjældent frodig grobund for sangerindens stemme og tanker.

Per Reinholdt Nielsen

The Winans: Return

- WEA

Johnny Gill: Johnny Gill

- Motown/BMG

Lyden af amerikansk radio har de sidste år været lyden af Swing-Beat. Skarpe, hoppende rytmespor, der med næsten Hip Hop-aggression er blevet matchet til sjælfulte vokaler. Formlen har skabt stjerner som Bobby Brown, Karyn White, Guy, Wrecks'n'Effect og Pebbles og skabt producer-esserne LA & Babyface, Teddy Riley og til dels Jimmy Jam og Terry Lewis.

Den perfekte Swing-Beat skabes i syntesen mellem den insisterende rytme og den ekstremt soulfulde vokal, og derfor er gospel-sangerne i The Winans som skabt til Swing-Beat. Det er den unge Teddy Riley, der har produceret det meste af Return, og på nummeret It's Time tror man næsten The Temptations har fundet formen. Det nummer er Temps bedste vokal-harmonier ført up-to-date, med et direkte budskab og et ekstra indlagt rap.

Resten af LP'en svinger mellem det skarpe og det ultrablande (nougatnumrene er produceret af Anita Bakers producer Michael J. Powell), og der er også blevet plads til en af Winans idoler, Stevie Wonder, der både synger og spiller mundharmonika på Everyday The Same.

Johnny Gill overtog Bobby Brown på coveret med en side i hvid undertrøje og én i jakkesæt, og en kedelig Xerox af Luther Vandross og Alex O'Neal på selve pladen. Gill har en imponerende dyb stemme, men den er kedeligt pakket ind i rytmer hørt før hos andre af LA & Reids og Jam/Lewis' stjerneknuder. Niels Pedersen

VIDEO**Hard'N'Heavy Thrash Metal (Overkill, Violence, Megadeth, Exodus m.fl.)**

- Virgin (80 min.)

Hard'N'Heavy 7 (Dio, LA Guns, Skid Row)

- Virgin (80 min.)

To gange 80 minutters metal-tråd og heavyflimmer lyder unægtelig lovende. Og lad mig prompte understrege. Dette er to særdeles udbytterige videoer, hvor grupperne præsenteres i hver deres indslag i et mix af musikvideorier/liveoptagelser, interviews og gags.

Udbyttet af dette metalflow er både underholdnings-, musik- og informationsmæssigt meget stort. Størst i den meget homogene thrash-special, der knapt har ét indslag, som animerer til kaffebrygningspause, mens den mere all-rounde Hard'N'Heavy 7 video har enkelte ujævnheder. Men også gode idéer som Unsigned Bands-delen, hvor morgendagens håb kommer til orde.

Disse to videoer giver en nærmest glubsk og savlende appetit på de næste udgivelser i serien. Råstoffet mangler ihvertfald ikke.

Jens Jam Rasmussen

Julia Fordham: Porcelain

- Virgin (60 min.)

Dette er en koncertoptagelse, afbrudt af korte indslag, der viser Julia Fordham derhjemme i privaten, hvor hun fortæller om sine sange med en guitar ved hånden.

Porcelain er en velvalgt titel, for der er en porcelænsagtig

skrøbelighed over Julia Fordham, både hendes sange og hendes person. Musikken er tyst og underspillet, med hovedvægten på godt musikerskab og elegante detaljer. Joni Mitchell må vel betegnes som Fordhams stammom, men Mitchells aggressivitet, sensualitet og rytmiske temperament har Julia Fordham desværre ikke taget ved lære af.

Og ganske betegnende er en trommesolo koncertens højdepunkt i intensitet. Julia Fordham er en overmåde selvbevidst og selvsmagende englænder - så kan det vel næppe fås kedeligere.

Arne Vollertsen

Ennio Morricone: La Musica Negli Occhi

- Virgin (58 min.)

Utallige er de film, Ennio Morricone har skrevet musik til. På denne video er noget af hans vigtigste filmmusik samlet til en times imponerende lyd- og billedoplevelse.

Billedsiden består af klip fra blandt andet Casualties Of War, Once Upon A Time In America, Sacco And Vanzetti og Cinema Paradiso og scenerne fra disse film er omredigeret til lejligheden. Her er masser af flotte billeder og stærke stemninger, holdt sammen af Morricone's underspillede og stemningsfulde musik. La Musica Negli Occhi er anderledes og fængslende musik for øjnene.

Arne Vollertsen

BØGER**Ejvind Dingsø: The Beatles - Deres historie, musik og samtid**

- Forlaget Systime, 132 sider, pris: 114,-kr.

Historien om The Beatles har alle de ingredienser som gør, at den nærmest appellerer til at blive genfortalt. Forfatteren har da også flittigt beskæftiget sig med emnet, og specielt efter mordet på Lennon i '80, er der kommet en lind strøm af bøger, som har tacklet fænomenet Beatles fra alle tænkelige vinkler.

Så det siger sig selv, at der ikke er særlig meget nyt at føje til den historie, som allerede er genfortalt hundredevis af gange i de sidste 25 år.

Ejvind Dingsø's bog The Beatles - Deres Historie, Musik Og Samtid byder da heller ikke på noget, som gamle inkarnerede Beatles-fans ikke ved allerede. Derfor skal den fortrinsvis ses som en introduktion for den yngre generation i, hvad det egentlig var, deres forældre faldt i svime over, dengang i 60'erne.

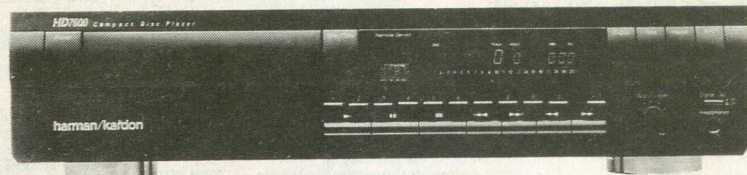
Bogen bærer præg af at være skrevet i undervisningsøjemed (forfatteren er gymnasielærer), og fremstår som en velskrevet, grundig og seriøs fremstilling af de fire Liverpool-drenge udvikling fra læderklædte knægte til poppens konger og frem til gruppens opløsning i '70.

Undervejs gives Lennon & McCartneys vigtigste sangtekster og en hel del citater, som irriterende nok bringes på engelsk. I en dansk bog kunne man vel have gjort sig den ulejlighed at oversætte beatlernes guldskat.

Bortset fra enkelte skønhedsfejl, som når forfatteren påstår, at der ikke er lavet kopiversioner af She Loves You (jeg mindes at have hørt udgaver med både The Swallows, Dick James, Count Basie og Ted Chipington) eller hævder, at Det Hvide Album var det første rock-dobbeltalbum (var det ikke Dylan's Blonde On Blonde?), så er bogen en habil rundvisning i Beatles-universet.

Nye fans kan trygt begynde her. Men gamle fans med lyst til at genopfriske hukommelsen bliver bestemt heller ikke snydt.

Karsten Jørgensen

**Fremtidsmusik:
BIT STREAM
COMPACT DISC****med 768 x oversampling!**

Ja, du læste rigtigt. BIT STREAM er en helt ny og epokegørende CD-teknik, der arbejder flere hundrede gange hurtigere end normalt. Hele 768 gange oversampling sikrer en enestående præcision, så forvrængning og digitale mislyde er som blæst væk med Harman/Kardon BIT STREAM.

Den tyske fagpresse skriver, at de nye Harman/Kardon modeller spiller betydeligt bedre end selv en 100.000 kroners topmodel fra Luxman!

Tag hul på det nye årti og hør 90'ernes CD-sensation hos Audioscan. Du får en musikalsk oplevelse af de sjældne. Og gør århundredets bedste handel.

**Harman/Kardon
HD 7500 BIT STREAM**

Pris kun:

3297,-Nørregade 55
8000 Århus C

Tlf. 86 19 20 99

Man-fre: 12-17.30

Fredag: 12-19.00

Lørdag: 10-13.00

audioscan**GARAGESPALTEN**

Jeg lover aldrig at køre bil mere. Garagen er fyldt op med pladespillere og John Squire og Albert Collins står og holder de to sidste guitarer i hånden. Skal nogen bringe guitaren ind i 90'erne bliver det Stone Roses, de aldrende bluesguitarister og så måske enkelte skud fra den engelske independent-scene som My Bloody Valentine, Ride, Pale Saints....

Stone Roses live i The Station var en af forårets bedste koncerter, hvor John Squire's aldrig prangende, men mangfoldige og ilderige guitarer, sammen med folkpop-melodier, puffet og åndet ud af sangeren Ian Brown og en funky trommeslager og bassist lagde kortene fra 30 års musik sammen til en halvfems-følsom begivenhed.

Glostrup-bandet Nekromantic og deres uregelmæssige, stilsikre, ikke specielt originale, men alligevel forfriskende, rockabilly har fundet vej til plade på det tyske selskab Tombstone Records. LP'en hedder Hellbound og trioen, bestående af Peek, Kim og Peter, bekendt sig til spatterfilm, strittende hår, kirkegårde om natten osv.

På singlepladen Little Child/King Of Frogs viser Malmobandet True Lies to charmerende sider af rocken. En folk-baseret sangbarhed og en Ramones-fandenivoldsk stemning hviler over den svenske kvintet, der udsender LP til september.

Det forholdsvis nye magasin-fanzine Poxyl handler i tidens ånd om alt på én gang. Film, mad, garagerock, industrial, mode, tegneserier og fiktioner væver sig ind og ud mellem hinanden i et computerfremstillet blad. Nogle af artiklerne er på internationalt og man kan måske få en ide om det ganske gratis blads stil ved at læse deres adresse: Poxyl, Dimensia III, Skodsborggade 17.3, 2200 Kbh. N. Denmark, Planet Earth, Milky Way Galaxy.....

For samlere af den helt utroligt gode garagerockgruppe The Go Betweens er LP'en 1978-90 en absolut nødvendighed. Men pladen føjer ikke noget nyt til nu opløste Go Betweens' troskyldige, nøgne kærlighedssange. Gode noter og en del uddrivne sange gør pladen til en indsigtsfuld oversigt over bandet.

På årets Roskilde Festival vil Garagespalten anbefale, at man straks lægger billet ind på koncerterne med Terminator Ted, Galaxy 500, Red Hot Chili Peppers, Salif Keita og måske glemmer lidt, at Midnight Oil kommer. Terminator Ted har lovet at gøre noget helt specielt ud af showet til deres koncert. Galaxy 500 fra Boston vil til gengæld stå bomstille, mens de folder deres overnaturlige melodier ud.

A Guy Called Gerald og De La Soul og i det hele taget festivalens nye initiativ Klub Roskilde hilser Garagespalten velkommen. Langt om længe.

World In Motion er en anderledes fodboldsang fra intet mindre end et af Englands smarteste poporkestre, New Order. Den er skrevet til det engelske landsholds deltagelse i VM i Italien i denne måned. World In Motion har de patriotiske overtoner en sådan sang nu engang kræver, men også en tørt bankende bund og New Orders enkle, appellerende luftighed.

Skyggerockens Peter Murphy er aktuel med sin tredje solo-LP. Den tidligere Bauhaus-forsanger føjer ikke noget nyt til billedet af en dyster og kold spejling af samtiden og der er stadig for meget post-Bowie i Peter Murphy til at Garagespalten gider lytte.

Check hellere Shelleyan Orphans' smukke lyriske og folkede rockplade Century Flower og den tidligere Pop Group-leder Mark Stewarts hidtil lettest tilgængelige LP Metatron. Ordene pop og tilgængelighed skal tages med forsigthed når det gælder Mark Stewart, der her med hjælp fra produceren Adrian Sherwood har skabt et gnistrende, forbrændt og metalisk klingende lyd billede af høj klasse.

Per Reinholdt Nielsen

**SER UD SOM EN SEXTET -
INDEHOLDER ET BIG BAND -**

Sansui & Ascon præsenterer stolt: WS-X1, den første 6-spors workstation i verden med 8-kanals-mixer, 6-kanals multitrackrecorder, stereo-master-recorder og digital reverb.

Workstation WS-X1 med 8-kanals-mixer, 6-kanals-Multitrack-Recorder og stereo-Master-Recorder. Dolby C, dobbelt bånd-hastighed...

I WS-X1 er alt hvad men skal bruge for at arbejde som professionel studie - fra demo til slut mix. 6 spor sparer kopier, når man spiller Ping Pong med master-recorderen. WS-X1 er så let at betjene, at man altid kan benytte den hvor der er atmosfære for en "session". Yderligere information kan fås gennem din professionelle musikhandler.

98 18 50 66 henviser nærmeste forhandler
Ring efter katalog.

SANSUI ascon

Eksotiske & orientalske retter fra Kashmir.

Restaurant Kashmir
 VESTERBROGADE 36 Tlf. 131637

MUSIK

FOSTEX SALG DIREKTE FRA IMPORTØR TIL NETTO PRISER!

X-30 kassettemixer
 160 kassettemixer
 260 kassettemixer
 80 8 spors
 450 8 kanal mixer

Dansk brugsvejledning!
 1 års garanti på udstyret.
 Nyt i original emballage.

FOSTEX UDLEJNING pr. uge
 E-16 16 spors 2.684,-
 1840 18 kanal mixer 976,-
 80 8 spors 915,-
 450 8 kanal mixer 488,-
 X-30 kassettemixer 244,-

Priserne er incl. 22% moms.

FOSTEX SERVICE
 Send dit udstyr til reparation direkte til os.
 Vi har det bedste værksted og mange års erfaring.

SLT Studie- & lydteknik
 Skjulhøj Allé 57
 2720 Vanløse
 Tlf. 31 71 33 44

31 62 10 06

LYD!
 Prof. lydanlæg

- KONCERT
- TURNE
- FESTIVALS

Ring og få et uforbindende tilbud på netop dit job...

- EGET LYS OG TRANSPORT

LYDKOM PÅ GØDET

75 82 52 38 VEJLE

Fredag 1

KØBENHAVN
 21.00 Anne Lena Bergkrantz Quartet
 Ben Webster Restaurant
 21.00 Andebølle Ungdomshøjskole arr.
 Spillestedet
 21.00 Slidstærk & Vinter
 Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Nat Disco
 Montmartre
 21.00 Azurit
 Lades Kælder
 21.00 Die Kapelle, Nick Rainer
 Stengade 30
 21.00 Chimbo's Revival
 Mødestedet Dildhaven, Herlev
 21.00 Small World
 Hånd I Hanke
 22.00 Christianshavns Blues Band
 Loppen
 22.00 LP Blues Band
 Rådhuskroen

ÅRHUS
 16.00 Jam Session
 Bent J
 21.00 Se dagspressen
 'huset
 21.00 Intercity
 Århus Sejlklub
 21.00 5 Rockbands
 Cafe Ratataa
 23.00 Sky High
 Vestergade 58

ESBJERG
 21.00 Hancats
 Kridthuset

FREDERICIA
 14.00 Regnskovsrock
 Det Bruunske Pakhus

HERNING
 22.00 The Franks
 Fermaten

HJØRRING
 21.30 Andy Band
 Sysseltinget

HOLBÆK
 21.00 Kenn Lending Blues Band
 Landgreven

HORSENS
 20.00 Balsam
 Aktivitetshuset

LEMVIG
 21.00 Rick Payne
 Musikhus Michael Anker

ODENSE
 21.00 Kims Bacon
 Cotton Club
 22.00 Merzy
 Rytmeposten

RANDERS
 21.00 Hot House
 Tante Olga

SKANDERBORG
 21.00 Beat Boys
 Cafe Boheme

SVENDBORG
 21.00 Ærø Folkehøjskole arr.
 Kloster Møster

VEJLE
 24.00 Smith & Wesson
 No 9

ÅLBORG
 22.00 Mikkel Nordso Band
 Rock Nielsen

Lørdag 2

KØBENHAVN
 20.00 DJ T.S Høeg
 Kafe Rust
 21.00 Barflies
 Ca'feen Funke
 21.00 Los Rumberos
 Bananrepublikken
 21.00 Anne Lena Bergkrantz Quartet
 Ben Webster Restaurant
 21.00 Tripple Feet
 Hånd I Hanke
 21.00 Nat Disco
 Montmartre
 22.00 Kenn Lending Blues Band
 Rådhuskroen
 22.00 Sorte Penge
 Loppen

ÅRHUS
 15.00 Keep The Change
 Musikhusets Cafe

20.00 Welcome Strangers, Rundfunk,
 Krankenhaus, Arti Pop m.fl
 Ridehuset
 21.00 Bluestilsynet
 Fru Jensen
 23.00 Mikkel Nordso Band
 Vestergade 58

ESBJERG
 12.00 Traditionen Tro
 Kridthuset
 21.00 The Trouble Cats
 Kridthuset

FREDERICIA
 20.00 Bill Booth & The Convertibles
 Det Bruunske Pakhus

HERNING
 12.00 Tuxedo Jazzband
 Fermaten
 22.00 YK's Blues Band
 Fermaten

JYDERUP
 21.00 Paul Banks & Steen Vig Band
 Tornved Jazzklub

KOLDING
 12.00 New Orleans Rhythm Boys
 Kridthuset
 15.00 Kim Larsen & Bellami
 Den Geografiske Have
 23.30 The Blues Gang
 Kridthuset

LEMVIG
 21.00 Pinsebal
 Musikhus Michael Anker

LISELEJE
 21.00 Chimbo's Revival
 Asserbo Kro

NAKSKOV
 21.00 Azurit
 Magasinet

ODENSE
 21.00 Kims Bacon
 Cotton Club
 22.00 Beatboys
 Rytmeposten

RANDERS
 21.00 Hot House
 Tante Olga

ROSKILDE
 21.00 Se dagspressen
 Paramount
 22.00 Friis, Dalager, Mydtskov
 Gimle

SVENDBORG
 23.00 Se dagspressen
 Kloster Møster

VEJLE
 24.00 Smith & Wesson
 No 9

ÅLBORG
 21.00 Sky High
 Rock Nielsen
 22.30 Busman's Holiday
 Fru Jensen

Søndag 3

KØBENHAVN
 15.00 Irsk/ Skotsk Jam Session
 Rådhuskroen
 20.00 Dambuilders
 Kafe Rust
 21.00 Jazz Træf 90
 Ben Webster Restaurant
 21.00 De Må Da Være Grækere, Alf & Damerne
 Hånd I Hanke
 21.00 Dr. Livingstone & The Presurers
 Montmartre
 21.00 Get Away, Lyna Band
 The Station
 21.00 Azurit
 Lades Kælder
 21.30 Talk Of Night
 Barcelona
 22.00 Klaus Menzer, Paul Banks, Steen Vig, Hugo Rasmussen
 Rådhuskroen

ÅRHUS
 20.00 Rod Sinclair
 Æsken
 22.00 Backbone Boogie Band
 Fatter Eskil

ODENSE
 21.00 Kims Bacon
 Cotton Club

SVENDBORG
 23.00 Se dagspressen
 Kloster Møster

Mandag 4

KØBENHAVN
 21.00 Det Hemmelige Big Band
 Ben Webster Restaurant
 21.00 Liberators
 Hånd I Hanke
 21.00 Azurit
 Lades Kælder
 21.00 N'Gogo Highlife Orchestra
 Bananrepublikken
 22.00 Sky High
 Loppen

ÅRHUS
 15.00 Tuxedo Big Band
 Musikhusets Cafe
 22.00 The Club
 Fatter Eskil

SVENDBORG
 22.00 Britta & Grundloven
 Kloster Møster

Tirsdag 5

KØBENHAVN
 20.00 Prince
 Gentofte Stadion
 20.00 Selig
 Kafe Rust

21.00 Se dagspressen
 Ben Webster Restaurant
 21.00 Azurit
 Lades Kælder
 21.00 Irsk Jam Session
 Shamrock Inn
 21.30 Moon Boys
 Barcelona
 22.00 Texas Twisters
 Rådhuskroen

ÅRHUS
 20.00 Jam Session
 Bent J
 22.00 Babas Blues & Folk
 Fatter Eskil

SKANDERBORG
 14.00 Shirtsville
 Cafe Boheme

SVENDBORG
 22.00 Britta & Grundloven
 Kloster Møster

ÅLBORG
 22.30 Søren Skou
 Fru Jensen

Onsdag 6

KØBENHAVN
 20.00 Udo
 Pumpehuset
 21.00 Brian Melvin Quartet, Danny Walsh
 Ben Webster Restaurant
 21.00 The Trouble Cats
 Ca'feen Funke
 21.00 Egberto Gismonti Group
 Montmartre
 22.00 Texas Twisters
 Rådhuskroen
 22.00 Mungo Jerry
 Woodstock
 22.00 Grand Hard
 Loppen

ÅRHUS
 22.00 Same Procedure
 Fatter Eskil

HOLBÆK
 21.00 Donoi Donohoe
 Landgreven

ÅLBORG
 22.30 Thomsen, Gudnason, Thrane
 Fru Jensen

Torsdag 7

KØBENHAVN
 21.00 Morten Thybo Sekstet
 Ben Webster Restaurant
 21.00 Ivan Sand m. Band
 Montmartre
 21.00 Last Night Joy
 Shamrock Inn
 21.00 Ursula Swing Trio
 Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Ginga
 Bananrepublikken

22.00 Picnic
 Loppen
 22.00 De Må Da Være Grækere
 Park Cafe
 22.00 Kun Til Kanten
 Rådhuskroen
 22.30 Crazy Show
 Park Cafe 1.sal

ÅRHUS
 21.00 Frank Roberts Kvartet
 'huset
 21.00 Bent Jædig, Mogens Nielsen, Poul Ehlers, Jørn Okbo
 Bent J
 21.00 Hollandsk Blues Band
 Fru Jensen
 22.00 Rock Disco
 Musikcafeen
 22.00 Gary Snider
 Gyngen
 23.00 Felagi Band
 Vestergade 58

FREDERICIA
 20.00 Ib Holst
 Det Bruunske Pakhus

HADERSLEV
 21.00 Volf & Pilgaard
 Huset

KOLDING
 21.00 Back 2-65
 Kridthuset

ODENSE
 20.00 Percussion Koncert
 Magasinet
 21.00 Brinckers Kvartet
 Cotton Club

RANDERS
 22.00 Klaus Mathiasen & Anders Bo Mygind
 Cafe Von Hatten

SKANDERBORG
 21.00 James Thomas & The Same Procedures
 Cafe Boheme

ÅLBORG
 22.30 Alf & Damerne
 Fru Jensen

Fredag 8

KØBENHAVN
 20.00 Foxhill Flower Band, Harlow Solid, On Trial
 Pumpehuset
 20.00 Die Kapelle
 Kafe Rust
 21.00 Debil Debut
 Spillestedet
 21.00 Captain Hoffers Showband
 Montmartre
 21.00 Azurit
 Captain Morgan, Dragor
 21.00 LP & Jørgen Lang
 Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Barret & Mountainfield
 Ben Webster Restaurant
 22.00 The World
 Loppen
 22.00 Liberation
 Rådhuskroen

ÅRHUS
 12.30 Consuelo Diez, Electronic Lunch 1
 Musikhusets Cafe
 16.00 Jam Session
 Bent J
 21.00 Masquenada/ Conpetatas
 Musikcafeen
 21.00 Naked Prey
 'huset
 22.00 Oz
 Gyngen
 23.00 Sulky & Rebold
 Palæ, Planobaren
 23.00 Se dagspressen
 Vestergade 58

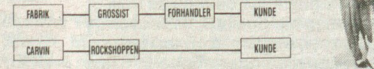
ESBJERG
 21.00 New Orleans Rhythm Boys
 Kridthuset

Du kan kun købe Carvin hos Rockshoppen

- Hvis du kunne købe det flere steder, ville vi være nødt til at hæve priserne!

Carvin er et amerikansk kvalitetsprodukt, som sælges "direkte". Denne salgsform gør produkterne 30-35% billigere end tilsvarende produkter, sammenlign selv pris/kvalitet. Carvin producerer: PA-systemer i alle prisklasser, Guitar & basforstærkere - Flør & MOSFET. Håndbyggede guitarer & basser.

Vi vil gerne opfordre dig til at sammenligne pris/kvalitet med andre produkter.

CARVIN Rockshoppen

Jernbanegade 21, 9000 Aalborg, tlf. 98 13 28 11
 Klostertorv 3, 8000 Århus C. tlf. 86 12 56 55

KUPON

Jeg ønsker brochure på:

PA
 Guitar/bas forstærkere
 Guitarer & basser

Navn: _____
 Addr: _____
 Postnr. _____ By: _____
 Instrument _____

FREDERICIA
20.00 Cabaret
Det Bruunske Pakhus

HERNING
22.00 Nightflight
Fermaten

HJØRRING
21.30 Dreamland
Sysseltinget

LEMVIG
21.00 Bluestilsynet
Musikhus Michael Anker

NYKØBING SJÆLLAND
20.00 Michael Falch & Pete Repete
Pakhuset

ODENSE
21.00 Swing Kings
Cotton Club
22.00 Indian Engine
Rytmeposten

RANDERS
21.00 Bagdad Dagblad
Cafe Von Hatten
21.00 Borge Biceps
Tante Olga

SVENDBORG
23.00 300 Pounds Of Heavenly Joy
Kloster Moster

VEJLE
24.00 Shotgun Wedding
No 9

ÅLBORG
22.00 The Intellectuals
Rock Nielsen
22.30 Paté
Fru Jensen

21.00 Jazz Træf 90
Ben Webster Restaurant
21.00 Jesper Zeuthens Trio
Montmartre

ÅRHUS
13.00 Consuelo Diez, Electronic
Lunch 2
Musikhusets Cafe
20.00 Cascadura
Æsken
21.00 Klüvers Big Band m. Horace
Parlan
'huset
22.00 Bluestilsynet
Fatter Eskil

ODENSE
12.00 Tromme Workshop m. Åge
Clausen
Badstuen

Mandag 11

KØBENHAVN
20.00 The Neville Brothers
Pumpehuset
21.00 Bust'n Bloopers
Ben Webster Restaurant
22.00 Shirtsville
Krasnapolsky

ÅRHUS
20.00 Jam Session
Bent J
22.00 Don't Mess
Fatter Eskil
22.00 Flower Power
Downtown

HORSSENS
10.00 Se dagspressen
Aktivitetshuset

21.00 Reggae Disco
Musikcafeen
22.00 Frank Roberts Kvartet
Gyngen
23.00 Vertical Smile
Vestergade 58

FREDERICIA
20.00 Ivan Sand m. Band
Det Bruunske Pakhus

HADERSLEV
21.00 Adam's Ale
Huset

HERNING
21.00 Mortens Trio
Cafe Cha Cha

KOLDING
21.00 60'er Aften
Kridthuset

ODENSE
21.00 Henrik Dhyrbyes Trio
Cotton Club

RANDERS
22.00 Klaus Mathiasen & Anders Bo
Mygind
Cafe Von Hatten

SKANDERBORG
21.00 Mogens Carlsen
Marius Øltapper

THISTED
21.00 Thomas Kjellerup
Cafe Grønne

ÅLBORG
21.00 Niels Lan & Christian Minh Doky
Cafe Rendez-Vous
22.30 Langå Jazz Band
Fru Jensen

21.00 Well Of Soul
Hånd I Hanke
21.00 Work
Montmartre

ÅRHUS
15.00 Klüvers Big Band, Folkemusik-
skolens Big Band m.fl
Amfiscenen
22.00 Visitor
Fru Jensen
22.00 Jutland
Musikcafeen
23.00 Dial'0
Vestergade 58
23.00 Sulky & Rebold
Palæ, Pianobaren

ALBERTSLUND
21.00 Foxhill Flower Band
Den Våde Høne

ESBJERG
12.00 Neanders Jazzband
Kridthuset
21.00 Bates Motel
Kridthuset

FREDERICIA
12.00 Frokostjazz
Det Bruunske Pakhus
20.00 The Trouble Cats
Det Bruunske Pakhus

HERNING
12.00 Riverside Jazzband
Fermaten
22.00 Bagdad Dagblad
Fermaten

KOLDING
12.00 Gentlemen Of Jazz
Kridthuset
23.30 Linnemann Band
Kridthuset

NAKSKOV
01.00 Chimbo's Revival
Club Bristol

NR. ÅBY
22.00 Jørgen Lang & Troels Jensen
Bodega Kupéen

ODENSE
21.00 Hot & Sweet
Cotton Club
21.00 Bird Dogs, Glass Jass
Badstuen
22.00 Apart, Stone Henge
Rytmeposten

RANDERS
21.00 Ingvar Frydkær
Tante Olga

ROSKILDE
22.00 Shot Of Soul
Gimle

SKANDERBORG
14.00 Barflies
Cafe Boheme

SVENDBORG
23.00 Moses O'Jah
Kloster Moster

TØNDER
21.00 Nikolaj & De Nye Piloter
Schweiterhalle

VEJLE
24.00 Rubens Radio
No 9

ÅLBORG
22.00 Michael Learns To Rock
Rock Nielsen
22.30 Beat Boys
Fru Jensen

Lørdag 9

KØBENHAVN
19.00 Paul Banks & Steen Vig Band
Scala
20.00 DJ Lars K. Kristensen & Troels
Bech

Kafe Rust
20.00 3 Rockbands
Indre By Medborgerhus
20.30 Behind The Baker
Frederikberg Medborgerhus
21.00 Vejslev, Davis, Streenberg
Ca'feen Funke
21.00 Barret & Mountainfield
Ben Webster Restaurant
21.00 Riff Raff
Spillestedet
21.00 Moonboys
Hånd I Hanke
21.00 Dial'0
Montmartre
22.00 Bagdad Dagblad
Park Cafe 1.sal
22.00 Small Town Blues Band
Rådhuskroen

ÅRHUS
12.00 Nordjysk Børnekor
Musikhusets Cafe
15.00 Consuelo Diez
Musikhusets Cafe
19.30 Århus Folkemusikskole arr.
Ridehuset
21.00 Ivan Sand & Rust Band
Fru Jensen
21.00 Musik Over Grænser
'huset
23.00 Sulky & Rebold
Palæ, Pianobaren
23.00 Ole Friis Band
Vestergade 58

ESBJERG
12.00 New Orleans Rhythm Boys
Kridthuset
21.00 The Good, The Bad & The Ugly
Kridthuset

FREDERICIA
20.00 Cabaret
Det Bruunske Pakhus

HERNING
12.00 Randers Big Band
Fermaten
22.00 Mr. Thing & The Professional
Human Beings
Fermaten

KOLDING
12.00 Vestre Jazzværk
Kridthuset
23.30 Breeze
Kridthuset

LEMVIG
21.00 Penetrators
Musikhus Michael Anker

ODENSE
21.00 Swing Kings
Cotton Club
22.00 Bagdad Dagblad
Rytmeposten

RANDERS
21.00 Irish Trio
Tante Olga

ROSKILDE
22.00 Bill's Boogie Band m. Jukka
Tolonen
Gimle

SVENDBORG
12.00 Den Røde Højskole arr.
Kloster Moster

ÅLBORG
22.00 Hank & The Heroes
Rock Nielsen
22.30 Nightflight Big Band
Fru Jensen

Søndag 10

KØBENHAVN
15.00 Three Danes
Medborgerhuset Gimle

Tirsdag 12

KØBENHAVN
20.00 Alter Ego
Kafe Rust
21.00 Se dagspressen
Ben Webster Restaurant
21.00 Irsk Jam Session
Shamrock Inn
21.00 Azurit
Lades Kælder
21.00 Impro. Cafe
Bananrepublikken
21.30 Shirtsville
Barcelona
22.00 Klaus Menzer, Steen Vig, Paul
Banks, Hugo Rasmussen
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.00 Jam Session
Bent J
21.00 Ocean Fables
Fru Jensen
22.00 Tøstrup Højskole arr.
Gyngen
22.00 Kims Bacon
Fatter Eskil

HORSSENS
10.00 Se dagspressen
Aktivitetshuset

ÅLBORG
22.30 Mogens Carlsen
Fru Jensen

Onsdag 13

KØBENHAVN
21.00 Pentateuch
Ben Webster Restaurant
21.00 No Pingo D'Aqua
Montmartre
21.00 Azurit
Lades Kælder
21.00 Silent Sequences
Ca'feen Funke
21.00 Bergkrantz, Gruvstedt,
Nielsen, Andersen
Den Blå Hund
22.00 The Charlies
Rådhuskroen

ÅRHUS
21.00 Rubens Radio + Pierre Døge
Fru Jensen
22.00 Kims Bacon
Fatter Eskil

HOLBÆK
21.00 Esben Christensen
Landgreven

SVENDBORG
21.00 Ocean Fables
Kloster Moster

ÅLBORG
22.30 Bossa's
Fru Jensen

Torsdag 14

KØBENHAVN
20.00 Refrigerator Boy
Kafe Rust
21.00 Pentateuch
Ben Webster Restaurant
21.00 Salty Dogs
Shamrock Inn
21.00 Charlies Rock
Cafe Blågårds Apotek
21.00 No Pingo D'Aqua
Bananrepublikken
22.00 Karsten Vogel Kvartet
Park Cafe
22.00 Scooters
Rådhuskroen
23.00 Crazy Show
Park Cafe 1.sal

ÅRHUS
20.00 Raimundo Sodré
Æsken
21.00 Rubens Radio + Pierre Døge
Fru Jensen
21.00 The End
'huset

Fredag 15

KØBENHAVN
20.00 Elektrisk Jernalder
Kafe Rust
21.00 Gone Fishing
Spillestedet
21.00 Ben Besiakow/ Doug Rainey
Quartet
Ben Webster Restaurant
21.00 Billy O'Shea
Cafe Blågårds Apotek
21.00 Riden Thomb
Montmartre
22.00 Borge Biceps & The Blue Devils
Rådhuskroen

ÅRHUS
16.00 Jam Session
Bent J
21.00 Soul Meeting
Århus Sejlklub
21.00 The Connection
'huset
22.00 Se dagspressen
Musikcafeen
22.00 Teknisk Skole arr.
Gyngen
23.00 Sulky & Rebold
Palæ, Pianobaren
23.00 Anne Dorthe Michelsen
Vestergade 58

ESBJERG
21.00 Inside
Kridthuset

FREDERIKSHAVN
22.00 Azurit
Bar Sinatra

HERNING
22.00 Work m. Kim Sagild
Fermaten

HJØRRING
21.30 Bagdad Dagblad
Sysseltinget

HORSSENS
20.00 Dissing, Daler, Søgaard
Nørregade 51

LEMVIG
21.00 Beat Boys
Musikhus Michael Anker

ODENSE
21.00 Hot & Sweet
Cotton Club
21.00 Still B
Badstuen
22.00 Se dagspressen
Rytmeposten

RANDERS
21.00 Gary Lou & His Widomakers
Cafe Von Hatten

ROSKILDE
21.00 Tripple Feet
Paramount

SVENDBORG
23.00 Moses O'Jah
Kloster Moster

VEJLE
24.00 Verners Verdens Orkester
No 9

VIBORG
21.00 Cut'n'Trouble
Medborgerhuset

ÅLBORG
22.00 Delight
Rock Nielsen

Lørdag 16

KØBENHAVN
20.00 DJ Henrik Føhns & Per
Reinholdt (Gaffa)
Kafe Rust
21.00 Bluestilsynet
Ca'feen Funke
21.00 Se dagspressen
Spillestedet
21.00 Ben Besiakow Trio
Ben Webster Restaurant

Søndag 17

KØBENHAVN
16.00 No'em Pingo D'Agua
Indre By Medborgerhus
21.00 Jazz Træf 90
Ben Webster Restaurant
21.00 John McLaughlin Trio
Montmartre

ÅRHUS
13.00 Århus Pigeband
Foran Musikhuset
16.00 Blåmasters
Amfiscenen
20.00 Peter Thorup/ N.O Poulin
Æsken
22.00 Ewing Oil
Fatter Eskil

FREDERICIA
15.00 Fredericia Big Band m. Jesper
Thilo
Det Bruunske Pakhus

Mandag 18

KØBENHAVN
19.30 Joe Satriani
Saga
21.00 Det Hemmelige Big Band
Ben Webster Restaurant
22.00 Staff
Krasnapolsky

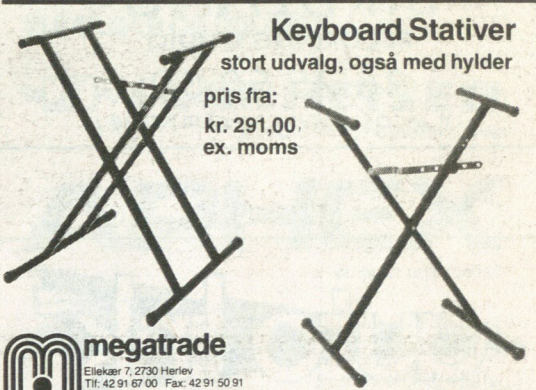
ÅRHUS
20.00 Jam Session
Bent J
22.00 Mortens trio
Fatter Eskil

Tirsdag 19

KØBENHAVN
20.00 Street Beat
Kafe Rust
21.00 Se dagspressen
Ben Webster Restaurant
22.00 Irsk Jam Session
Shamrock Inn
21.00 Impro. Cafe
Bananrepublikken

Ca'feen Funke
MUSIK IGEN
- Se musikkalenderen!
FRI ENTRÉ
SANKT HANS TORV • 2200 N • 31 35 17 41
MAN - LØR 11 - 02 • SØN 11 - 24

Keyboard Stativer
stort udvalg, også med hylder
pris fra:
kr. 291,00.
ex. moms

megatrade
Elekstær 7, 2730 Herlev
Tlf. 42 91 67 00 Fax: 42 91 50 91

Copenhagen String Center

BYENS STØRSTE UDVALG I GUITARER:
WESTERN, KLASSISKE, AKUSTISK-ELEKTRISKE.
Takamine, Ovation, Gibson, Yairi, Martin
Yamaha Trameleuc
FLERE KONCERTGUITARER:
Ramirez, Kohno, Contreras, Pardo,
Dobroer, Tunere, banjoer,
strenge mandoliner, pick up's m.m.

I DENNE MÅNED - 20%
PÅ MANGE AF DE MEST EFTERTRAGTEDE
OVATION AKUSTISK ELEKTRISKE GUITARER.

COPENHAGEN STRINGCENTER
Klosterstræde 22, KBH. K, tlf.: 33 14 03 92.

**KAN LYDEN FRA EN CD
BLIVE BEDRE ?**

UANSET 16, 18, 20
eller 1 Bit,
fås nu en
helt utrolig CD
forbedring:

CT COPENHAGEN TRANSFORMERS
COMPACT DISC
LINETRANSFORMER
HANDMADE IN DENMARK

CTs Compact Disc Linietransformerbox
Indkobles let mellem Din CD og forstærkers
phonobøsninger, fjerner den digitale hårdhed
og metalliske klang, samt fremhæver Compact
Discens fantastiske fordele, uanset netop
Din CDs teknologi, pris/alder.
CDen bliver hermed blød, musikalsk m.
bedre rum og perspektiv. Oplev så Analogt
din CD kan lyde. Du vil blive begejstret !

Et ægte Hit: VEJL. KR. 1350,00

CT copenhagen transformers
anviser nærmeste forhandler
Tlf. 38 33 60 03

Postboks 30
Emil Stomanns Vej 8
DK-2000 Frederiksberg
Tlf. 38 33 60 03

Specialister i Audioteknik

Morch guitars
Voer Færgevej 104, 8950 Ørsted, Denmark
Phone DK 86 48 89 23 · Giro 8 44 71 36

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35 · 8230 ÅBYHØJ

ÅRHUS 86 12 28 90 · KBH. 31 22 08 31
NU OGSÅ MINIBUSSER
PERSONBILER & "LIMUSINE"
Det er noget der Rocker!

YAMAHA POWER TROMMESÆT - 5 TROMMER, PEDALER OG ALLE STATIVER KR. 8.900,-

Vi fører alle mærker, skind, stikker, bækkener, reservedele og tilbehør. Hos os får du topprofessionel vejledning.

COPENHAGEN DRUMS & PERC. CENTER
KLOSTERSTRÆDE 22 · 1159 KBH. K
TLF.: 33 15 24 02

FUNK STREET DANCE YOU!
33 15 90 70 33 15 90 70
* MAXI · LP · CD · CD · MAXI *

HOUSE
FUNK · SOUL
MEGAMIX
DISCO · HIPHOP
TECHNO
DANCE CLASSICS

BORGGADE 9 · 8000 ÅRHUS C
VESTERGADE 17 · 1456 KBH K

JEG VEDLÆGGER 10 KR. I FRIMERKER
NÅVN _____
ADRESSE _____
TLF _____

JA TAK! SEND MIG JERES KATALOG
NB! POSTORDRE KUN FRA KØBENHÅVN!
Sendes til Vestergade 17 1456 Kbh. K

21.00 Azurit
Lades Kælders
21.30 Accoustic Guitars
Barcelona
22.00 When Loves Come To Town
Rådhuskroen

ÅRHUS
19.30 Birte, Hilde & Henny
Officersbygningen lok. 304
20.00 Jam Session
Bent J
20.00 Paul Banks/ Steen Vig
Æsken
22.00 Now & Then
Fatter Eskil

ÅLBORG
22.30 HP Rag & Blues Band
Fru Jensen

Onsdag 20

KØBENHAVN
21.00 Kristian Jørgensen/ Jakob
Fischer Kvarter
Montmartre
21.00 Doug Rainey/ Morten Højring
Duo
Ben Webster Restaurant
21.00 Azurit
Lades Kælders
21.00 Papi Arossemene Group
Ca'feen Funke
22.00 Blue Berry
Rådhuskroen

ÅRHUS
15.00 Burg Steinfurth Schulbläss
Orchester
Foran Musikhuset
19.30 Birte, Hilde & Henny
Officersbygningen lok. 304
22.00 Lakridsen
Fatter Eskil

EBELTOFT
21.30 Paul Banks & Steen Vig Band
Sidespejlet

HERNING
22.00 Corps Diplomatique
Fermaten

HOLBÆK
21.00 Kirk Edwards
Landgreven

SVENDBORG
21.00 Jazz Bigbandet Træk & Slip
Kloster Moster

ÅLBORG
22.30 Now & Then
Fru Jensen

Torsdag 21

KØBENHAVN
20.00 Akward Passion
Kafe Rust
20.00 Chimbo's Revival
Blindeinstituttet, Hellerup
21.00 Joe Bonner & Reginald Lewis
Ben Webster Restaurant
21.00 Sten Gades Orkester
Cafe Blågårds Apotek
21.00 Bata
Bananrepublikken
21.00 One Of The Kind
Montmartre
22.00 Morten Thybo Sekstet
Park Cafe
22.00 Slap Back
Rådhuskroen
22.00 Criminal Mood
Loppen

ÅRHUS
21.00 The Blow Job
Fru Jensen
21.00 Bagdad Dagblad
'huset
22.00 Opart
Fatter Eskil
22.00 Rock Disco
Musikcafeen
22.00 Los Gringos
Gyngen
23.00 Acacia Avenue
Vestergade 58

EBELTOFT
22.00 Paul Banks & Steen Vig Band
Sidespejlet

HADERSLEV
21.00 Smørfluerne
Huset

KOLDING
21.00 The Barflies
Kridthuset

LEMVIG
21.00 NPK
Musikhus Michael Anker

ODENSE
21.00 Riverside City Band
Cotton Club

RANDERS
22.00 Klaus Mathiasen & Anders Bo
Mygind
Cafe Von Hatten

ROSKILDE
21.00 Apart, Stone Henge
Paramount

SILKEBORG
22.00 Corps Diplomatique
Musikværkstedet

SKANDERBORG
21.00 John Pilkington
Marius Øltapper

VORDINGBORG
18.00 Musik
Medborgerhuset

ÅLBORG
22.00 New Time
Rock Nielsen

22.30 Jan Larsen
Fru Jensen

Fredag 22

KØBENHAVN
20.00 Anita Baker
Falkoner Teatret
20.00 Syng med John Mogensen
klubben
Kafe Rust
21.00 Doc Houlin Big Four
Ben Webster Restaurant
21.00 Se dagspressen
Spillestedet
21.00 Se dagspressen
Cafe Blågårds Apotek
21.00 The World
Montmartre
21.30 Chimbo's Revival
Cafe High Point, Søborg
22.00 Criminal Mood
Rådhuskroen

ÅRHUS
16.00 Jam Session
Bent J
21.00 Vanviddets Husarer
'huset
22.00 Shoe Soul
Musikcafeen
22.00 Moving Cloud
Gyngen
23.00 Roy Richards
Vestergade 58

ESBJERG
21.00 Barflies
Kridthuset

FREDERICIA
20.00 Børge Biceps & Group
Det Bruunske Pakhus

ODENSE
21.00 Apart, Fanny Hill
Rytmeposten
21.00 Riverside City Band
Cotton Club
21.00 Still B
Badstuen

RANDERS
21.00 Krølle Erik's rock
Tante Olga

ROSKILDE
22.00 Bagdad Dagblad
Gimle

SVENDBORG
23.00 James Thomas & The Same
Procedures
Kloster Moster

VEJLE
24.00 Lakridsen
No 9

VIBORG
21.00 Lasse & Mathilde
Medborgerhuset

ÅLBORG
22.00 Se dagspressen
Rock Nielsen

Lørdag 23

KØBENHAVN
21.00 Criminal Mood
Ca'feen Funke
21.00 Se dagspressen
Spillestedet
21.00 Jens Skov Olsen, Alex Riel,
Thomas Clausen Trio
Ben Webster Restaurant
21.00 Needles & Pins
Hånd I Hanke
21.00 Chimbo's Revival
Peblinge Søerne
21.00 Jørgen Svarres Jazz Kvarteret
Indre By Medborgerhus
00.30 Chimbo's Revival
Hjortespring Kollegiet

ÅRHUS
21.00 Lakridsen
Fru Jensen
21.00 Her Personal Pain
'huset
22.00 The Trouble Cats
Gyngen
22.00 Århus Power Rock Trio
Musikcafeen
23.00 Street Beat
Vestergade 58

ESBJERG
12.00 Gentlemen Of Jazz
Kridthuset
21.00 Blues Gang
Kridthuset

FARUM
16.00 Chimbo's Revival
Spisehuset

HERNING
22.00 Apart/ Stone Henge
Fermaten

KOLDING
12.00 Jessen/ Hof Kvintet
Kridthuset
23.30 Tuxedo
Kridthuset

LEMVIG
21.00 Shackboys
Musikhus Michael Anker

NR. ÅBY
22.00 Paul Banks & Steen Vig Band
Bodega Kupéen

ODENSE
21.00 Riverside City Band
Cotton Club

RANDERS
21.00 Krølle Erik's Rock
Tante Olga

ROSKILDE
20.00 Master Fatman m.fl
På Ringen v. Paramount

SKANDERBORG
21.00 Midnight Special
Cafe Boheme

SVENDBORG
23.00 James Thomas & The Same
Procedures
Kloster Moster

VEJLE
24.00 Hot Wire Blues Band
No 9

VIBORG
19.30 Those Beautiful Flowers, Sons
Of Nuns
Medborgerhuset

ÅLBORG
22.30 Buffalo Blues Band
Fru Jensen

Søndag 24

KØBENHAVN
21.00 Jazz Træf 90
Ben Webster Restaurant

ÅRHUS
20.00 Se dagspressen
Æsken
22.00 H.P. Lange & Jan Thaaning
Fatter Eskil

SKAGEN
22.00 Paul Banks & Steen Vig
Trekosten, Gl. Skagen

Mandag 25

KØBENHAVN
21.00 Bust'n Bloopers
Ben Webster Restaurant

ÅRHUS
20.00 Jam Session
Bent J
22.00 Helle Hansen Kvarteret
Fatter Eskil

HORSENS
20.00 Thomsen & The Red Ones
Nørregade 51

SVENDBORG
21.00 Narnia
Kloster Moster

Tirsdag 26

KØBENHAVN
20.00 Shirtsville
Kafe Rust
21.00 Se dagspressen
Ben Webster Restaurant
21.00 Irsk Jam Session
Shamrock Inn
21.00 Impro. Cafe
Bananrepublikken
21.00 Azurit
Lades Kælders
21.30 Zap-Zap
Barcelona
22.00 Klaus Menzer, Steen Vig, Paul
Banks, Hugo Rasmussen
Rådhuskroen

ÅRHUS
20.00 Jam Session
Bent J
22.00 Helle Hansen Kvintet
Fatter Eskil

SKANDERBORG
21.00 Frances Mc Creesh
Marius Øltapper

SVENDBORG
21.00 Narnia
Kloster Moster

ÅLBORG
22.30 Power Trio
Fru Jensen

Onsdag 27

KØBENHAVN
16.30 Paul Banks & Steen Vig Band
Gråbrødre Torv
21.00 Hit Men
Ca'feen Funke
21.00 Joe Bonner & Reginald Lewis
Ben Webster Restaurant
21.00 Azurit
Lades Kælders
21.00 Hermeto Pascoal
Montmartre
21.00 Scharff, Franck, Streenberg,
Pallesen
Den Blå Hund

ÅRHUS
22.00 The TT's
Fatter Eskil

HERNING
21.00 Rockets
Fermaten

HOLBÆK
21.00 Swing Kings
Landgreven

SVENDBORG
21.00 Narnia
Kloster Moster

Torsdag 28

KØBENHAVN
21.00 Singers Evening m. bla. Jørgen
Bredahl
Ben Webster Restaurant
21.00 Børge Biceps & Esben Christen-
sen
Cafe Blågårds Apotek
21.00 Sweethearts
Bananrepublikken

22.00 Andy Whallos & A Drop Of The
Hard Stuff
Rådhuskroen
22.00 Criminal Mood
Cafe Grock

ÅRHUS
14.00 Zojoji Gagaku-Kai
Musikhusets Foyer
21.00 Niels Ryde 7-tet
Fru Jensen
22.00 Helle Møller Kvintet
Gyngen
23.00 I Claudius
Vestergade 58

KOLDING
21.00 60'er Aften
Kridthuset

ODENSE
21.00 Erland Larsens Kvarteret
Cotton Club

RANDERS
22.00 Klaus Mathiasen & Anders Bo
Mygind
Cafe Von Hatten

SKANDERBORG
21.00 Thomas Kjellerup
Marius Øltapper

VEJLE
24.00 Det Ganske Lille Band
No 9

VORDINGBORG
18.00 Musik
Medborgerhuset

ÅLBORG
22.00 The Liberators
Rock Nielsen
22.30 Country Boogie Riders
Fru Jensen

Fredag 29

KØBENHAVN
21.00 Se dagspressen
Ben Webster Restaurant
21.00 Se dagspressen
Spillestedet
21.00 Sultans
Cafe Blågårds Apotek

ÅRHUS
16.00 Jam Session
Bent J
22.00 Caroline Abbew m.fl.
Musikcafeen
23.00 Se dagspressen
Vestergade 58

ESBJERG
21.00 Soul Meeting
Kridthuset

LEMVIG
21.00 The Rockets
Musikhus Michael Anker

ODENSE
21.00 Cotton Club Pick Up Band
Cotton Club

SVENDBORG
23.00 Berl De Berl
Kloster Moster

VEJLE
24.00 Dixie Fried
No 9

Lørdag 30

KØBENHAVN
21.00 Se dagspressen
Spillestedet
21.00 Se dagspressen
Ben Webster Restaurant
21.00 The Rockets
Hånd I Hanke
21.00 Sweethearts
Bananrepublikken
21.00 Mogens Carlsen
Ca'feen Funke
22.00 Katzenjammer Kids
Rådhuskroen

ÅRHUS
14.00 Rytmask Kor fra Vestbirk
Højskole
Musikhusets Cafe
21.00 Se dagspressen
Fru Jensen
22.00 The Club
Fatter Eskil
22.00 Close To Reggae
Gyngen
23.00 Se dagspressen
Vestergade 58

ESBJERG
12.00 West 58th Street Stompers
Kridthuset
21.00 No Trouble
Kridthuset

FREDERICIA
12.00 Frokostjazz
Det Bruunske Pakhus

KOLDING
12.00 Hot Lips Jazz Band
Kridthuset
23.30 The Blues Gang
Kridthuset

ODENSE
21.00 Cotton Club Pick Up Band
Cotton Club

RANDERS
21.00 Satyricon
Tante Olga

VEJLE
24.00 The Connection
No 9

ÅLBORG
22.00 Well Of Souls
Rock Nielsen
22.30 The Salty Dogs
Fru Jensen

Når du holder af fed musik og faste beslutninger

SUNDHEDSSTYRELSEN · AIDS-SEKRETARIATET